



EL CLAUSTRE

XXXV ANYS





EL CLAUSTRE

XXXV ANYS

Pròlegs de:

Marta Madrenas i Mir

Marta Felip i Torres

Enric Mirambell i Belloc

Josep M. Bernils i Vozmediano

Jordi Xargayó i Teixidor

Xevi Xirgo i Teixidor

Antoni Escudero i Martínez

Carles Ayats i Aljarilla

Marià Mascort - Mònica Vargas





Fa 35 anys, Salt i Sarrià s'independitzaven de Girona. El 1983 començava també el projecte de rehabilitació de les cases de l'Onyar d'Enric Ansesa i Jaume Faixó; i el Girona Futbol Club aconseguia l'ascens de Preferent a Tercera Divisió. Vull fer aquestes efemèrides per exemplificar el context en què es trobava la ciutat el 1983, i donar així encara més valor a la iniciativa que aleshores va emprendre la família Mascort-Yglesias: obrir la galeria d'art El Claustre.

Una aventura que ara compleix 35 anys, durant els quals la galeria ha viscut en primera persona l'evolució cultural de Girona a través dels ulls de les desenes d'artistes que hi han exposat. Avui som una ciutat referent en aquest àmbit, si bé el Claustre mai ha deixat de ser la guia a través de la qual descobrir nous talents i gaudir de les darreres creacions dels artistes més consolidats. En aquest període hem sumat espais expositius i centres d'estudi i dinamització de l'art, i hem programat exposicions a tots els barris de la ciutat. Girona ha fet una aposta per la democratització de la cultura, una tasca on El Claustre va ser pioner en un moment en què les polítiques culturals -públiques i privades- no estaven ni molt menys tant desenvolupades com ho estan avui.

En plena societat del coneixement, la vostra galeria ja feia la funció de transmissors de la passió per les arts plàstiques a través de la propietat i els seus associats, que heu aconseguit crear una comunitat única, d'un gran valor per a tota la societat. El sol fet de tenir el vostre aparador en ple carrer Nou desperta la curiositat i l'interès dels que hi passem diàriament: qui no s'ha aturat a contemplar els quadres seleccionats a l'aparador? Qui no ha discutit sobre l'atractiu o el rebuig que ens generen les obres d'art que hi ha exposades? Qui no ha investigat sobre un pintor o escultor que ens ha cridat poderosament l'atenció? Qui no ha fantasiejat en entrar i comprar dos, tres, quatre quadres i penjar-los al menjador de casa? Aturar-nos uns minuts davant l'aparador d'El Claustre és ja una tradició més de la ciutat.

A més, és també aquesta porta d'entrada l'entrada a una determinada cultura i forma d'entendre l'art, i per això és de justícia agrair a la família Mascort-Yglesias el gust, la dedicació, l'esforç, l'amabilitat, la convicció i el sentiment amb què han gestionat la galeria aquests 35 anys. També a tots els associats i amics que heu format aquesta comunitat, i que heu donat sempre suport a les seves iniciatives. Us desitjo molts èxits en els anys que vénen, convençuda que en la promoció de l'art hi ha un llarg i apassionant camí que segur farem plegats. Moltes felicitats!

Marta Madrenas i Mir

Alcaldessa de Girona





EL CLAUSTRE, UN ESPAI DE CULTURA A FIGUERES

Celebrar 35 anys de vida en el món de la cultura, com ara fa la Galeria El Claustre, és un fita a remarcar. Si entremig hi afegim les crisis econòmiques i del sector -quants espais d'art no han hagut de tancar durant tot aquest temps?- ens adonem de la importància que té la iniciativa de la família Mascort i de poder celebrar l'efemèride en plena vitalitat.

La presència de la Galeria El Claustre a Figueres té una història una mica més reduïda, concretament data del 1999. Això vol dir que l'any vinent celebrarem el vintè aniversari de la seva presència a la ciutat, primer al carrer Sant Pau i després a la Rambla. Durant aquests 35 anys a Girona i en les gairebé dues dècades a Figueres, no descobreixo res si dic i afirmo que la galeria ha esdevingut un espai de cultura activa a casa nostra. No descobreixo res, però val la pena remarcar-ho. Per entrar en una galeria i admirar les obres d'art que s'hi exhibeixen és una activitat gratuïta i, per tant, a l'abast de tothom. Però també hem de pensar en la possibilitat de regalar art, un obsequi que prestigia a qui el fa i que segurament sorprèn gratament a qui el rep.

A El Claustre hi passen els artistes més destacats del país. Això vol dir que periòdicament es posa a l'abast dels figuerencs i dels empordanesos els pintors i els escultors que marquen tendència a casa nostra. Tot un privilegi! En definitiva, la galeria de la Rambla complementa l'oferta cultural de la ciutat. Ben a prop de la seva ubicació física hi ha el Teatre-Museu Dalí i el Museu de l'Empordà, dos espais on l'art és un altre protagonista excepcional. I encara tenim en perspectiva la musealització de la casa natal de Salvador Dalí, una peça més d'aquesta trama artística que tant ens enorgulleix disposar i oferir a la nostra gent i a tots aquells que ens visiten.

El Claustre també uneix les dues ciutats capdavanteres de la demarcació, és a dir Girona i Figueres. Tenim altres iniciatives comercials comunes, però aquesta ens satisfà especialment pel seu segell cultural i la seva singularitat. Les dues ciutats, obertes, acollidores i creatives, tenen el privilegi d'enriquir el seu patrimoni artístic al compartir galeria d'art. Esperem i desitgem que sigui per molts anys!

Marta Felip i Torres
Alcaldesa de Figueres





TRENTA-CINC ANYS D'ART I DE CIUTADANIA

Han transcorregut trenta-cinc anys des d'aquell 1983 en què una botiga del carrer Nou es transformà en Galeria D'Art. Aquell local on s'havien venut màquines de cosir i darrerament electrodomèstics, canvià una vegada més el seu ús, per dedicar-lo a una finalitat més noble. Una dedicació que estaria més propera al que havia estat en un principi aquell espai situat a l'esquerra de l' Onyar, quan el centre urbà es concretava a la dreta del riu, distingint-se entre la Ciutat pròpiament dita i el Mercadal, un barri de terrissers i petits artesans. En adaptar-se el local per a la seva nova dedicació afloraren uns elements de l' històric convent de franciscans que havia desaparegut, víctima de les lleis de Desamortització del ministre Juan Àlvarez Mendizàbal, l'any 1836. Un centre d'espiritualitat habitat per uns homes que havien renunciat a la seva llibertat i als seus bens materials per dedicar-se a la pregària, la predicació i l'estudi. Una comunitat de la que havien format part homes sants i savis entre els que destacà la notable figura de Francesc Eiximenis. Venut el desafectat convent i parcel·lat l'espai que quedava lliure, s'hi edificaren blocs d'habitacles i grans naus industrials, en mig dels quals s'hi obria un carrer que havia de ser el pas d'entrada i sortida de la ciutat i el nexa d'unió entre les barriades de la dreta i l'esquerra de l'Onyar. Donar el nom de El Claustre a la Galeria d' Art, representava el reconeixement de l'antic convent, plasmat en les arcades, les columnes i capitells que, presents en el local, donaven testimoni del seu passat històric.

La transformació d'un local comercial, una botiga del carrer Nou, en Galeria d'Art podia considerar-se , com un salt al buit, mirant-ho amb ulls de botiguer , de negociant, insensible a l'esperit d'artista. Però el matrimoni Mascort-Yglesias no eren uns il·lusos. No vol dir que la nova empresa no fos fruit d'una il·lusió. Però ells sabien molt bé el que es feien. La idea llençada per la Nuri fou ben acollida per en Miquel. I aquell projecte que es mou entre l'Art i l'empresa prengué forma i començà a emprendre un feliç itinerari que ha deixat petja en la vida de la ciutat. Un projecte audaç i atrevit, però que s'ha consolidat com a fruit d'una sensibilitat artística, un coneixement empresarial i un treball intens.

Han anat passant els anys i l'activitat ha anat quedant reflectida en les celebracions de les successives etapes, que s'han plasmat en les respectives publicacions en les quals queda per la posteritat el brillant historial de tan important empresa.

Del reduït, però noble local es passà a l'altra banda del carrer per ampliar sensiblement les instal·lacions. I quan l'obra ja estava ben consolidada s'amplià encara més, obrint una nova Galeria a la Capital de l'Empordà. I el que ja per a Girona era un referent, ara ho seria també per la ciutat de Figueres.

Quan per l'edat del matrimoni Mascort-Yglesias s'acostava l'hora de la jubilació, tot i que continuen ben actius al peu del canó, s'ha assegurat la continuïtat en la incorporació d'en Marià.





La relació dels artistes que han exposat en El Claustre és llarga i acreditada. No en va s'ha pogut dir que en El Claustre no hi exposa tothom qui vol, sinó només qui té prou categoria per ser-ne mereixedor. Si a la relació dels artistes hi afegim la dels presentadors de les exposicions, hi trobarem la presència de notables personalitats de l' Art i de la Cultura.

Trenta-cinc anys, una tercera part de segle. Una llarga i densa trajectòria d'una obra exemplar, una empresa d'un gran relleu artístic, cultural i ciutadà. I amb una ben fundada esperança de continuïtat i de progrés.

Enric Mirambell i Belloc
Cronista Oficial de la Ciutat de Girona





L'ART A LA RAMBLA DE FIGUERES

La Rambla de Figueres és un espai d'art centenari. Per això no ens ha de sorprendre que des del 15 de març del 2013 la Galeria El Claustre obrís les seves portes en un local d'aquest singular passeig de la ciutat, concretament al número 25, on fins uns mesos abans hi havia una prestigiosa botiga de peces d'ant i pell. Val a dir que en aquell mateix lloc, i en una construcció més antiga, hi havia hagut consecutivament dues botigues de gorres i faixes. I si ens remuntem encara més enrere, trobem que l'any 1876 va ser la seu del Casino Figuerense, una entitat ja desapareguda.

Val a dir que El Claustre és present a la ciutat des del mes de novembre de 1999. L'anterior local, al carrer Sant Pau, estava situat a pocs metres de l'actual i des del seu aparador es divisava la Rambla, l'espai més emblemàtic de la ciutat i lloc on l'art ha esdevingut, des de sempre, un punt de trobada. Escenari de nombrosos quadres i inspiració de diversos artistes –mentre escrit aquest text, a l'ordinador del meu despatx, veig penjat a la paret un dibuix inèdit del passeig, fet a tinta per Josep Martínez Lozano-, la Rambla és un lloc molt idoni per incloure-hi un espai d'art i de cultura com el que representa El Claustre.

La Rambla va acollir, des del seus orígens, la Fira del Dibuix i de la Pintura, un dels esdeveniments més importants de les Fires i Festes de la Santa Creu. En els seus inicis, la fira començava amb la desfilada dels artistes des de la seu de l'entitat organitzadora, el Casino Menestral, al carrer Ample, fins a la Rambla. Aquest passeig va ser l'escenari emblemàtic de l'esdeveniment artístic de l'1 de maig durant dècades i aquella singular cercavila anava encapçalada per un ase que transportava un ninot, que no era altra cosa que una reproducció còmica de Salvador Dalí, feta en roba, i que sempre conduïa el recordat artista Joan Felip Vilà.

Aquest any, però –concretament el passat 2 de maig- es va celebrar el centenari de l'acte d'inauguració del monument que recordava el que fins aleshores (1918) havia estat el fill més il·lustre de la ciutat, Narcís Monturiol, l'inventor del submarí. Per als que som figuerencs de naixement, el monument hi ha estat sempre. Per als figuerencs que s'han incorporat a la ciutat en un moment determinat de la seva vida, segur que ha vist aquesta peça artística de gran format com un referent. El monument a Narcís Monturiol forma part de l'skyline de Figueres, juntament amb el campanar de Sant Pere, la cúpula del Museu Dalí o l'antiga Torre Gorgot, avui coneguda com a Torre Galatea.

La construcció del monument –que es divisa des del mateix aparador d'El Claustre- formava part de l'important i destacat desenvolupament urbanístic de la ciutat registrat durant la primera dècada del segle XX. Aquell mateix 1918 s'havia enderrocat l'illa de cases que ocupaven la placeta alta de la Rambla. Aquestes dues actuacions, aconseguïdes gràcies a les aportacions econòmiques dels veïns, marcaven una decidida voluntat de fer de Figueres una ciutat capdavantera de Catalunya, com volem que continuï essent.





En una crònica d'aquell acte publicada al diari "La Publicitat" de Barcelona, que signava Manuel Brunet –un destacat periodista i escriptor, que casualment anys després vindria a viure i a morir a Figueres-, escrivia que "en contemplar el monument a Monturiol, recordem per antagonisme quanta desgràcia tenim a Barcelona en qüestió de monuments". L'escultura, doncs, va causar impacte com a un element artístic dissenyat per l'escultor Enric Casanovas a partir d'un disseny urbanístic de l'arquitecte municipal Ricard Giralt.

Amb els pas dels anys va esdevenir el símbol, la icona de la nostra Rambla. És evident que a l'Ajuntament es prenen acords i s'aproven projectes. És evident que a les empreses i als despatxos professionals, per exemple, es prenen decisions, però ningú pot negar que on passa bona part de vida de la ciutat és a la Rambla. La vida de Figueres es passeja per la seva Rambla. Aquí hi celebrem molts esdeveniments. Aquí molta gent hi té el seu punt de trobada o el seu pas obligat per qualsevol desplaçament a peu o fins i tot en cotxe. Aquí moltes i molts han forjat grans amistats i han sortit parelles i matrimonis. I sempre, almenys des de fa 100 anys, amb aquest monument com a testimoni. Un monument que també es dona la mà amb la Galeria El Claustre, un altre símbol artístic de la ciutat.

Josep M. Bernils i Vozmediano

Periodista

Coordinador de la Comissió del Nomenclàtor
de l'Ajuntament de Figueres





EL CLAUSTRE FA CIUTAT

Vaig escriure un article pel vintè aniversari d'El Claustre. En Miquel Mascort me'n demana un cada cinc anys. Però el temps vola. Pel trentè Miquel?, li vaig preguntar en l'últim encàrrec. "No! Ja fa 35 anys". Escriure en els aniversaris d'El Claustre és un exercici de visió retrospectiva, de confirmació que els anys es mengen uns als altres i de pausa per comprovar que passen moltes coses, però que el projecte d'en Miquel Mascort i la Núria Yglesias gaudeix de bona salut. Va néixer el 1983. Un jove Joaquim Nadal havia complert el seu primer mandat a l'alcaldia de Girona i Jordi Pujol només duia tres anys al capdavant de la recuperada Generalitat. Cito aquests dos polítics per la proximitat i per fotografiar el molt que ha passat des d'aleshores a la ciutat i al país. El Claustre va germinar en el marc d'una Girona que començava a sobresortir la foscor del franquisme, aquella Girona que tants escriptors i cronistes locals havien retratat amb melangia. Havia deixat de ser una ciutat tancada, coneguda per poc més que les seves esglésies i les casernes militars i la grisor dels seus carrers. Tot just aleshores començava a veure la llum.

I en aquell 1983, quan encara no coneixíem l'ara obsolet fax i ignoràvem que un dia podríem navegar per internet, en Miquel i la Nuri van prendre la decisió personal d'embarcar-se en un negoci. Si ja és difícil obrir un negoci, molt més ho és apostar per una galeria d'art. A Girona se'n tancaven i obrien com bolets. Ben poques reeixien. Era un risc. Coneixent el tradicional conservadorisme gironí, estic segur que van sentir moltes vegades allò tan típic i tòpic de "voleu dir que us en sortireu?". Doncs, sí. Van aplicar fórmules innovadores, van obrir la seva casa a grans artistes, van treballar molt, i fins aquí. Ara ja amb la segona generació, encapçalada per en Marià, al capdavant del projecte. Molts gironins han accedit a l'art esperonats per la Galeria El Claustre. De fet, més que una galeria és un club social amb tots els seus components: coneixença, amistat, trobades per inaugurar les exposicions, activitats més enllà de la Galeria. El Claustre fa ciutat.

Jordi Xargayó i Teixidor
Director del Diari de Girona





PATRIMONI DE TOTS

És poc probable que quan Miquel Mascort i Núria Yglesias van obrir, ara fa trenta-cinc anys, la seva primera galeria d'art a l'antic carrer Progrés de Girona fossin conscients de l'empremta que acabarien deixant a la ciutat. No obrien una simple galeria, obrien un espai a la ciutat i un espai d'amor a l'art que s'acabaria consolidant i que ara forma part del dia a dia de la capital gironina. Han estat tossuts. Tossuts i valents. Només així s'explica que, en temps difícils, i quan hem vist obrir i tancar moltes altres galeries al llarg dels darrers anys, El Claustre no només continuï viu, sinó que es renovi constantment i no pari de créixer. Tant que ara ja és a Figueres i, gràcies a la tecnologia, arreu del país i del món.

Trenta-cinc anys després, El Claustre és patrimoni de la família Mascort però és, sobretot, patrimoni de la ciutat. Perquè durant tot aquest temps han sabut interpretar que el cor del seu negoci no era només l'art, sinó, sobretot, els seus socis i els seus artistes, les persones. Perquè els han sabut cuidar, a tots plegats, i han sabut conrear un sentiment de pertinença que ha anat fins i tot més enllà dels seus clients. Han convertit les seves galeries en un punt de trobada, de reunió, tant o més que de qualsevol altra cosa. Han fet estimar l'art a tots aquells que han travessat la porta, aconsellant-los, suggerint-los un o altre autor en funció de les seves circumstàncies; explicant-los qui són i què representen. I donant oportunitats no només a aquells artistes consolidats, sinó als novells, que gràcies a ells hem descobert. Han cuidat els seus clients, els seus socis i els seus autors. I han cuidat la ciutat. Fent, a més, un relleu generacional gens traumàtic, amb total naturalitat.

El Claustre ha donat vida a les seves ciutats. Als seus espais, centrats i ben ubicats, hi ha vida. De la mateixa manera que hi ha vida en les obres que s'hi exposen, han donat també vida a les dues capitals que els acullen. I és per això que no només han deixat empremta entre els seus autors i clients. N'han deixat també a les seves ciutats. I ara, trenta-cinc anys després, són patrimoni de tots.

Xevi Xirgo i Teixidor

Director. El Punt Avui





És per mi una satisfacció poder saludar els amics de la galeria d'art El Claustre i formar part del pròleg d'aquest llibre amb motiu dels trenta-cinc anys, i vull felicitar-los per aquest aniversari.

La família Mascort és un referent en el món de l'art del territori gironí, i gràcies a la seva passió i empenya ha expandit la seva empresa amb l'obertura de diferents establiments, entre els quals hi ha la galeria d'art de Figueres, que ara fa cinc anys va traslladar-se a la Rambla de la vila amb una nova sala.

Amb El Claustre, Figueres té l'honor de poder exhibir les millors obres de diferents artistes coneguts d'arreu. I no podia ser d'una altra manera en un territori on hi ha una gran presència de cultura i art, gràcies a la petjada d'un dels artistes més grans d'aquest país, Salvador Dalí.

La cultura és transversal perquè és la mostra de com vivim i convivim, forma part del nostre ADN. És la posada en escena de la història, les tradicions, la societat i la llengua d'un territori. Per tant, s'han de crear sinergies des de diferents sectors de la societat perquè la cultura es mantingui forta i en auge contínuament.

El treball constant dels trenta-cinc anys d'El Claustre és un exemple del fet que la cultura estigui vigent en el nostre territori. I els mitjans de comunicació, com l'HORA NOVA, som l'aparador d'aquest treball, ho volem continuar essent i estem orgullosos de fer-ho. En aquest sentit, la relació entre ambdues parts és molt important perquè la cultura sigui un motiu més per fer conèixer el món on vivim i mostrar qui som.

Felicito El Claustre per aquesta tasca i els encoratjo a seguir en aquest camí de construcció d'una obra que restarà en el temps a les nostres ciutats.

Antoni Escudero i Martínez
President d'Hora Nova





UN APARADOR OBERT A L'ART

Les galeries d'art sempre m'han despertat una fascinació particular. Reconec que, sempre que puc, m'endinso per aquests espais per gaudir anònimament de les obres que s'hi mostren. Segurament aquesta atracció es va despertar gairebé simultàniament al meu enamorament amb el periodisme. Era un jove imberbe quan em varen donar l'oportunitat de debutar en un programa dedicat ni més ni menys a la cultura a Ràdio Popular de Figueres. Era la primavera de 1980.

En aquells dies, Figueres bullia de galeries. La Rhodas al carrer Lasauca, l'Art 3 a la Pujada del Castell, la Fajol al Joan Maragall i, prop d'allà, la Canaleta al Moreria. En aquests aparadors d'art vaig tenir l'oportunitat de gaudir de la conversa i l'obra d'artistes que, per la meva joventut, vaig ser incapaç de valorar en la seva dimensió real.

Mentre avançava en aquella afició que acabà convertint-se en professió, vaig esser testimoni del tancament, un darrere l'altre, d'aquest espais que ocupaven els meus primers records periodístics. La capital de l'Alt Empordà quedava orfe d'espais privats dedicats a l'art. Una situació que va durar anys, molts d'anys, fins que un dia el fill d'un d'aquells artistes coneguts en les meves primeres passes periodístiques, en Jordi Roura, m'anunciava que la família Mascort havia decidit obrir a Figueres, al carrer Sant Pau prop de l'actual galeria al bell mig del cor de la ciutat, la seva Rambla. D'això ja en fa dinou anys. La ciutat havia perdut els espais expositius, era cert, però els figuerencs seguíem enamorats de l'art.

Havia tingut l'oportunitat de conèixer El Claustre amb els meus anys universitaris a Girona. El projecte de Miquel Mascort i Núria Yglesias havia aixecat el vol l'any 1983 mentre la meua ciutat perdia inexplicablement espais expositius. Per sort, la comarca va prendre el relleu a la capital i a Cadaqués, per exemple, es multiplicaven estiu rere estiu. Només faltaria. L'Empordà ha estat, és i crec que sempre serà, una terra d'artistes.

Per aquest motiu, sempre he sentit una especial admiració per aquest projecte cultural que ara dirigeixen Marià Mascort i Mònica Vargas. Mantenir viva aquesta indústria cultural, superar les múltiples dificultats del sector i arribar al trenta-cinquè aniversari amb un estat de salut envejable és fruit, certament, d'alguna cosa més que sort.

Crec que és just agrair-los l'oportunitat que hem tingut els aficionats de l'art d'arreu, d'entrar en aquests aparadors d'art de Girona i Figueres. I penso que, a més, també s'ho mereixen per haver donat l'oportunitat a innombrables artistes de mostrar la seva obra i créixer al seu costat. Felicitats pels vostres primers trenta-cinc anys i per tots aquells que seguiran.

Carles Ayats i Aljarilla

Director editorial del Setmanari de l'Alt Empordà





Com cada 5 anys, Galeria d'Art EL CLAUSTRE edita un llibre on es recullen totes les exposicions, activitats i esdeveniments que han format part del dia a dia de la Galeria.

Aquest és el setè volum d' aquesta col·lecció, i per tant això vol dir que estem celebrant el 35 aniversari de la Galeria, que es va inaugurar amb una exposició del pintor Arquer Buigas a l'any 1983. Trenta-cinc anys han donat per molt, moltes exposicions, molts actes culturals, moltes activitats de tota mena, moltes participacions en activitats ciutadanes tant a Girona com a Figueres, tot tipus d'activitats socials, i sempre amb el recolzament de tots els qui nosaltres – afectuosament- anomenem la família d'El Claustre.

Trenta-cinc anys, és ja un període de temps considerable, però mentre que hi haurà gent a qui se li fan lents de passar, també n'hi haurà a qui li han passat ràpids, gairebé sense adonar-se'n.

Nosaltres som d'aquests darrers, mirem el camí que s' ha fet i ens sembla que tot va passar ahir, i quan vam començar a preparar aquest llibre, tots, sense excepció, vam fer el mateix comentari, ja han passat 5 anys!!, és increïble com passa el temps.

L'explicació, però, és ben senzilla si t' agrada el que fas, ho fas amb il·lusió i ho disfrutes, i cada hora i cada dia et passa volant, i a nosaltres ens agrada -i molt- el que fem, i no ens cansem mai de posar-hi il·lusió i de disfrutar-ho.

És per això que mentre escric aquest pròleg, gairebé em veig a mi mateix fa 5 anys escrivint el pròleg que va acompanyar el llibre del 30 aniversari, i sembla que tot just era ahir que l'escrivia.

De manera volguda, però, m' he aturat i he anat repassant mentalment el que ha succeït amb aquests darrers cinc anys, i llavors me n' he adonat que hem organitzat i fet moltes coses, que hem participat en moltes altres, i que malgrat que el temps ens ha passat ràpid, ha estat ben aprofitat.

Aquest potser és el sentit d' aquest llibre, fixar els instants, deixar-ne memòria, i sobretot poder-ho recordar cada vegada que vulguem per tornar-ho a viure i disfrutar, tal i com ens sembla que va passar, és a dir ahir mateix.

Els convidem a que ho disfrutin amb nosaltres

Marià Mascort - Mònica Vargas
Directors de Galeria d'Art El Claustre





EN RECORDANÇA

En el transcurs dels darrers cinc anys, des de la publicació del llibre *El Claustre XXX anys*, hem tingut la trista experiència de la pèrdua de molts estimats pintors, ja traspassats a l'eternitat, bons amics que ens deixaren un gran record personal i professional.

El Claustre i la família Mascort volem dedicar-los aquest capítol, **En recordança**, del llibre commemoratiu del XXXVè aniversari de la nostra Galeria per honorar la seva memòria, mantenir ben present la seva amistat i valorar ben viva la seva gran trajectòria i prestigi artístic. El Claustre vol recordar a grans artistes i amics com foren **Aguilar Moré, Josep Beulas, Xavier Carbonell, Clapera Mayà, Montserrat Gudiol, Manel Mayoral, Antoni Pitxot, Subirachs i Tití Tapiola**, i agrair-los la seva presència personal i artística a les nostres sales d'exposicions.

Així mateix, El Claustre vol recordar col·laboradors i amics, malauradament ja traspassats, com foren **Dolors Junyent**, ex presidenta del Gremi de Galeries d'Art de Catalunya i el seu espòs **Joan Torra, Marçal Barrachina**, expert en art català i **Pere Bofill** col·laborador durant molts anys i tants altres amics els que agraïm el seu suport i afecte.

Els sentiments no canvien i l'enyorança tampoc. Sabem i valorem el que teníem i sabem i valorem el que hem perdut, i des d'El Claustre no volem que el silenci i l'oblit caiguin sobre la seva memòria.

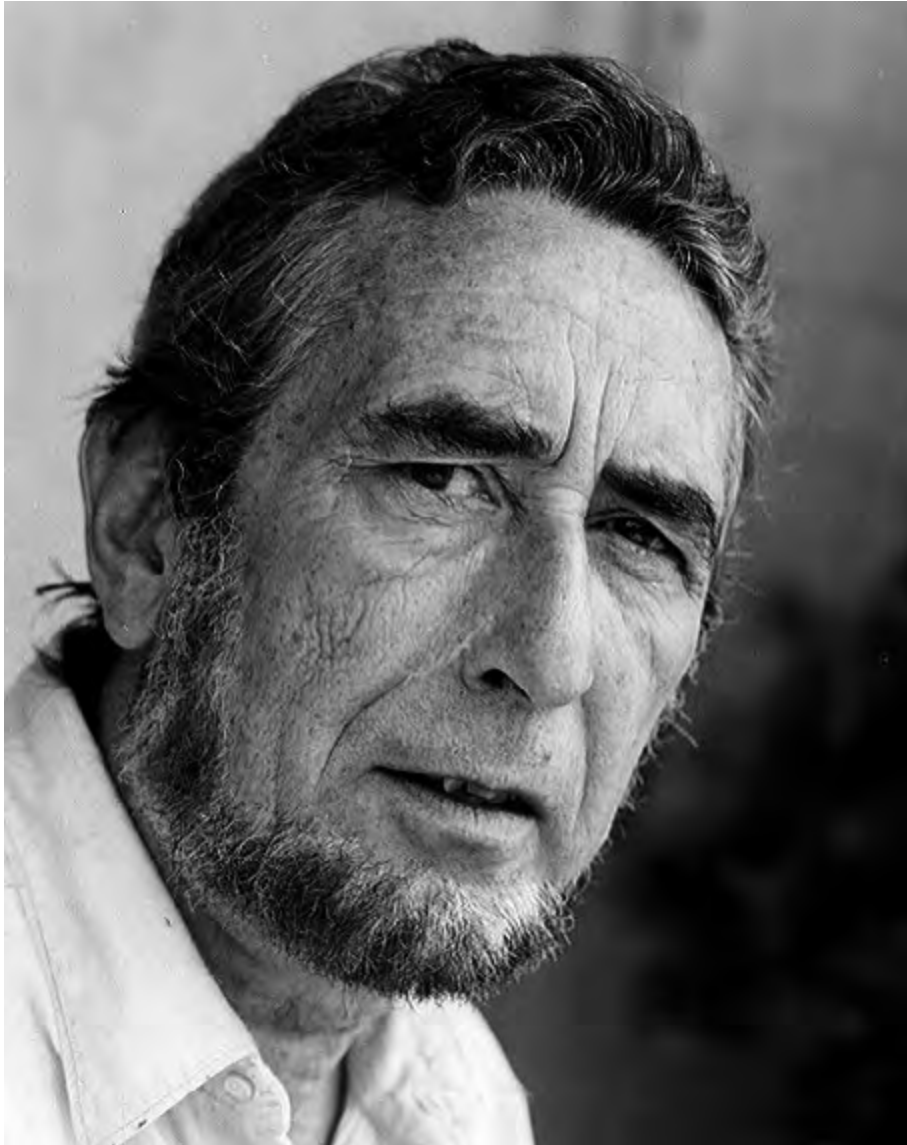
El Claustre va tenir l'honor de tenir-los com a artistes i amics i ara els dediquem aquesta recordança amb tota l'emoció del nostre esperit per la seva absència.

Família Mascort
El Claustre





Aguilar Moré



1924 - 2015



Neix a Barcelona l'any 1924. Practica el dibuix de forma autodidàctica fins que entra al taller del pintor escenògraf Oleguer Junyent.

Exposicions individuals

Barcelona, Mallorca, Madrid, Bilbao, Santander, Oviedo, València, Gijón, Girona, Figueres ...

Exposicions a l'estranger

Cannes, París, Filadèlfia, Londres, Ginebra, Nova York, Mèxic, Chicago, Brusel·les, Denver, Bègam, Montecarlo, Los Angeles, Viena, Andorra, Berlín...

Museus i altres entitats

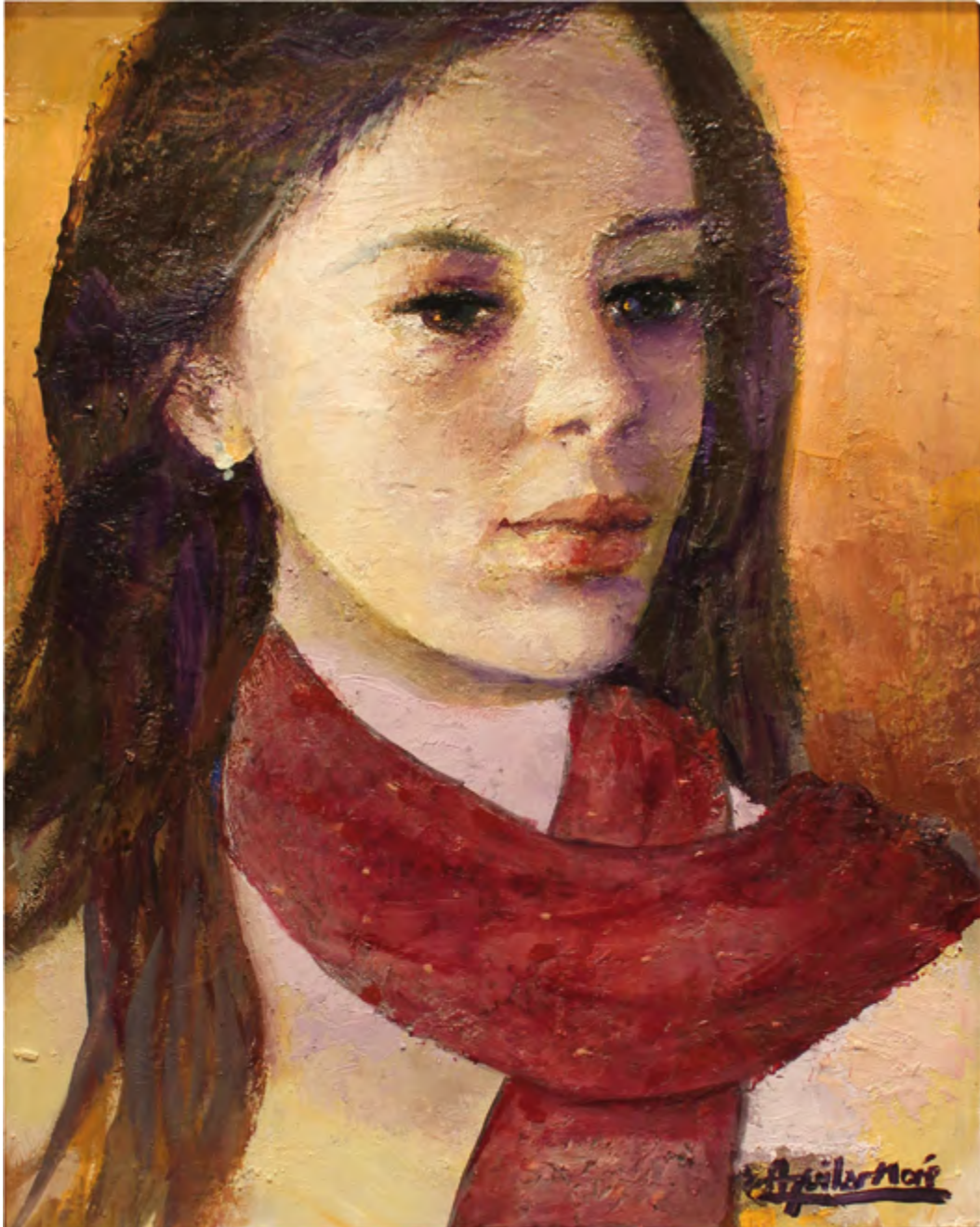
Museu Estrada, Barcelona. Museu d'Art Modern Contemporani, Madrid, Museu de Cadaqués. Excm. Ajuntament de Barcelona. Excm. Ajuntament d'Oviedo. Excma. Diputació Provincial de Barcelona, Museu Reina Sofia, Atenes. Museu Perrot-Moore (Cadaqués). Museu Olímpic Internacional de Lausanne (Suïssa). Mural Aeroport de Barcelona.

Premis

Premi de dibuix del Reial Cercle Artístic de Barcelona. Primer Premi Figura Sta. Dorotea. Medalla d'Or de l'Ajuntament de Palma de Mallorca. Primer Accèssit Sant Jordi (Diputació de Barcelona). Primer Premi Pintures Il·lustracions Mediterrànies. Menció Honorífica Gran Premi Sant Jordi (Diputació de Barcelona). Primer Premi Diputació d'Oviedo. Nacional de Belles Arts (Barcelona). Primer Premi Pintura Miguel Carbonell.

Monografies

- *Ballet*, per Sebastià Gasch. Editorial Pentàgono 1958.
- *Quince años de pintura de Aguilar Moré*, per Rafael Santos Torroella. Editor M. Lerín, 1965.
- *Aguilar Moré*, per Sebastià Gasch i Francisco Draper. Editorial Natura, 1971.
- *Aguilar Moré*, Maestros actuales de la pintura y escultura catalanas. Editorial La Gran Enciclopedia Vasca 1974.
- *Aguilar Moré*, per Cesáreo Rodríguez Aguilera, 1976.
- *Aguilar Moré*, per Luís Romero, 1983.
- *30 anys de jazz, vistos per Aguilar Moré*, textos d'A. Papo i Jordi Suñol, 1986.
- *Aguilar Moré*, per J. Llop. Revista Gal-Art, 1988.
- *Pintura escenogràfica*, per Arcadi Calzada, 1995.
- *Aguilar Moré*, per Francesc Galí, 1996.
- *Aguilar Moré*, per Joan Barril, 1997.
- *Solida i Alada*, per Baltasar Porcel, 1998.



Noia. 35 x 27 cm. Oli s/t.



Interior. 81x100. Oli s/t.

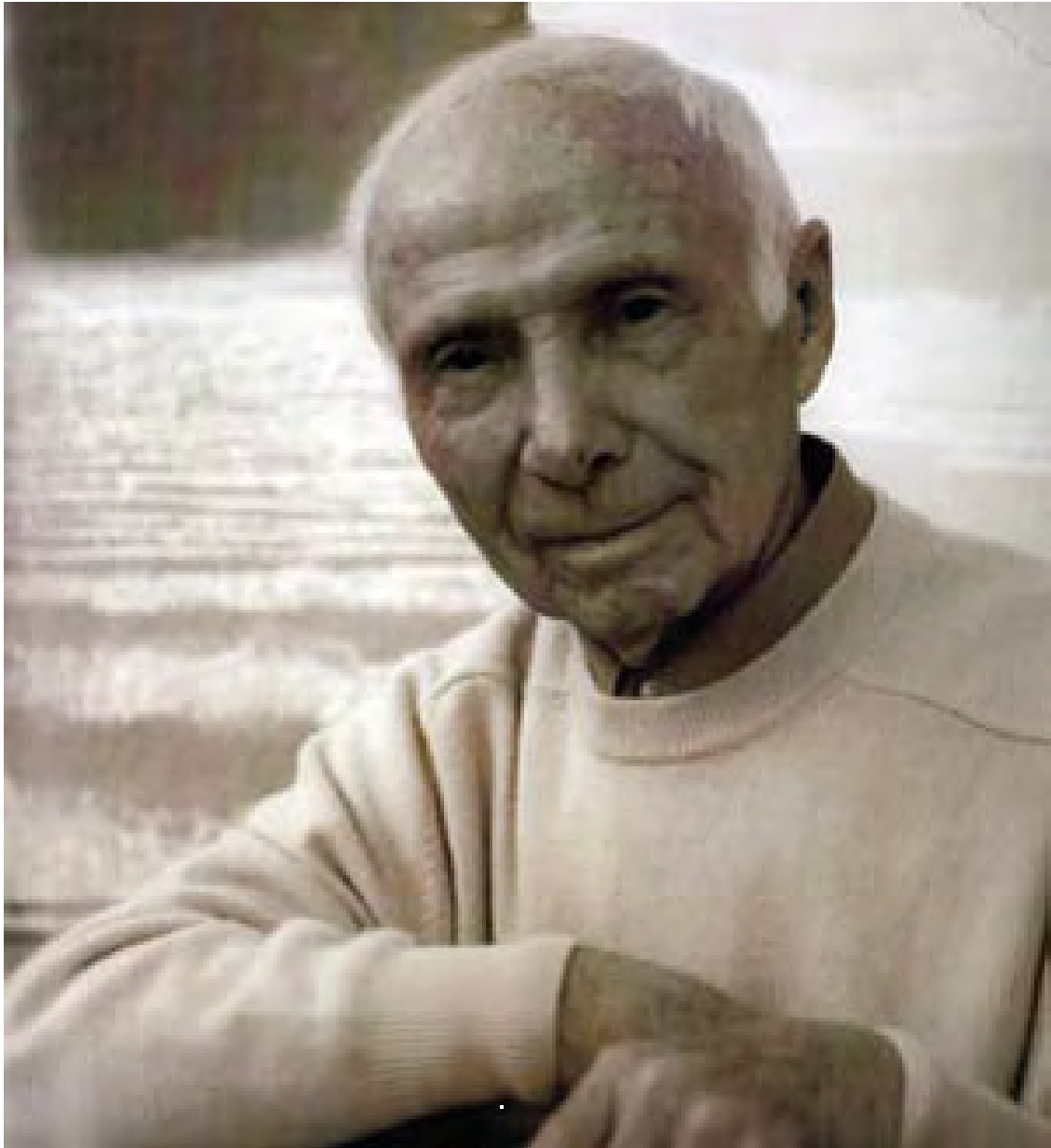


Bodegón. 33 x 46 cm. Oli s/t.





Josep Beulas



1921 - 2017



Josep Beulas i Recasens nasqué el 1921 a la capital de la comarca de la Selva, Santa Coloma de Farners.

L'entorn geogràfic degué influir des de ben jove en l'estructuració de la seva sensibilitat artística i la conseqüent manifestació plàstica. Així, sorgiren les plasmacions paisatgístiques urbanes, rurals d'interior i de la Mediterrània propera. Aquestes obres primigènies ja denotaven una profunda interiorització, fruit de l'observació penetrant, sorprenents en un jove inquiet i vitalista; uns trets que han esdevingut definitoris en la seva trajectòria posterior.

Foren anys inquiets, de relacions en tertúlies artístiques. En una de les tertúlies que freqüentava, quan encara no comptava vint anys, coincidí amb el gran paisatgista català, Joaquim Mir, que sojornava a les termes Orión de Santa Coloma de Farners. L'artista consagrat animà al jove talent, i com a estímul l'obsequià amb una obra que Beulas ha considerat sempre com un dels seus "premis" més preuats.

Acabada la guerra, el compliment del servei militar el portà a Osca, un fet que li canvià radicalment la vida, allí coneix a Maria Sarrate, la que serà la seva esposa i companya inseparable, present tothora en la carrera de Josep Beulas.

Instal·lat a Osca, treballà en una professió amb poques connotacions artístiques, la sastreria i, a més a més, pintava i pintava, incansablement. Copsava i captava el paisatge que descobria. Va cursar estudis a l'Escuela Superior de Bellas Artes de Madrid, becat per l'Ajuntament de la ciutat d'Osca i la Diputació Provincial que, d'aquesta manera, reconeixien la vàlua present de Beulas i encertaren en el seu futur. Durant el període comprès entre el 1947 i el 1952, residí a la capital de l'Estat on descobrí i s'immergí en un univers artístic novament diferent i on podem dir que es professionalitzà, en tota la dimensió de la paraula.

Fou becat per viatjar a Roma. La ciutat eterna inundà Beulas, el seduí i el captivà, i ell ho expressa emanant dolls d'art, amb noves incursions estilístiques. Tanmateix, es fa present en la societat romana, fa nous amics artistes, com Rafael Moneo i aconsegueix sobresortir en la XXVIII Biennial de Venècia, el 1956 o bé l'any 1959 amb l'obtenció a Roma del Primer Premi Internacional de Pintura Alla Riva, entre altres.

Amb tot el bagatge d'experiències i aprenentatges insondables, inicià un itinerari de creació personal que l'endinsà a confegir damunt la tela les estructures nues dels paisatges i amb un segell singular i propi es guanyà el reconeixement dels ambients artístics que portaren la seva obra a nombroses col·leccions privades i públiques, galeries d'Amèrica, de França, d'Egipte, d'Itàlia, etc.

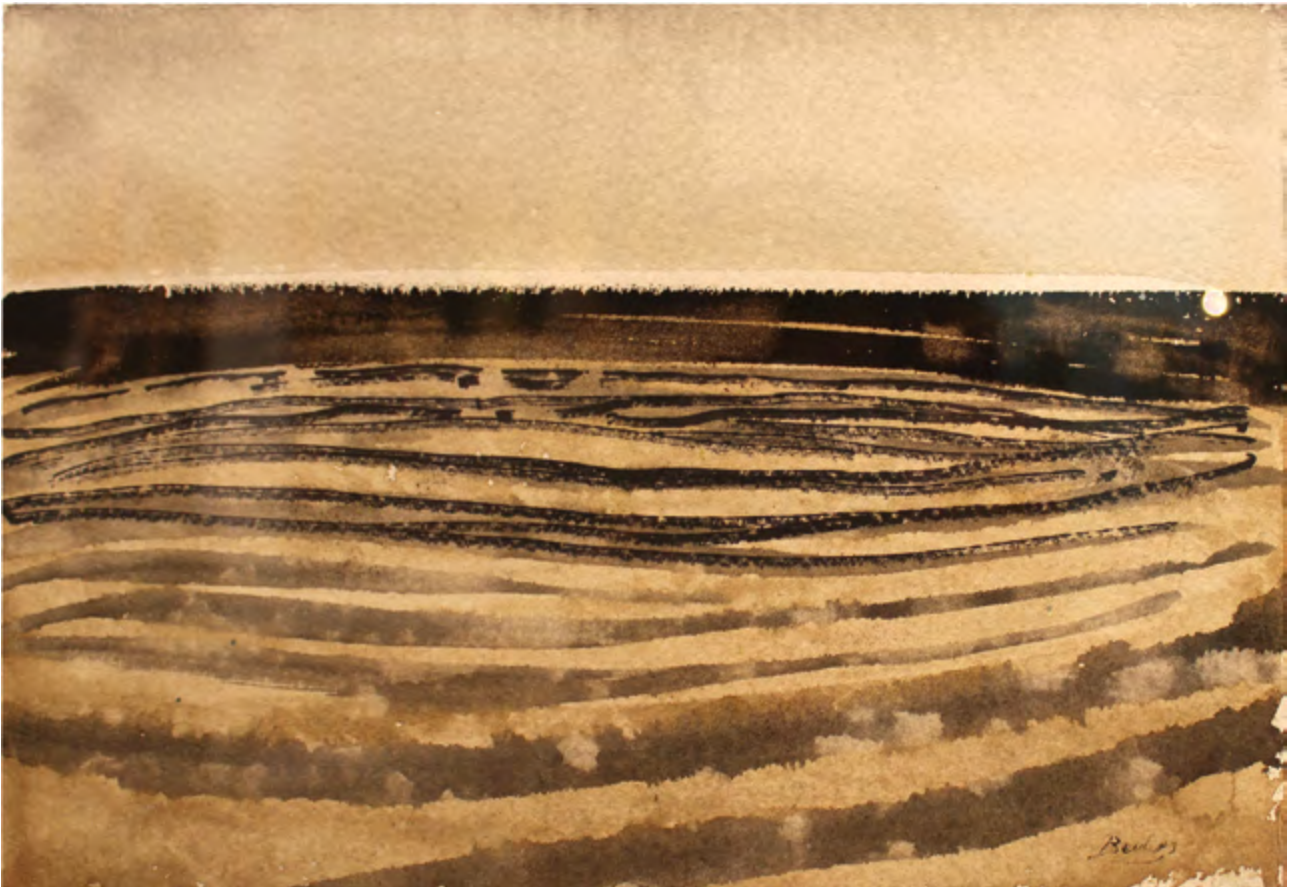
Immers en aquest nou estil d'interpretar el paisatgisme, trobà precisament la retroalimentació artística en els paisatges immensament monòtons de l'Aragó, d'una aridesa sublim, de difícil representació, però que ell hi capta l'essència i la transmet a l'espectador.

Residia a Osca, on per iniciativa pròpia i des de la Fundació Beulas-Sarrate va donar vida al Centro de Arte y Naturaleza (CDAN), en un edifici expressament projectat pel seu amic l'arquitecte Rafael Moneo i, on a més a més de la cessió de la seva col·lecció s'hi troben obres de Chillida, Tàpies, Palencia, Torres Monsó, etc.

Ni els constants reconeixements de les més altes esferes del país, ni l'assoliment del zenit de la seva carrera professional han canviat la personalitat senzilla d'un home vital, d'una persona que estimava l'art i valorava l'entorn on es trobava.



Monegros. 54 x 81 cm. Oli s/t.



Monegros. 17 x 25 cm. Aquarel·la s/p.



Àvila. 38 x 55 cm. Oli s/t.





Xavier Carbonell



1942 - 2015



XAVIER CARBONELL, UNA SENSIBILITAT OLOTINA... I LA ROSA

Envoltats per les quinze escultures que componen harmoniosament la mostra a cel obert en el Parc dels Estanys de Platja d'Aro, la Rosa Serra va tenir la gentilesa de demanar-me un paper tot fent memòria del seu marit, el pintor Xavier Carbonell (Olot, 1942 – 2015) i de qui "El Claustre" en fa justa memòria en el XXXVè aniversari de la Galeria.

El cert és que no goso escriure sobre l'obra d'en Xavier. No em sento autoritzat. Els periodistes "de comarques" hem tingut que oficiar en tota mena de temes i, naturalment, no som especialistes en cap.

En tot cas intentarem una aproximació a la persona, al seu entorn olotí i a qui el va acompanyar en la seva trajectòria creativa.

Un tret essencial en la persona d'en Xavier Carbonell va ser la seva sensibilitat. Això ho assenyalarien dues de les seves bones amigues. Marie-Claude Goinard escriu: *La peinture de Xavier Carbonell reflète une personnalité sensible qui entretient des rapports secrets avec la nature, les objets, les êtres humains...* (1). I, catorze anys després, Suzanne Basshard-Zubert, dirà: *Xavier Carbonell est avant tout un grand sensible...* (2).

En un temps tant mancat d'esperits sensibles se'ns fa punyent l'absència d'en Xavier.

Podríem projectar la seva obra arreu de mig món. Des de la molt estimada Venècia a una Nova York diferent. De galeries asiàtiques a les més reconegudes d'Europa, però el paisatge primer d'en Xavier era el que dominava des del seu estudi del Firal d'Olot. Ho va testimoniar l'any 2011 quan, arrel d'uns esdeveniments tràgics a la ciutat, hi va respondre amb una mostra titulada senzillament: "Xavier Carbonell, Olot". Aleshores declarava: "Un dia em vaig despertar amb la necessitat de tornar a pintar sobre Olot" (3). I premonitòriament es va acomiadar dels olotins amb l'exposició: "Xavier Carbonell, una vida lligada a l'art", al Museu de la Garrotxa. Quatre mesos després ens deixava físicament.

L'any 1984, en Xavier presentava la seva primera exposició a Basilea. Hi va anar amb la Rosa Serra. "Sense ella, sense el seu suport, de ben segur no hauria fet moltes de les coses dutes a terme durant una bona colla d'anys" (4). La Rosa Serra és l'escultora amb una obra que Josep Pla va definir com "elucubracions del seu esperit" (5). Aquesta simbiosi s'ha explicat "com altres famoses parelles al llarg de la història recent, sumen molt" (6).

En Xavier va ser un puntal de la galeria "El Claustre". Ho confirmen més de mitja dotzena d'exposicions entre Girona i Figueres i la que en la seva memòria se li va dedicar el mes de novembre de 2016.

En una ocasió declarava: "Quan pinto, sol passar que en semblen millor els quadres d'un any abans que els que estic acabant". Ara mateix, l'obra d'en Xavier Carbonell seria d'abans, però restarà viva i viscuda més enllà del temps. Gràcies, Xavier.

J. Víctor GAY

(1) Catàleg de l'exposició, *"Xavier Carbonell, Paris intime"* – Octubre, 1999.

(2) Catàleg de l'exposició a la galeria *"Au temps qui passe"*, de Genolier (Suïssa), 2013.

(3) *"Diari de Girona"*, 5 de febrer, 2011.

(4) Setmanari *"La Comarca"*, 20 de desembre, 2012.

(5) Josep Pla, *"Notes del capvesprol"*.

(6) Arcadi Calzada, en el llibre *"Olot. Xavier Carbonell"*, 2011.



Rain in Times Square. 89 x 130 cm. Oli s/t.



Carta. 38 x 46 cm. Oli s/t.



San Giorgio. 33 x 41 cm. Oli s/t.





Clapera Mayà



1929 - 2018



Un prestigiós historiador italià (Giorgio Vasari) escriu amb justesa i solemnitat que l'art de la pintura començà a reviure el segle tretzè a Vespignano, un poblet a tocar Florència on havia nascut un infant de geni meravellós, anomenat Giotto di Bondone, que sabia dibuixar una ovella del natural. Raffaello confessava pintar segons una certa idea "*che mi viene in mente*", i Leonardo afirmava que la pintura "*è una cosa mentale*". No sembla doncs massa arriscat d'admetre, oimés amb el patrocini de tan il·lustres personatges que els sentits i sobretot la ment, comanden en la manera de fer dels pintors, a través d'un imperatiu que anomenem bellesa.

És ben segur que no es pot pas entrar així com així en el domini mental de ningú, per tant tampoc en la persona i obra de Joan Clapera Mayà, la pintura del qual sembla nascuda directament de la profunditat de l'esperit, un cop passat tot el paisatge de la seva Garrotxa natal pel sedàs dels ulls i de la ment. Perquè allò que un home, durant la infantesa, ha agafat de l'atmosfera i el paisatge de l'època i ha incorporat a la seva sang, hi perdura per sempre i no ho pot eliminar.

Clapera és un personatge que viu en un món a part: es veu en la seva pintura, en aquest paisatges personalíssims, geometritzats i resumits. Però es veu també en la seva pròpia vida personal, en les seves conviccions humanes i artístiques, i també encara en el seu estudi-taller, un santuari on hi practica, a hores, una reclusió monacal o quasi, en la solitud del picapedrer o del pensador convençut que la seva obra perdurarà. I és tanmateix significatiu, o si més no adient, que ara ens mostri la seva obra més recent en aquest espai artístic precisament anomenat claustre. El Claustre de Girona.

El nostre pintor es confessa influenciat per la música i, més concretament, pel món de l'òpera i tot allò que l'envolta. Algunes de les seves teles, sobretot aquestes fagedes multicolors i esquematitzades, presenten un *tempo* i unes armadures que podrien considerar musicals. Al fons de la fageda, un seguit de troncs col·locats de forma ritmada, són col·locats (pintats) a la manera d'un pentagrama transportat al paisatge de la tela, sobre el qual l'espectador pot escriure-hi escales majors, acords o arpegis escaients. Joan Clapera es confessa influenciat per la música, on hi descobreix uns valors que es van perdent a poc a poc. Igual com es van perdent els trossos de paisatge que de típics han passat a ser històrics, en aquesta comarca a mig camí del mar i l'alta muntanya que és la nostra Garrotxa, que ell recrea d'una manera tan personal i personalista.

Josep Valls



Pallars de la Garrotxa. 46 x 38 cm. Oli s/t.



Pallers i volcà. 27 x 22 cm. Oli s/t.



L'Espantaocells. 46 x 38 cm. Oli s/t.





Montserrat Gudiol



1933 - 2015



Membre Numerari de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, des del 1981.
Obres als Museus d'Art Modern de Barcelona, Madrid, Bilbao, Johannesburg i Pretòria (Sud-àfrica), San Diego (Califòrnia), Miami (Florida), Fint (Michigan).

CREU DE SANT JORDI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

Premis

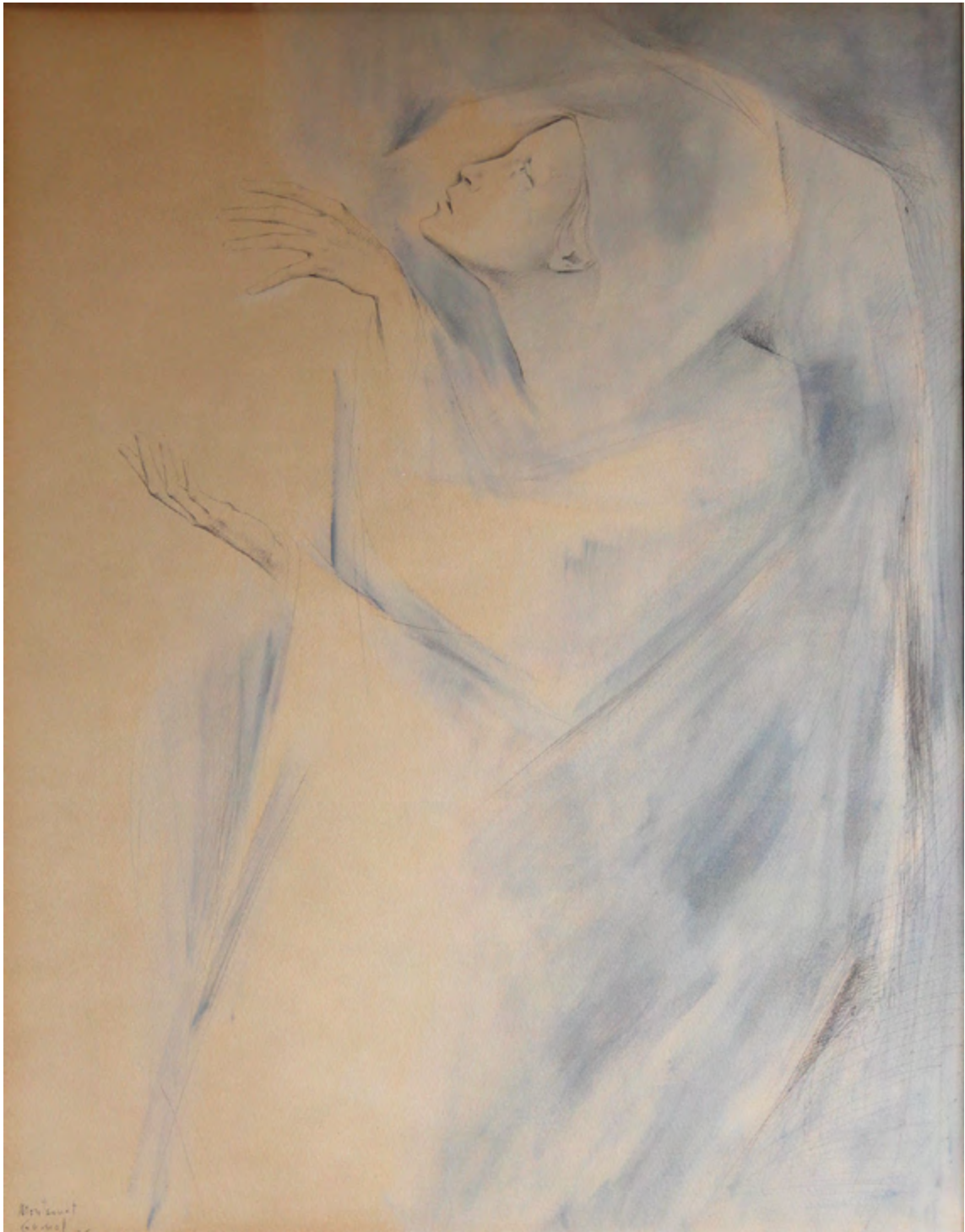
- 1954 Primer Premi de Pintura Femenina de la Diputació de Barcelona.
- 1960 Tercera Medalla de l'Exposició Nacional de Belles Arts, Barcelona.
Primer Premi Internacional de Dibuix Inglada Guillot, Barcelona.

Exposicions individuals

- 1950 Casino de Ripoll, Girona.
- 1954 Museu de Miami, Florida.
- 1962 Sala Gaspar, Barcelona.
- 1964 Lidchi Art Gallery, Johannesburg (Sud-àfrica).
- 1965 Sala Gaspar, Barcelona.
Museu del Parque de Bilbao.
- 1967 Sala Gaspar, Barcelona.
Pieter Wenning Gallery, Johannesburg (Sud-àfrica).
Gilbert Gallery, San Francisco (Califòrnia).
- 1974 Galeria Tamenaga, Tòquio (Japó).
- 1975 Sala Monzón, Madrid
- 1976 Sala Gaspar, Barcelona
- 1978 Sala Gaspar, Barcelona (presentació del llibre "*Les Chansons de Gueux*").
Moulin de Vauboyen, Bièvres, París (presentació del llibre "*Les Chansons de Gueux*").
- 1979 Sala d'Exposicions de la Unió de Pintors de la URSS, Moscou.
Galeria Gavar, Madrid (presentació del llibre "*Les Chansons de Gueux*").
- 1980 Sala Gaspar, Barcelona (presentació de la pintura *Sant Benet*, en commemoració del XV Centenari del naixement del Patró d'Europa, encarregada per l'Abadia de Montserrat).
- 1981 Galeria Dreiseitel, Colònia (Alemanya).
- 1982 Guild Gallery, Nova York.
De Vorzon Gallery, Los Angeles (Califòrnia).
Sala Gaspar, Barcelona (presentació de l'obra *Moviment Olímpic*), encarregada pel Comitè Olímpic Internacional (COI) amb seu a Lausanne.
- 1984 Galeria Gavar, Madrid.
Walton-Gilbert, San Francisco (EEUU).
Sala Gaspar, Barcelona.
Hotel Llevant, Llafranc (Girona).
- 1987 Galeria Dreiseitel, Colònia (Alemanya).
- 1990 Sala Gaspar, Barcelona.
- 1992 Sala Parés, Barcelona.
- 1995 Galerie Akka-Valmay, París.
- 1996 Sala Parés, Barcelona.
- 1997 Sala Parés, Barcelona.
- 1998 Galeria Montcada, Barcelona.
- 1999 Galeria Montcada, Barcelona.
Galeria d'Art Arcadi Calzada, Olot.
- 2000 Galeria El Claustre, Girona.



Dues germanes 1965. 78 x 58 cm. Oli s/t.



Prec 1976. 63 x 48 cm. Mixta s/p.



Tres figures 1967. 83 x 61 cm. Oli s/t.





Manel Mayoral



1926 - 2018



Nascut a Saragossa l'any 1926, visqué a Barcelona d'ençà del 1927.

Alterna els estudis amb l'assistència a les classes de dibuix i pintura que imparteix l'artista Tàrrega - Viladoms a la popular acadèmia que porta el seu nom, i més tard amb el pintor Olivet Legares el 1942.

La seva primera exposició (col·lectiva) data de l'any 1944 a la Galeria Faiança Català de la Ciutat Comtal. Des de llavors fins avui, en totes les etapes de la seva vida, no deixà mai de pintar aquest món seu ple d'intimitat nostàlgica.

Els seus formats allargats i la llum que imprimeix a les seves obres són determinants que el defineixen i el caracteritzen.

Durant aquests darrers anys, diverses galeries espanyoles i estrangeres han exposat les seves obres. Entre l'any 1976 i el 1986: Galeria Cobarsy, Grifé & Escoda, Casinos de Catalunya, Sala Anquin's, Foz, Susany, D'Ara. I entre el 1987 i el 1991: Sala Nonell, Sala Alcolea, Saló de Maig, Anquin's, Galerie Opernring (Viena), Galeria Comas, Foz, D'Ara, Sokoia, Galeria d'Art El Claustre, etc.

Bibliografia:

Annuaire International d'Art de París; Diccionari Ràfols; Enciclopedia viviente de la pintura y escultura catalana; Enciclopedia Ibérica 2000; "Menarini", La elegancia en la pintura; Imágenes de 20 pintores catalanes; 30 pintores Prom. d'Art; TVE "La elegancia en la pintura de M. Mayoral G."; La dona en la nostra pintura; Artistas de los años 90; Barcelona vista por M. Mayoral G.; Olivet Legares, R. Manzano; "Girona de Catalunya, pinta Viena", Ed. Galeria El Claustre.

Editorials:

Destino, Jano, Vivir en Barcelona, ABC, Magatcine Husa, La Vanguardia, etc.

Obres seves a:

Fundació Asepeyo, Junta d'Obres del Port de Barcelona, Ajuntament de Barcelona, Reials Drassanes, Facultat de Medicina de Barcelona, col·leccions públiques i privades d'Espanya, Itàlia, França, Bèlgica, Mèxic, Alemanya, Estats Units...



Empordà. 20 x 80 cm. Oli s/t.



Tossa de Mar. 20 x 50 cm. Oli s/t.



Cadaqués. 20 x 50 cm. Oli s/t.





Antoni Pitxot



1934 - 2015



Neix el 5 de gener de 1934 a Figueres en el si d'una família de forta tradició artística.

El 1947 comença a Sant Sebastià els estudis de dibuix amb Juan Núñez, qui havia estat professor de Salvador Dalí. La seva pintura, que es va orientant a l'impressionisme, es preocupa especialment per l'estudi de les relacions entre la llum, el color i el traç.

El 1959 és convidat a exposar la seva obra a Lisboa, a la "Sociedad Nacional de Bellas Artes".

A partir d'aquesta època exposa a la Sala de Arte Bilbao, la Pinacoteca de Barcelona, Sala Cano de Madrid i altres galeries de l'estat.

A partir del 1964 s'instal·là definitivament a Cadaqués, i se centra en l'estudi dels objectes del seu entorn, les pedres de Cadaqués de les quals fa sorgir visions antropomòrfiques i hipnagògiques. Entre el 1966 i el 1973 Antoni Pitxot destina la seva obra pictòrica al "Centro Internazionale di Studi sulla Comunicazione Umana" amb seu a la Villa Barbariga, de San Pietro de Strà.

El 1972 Dalí visita Antoni Pitxot al seu taller i el convida a realitzar una exposició permanent de la seva obra al Museu Dalí de Figueres.

Invitat expressament per Dalí, Pitxot participa l'any 1979, a la gran retrospectiva "Dalí" del centre Pompidou de París. L'any següent exposa de forma individual a la galeria André-François Petit de París. El 1982 participa en l'exposició "Art Catalan Contemporain" al Centre Cultural Pierre Bayle, de Besançon, i també participa en l'exposició "L'art espagnol de l'immigration à travers l'Europe" que té lloc al Gran Palais de París.

El 1984 exposa a la Musets Galleri, de la ciutat d'Aalborg, conjuntament amb Salvador Dalí. Tres anys més tard participa en l'exposició "Effetto Archimboldo" del Palazzo Grassi de Venècia, a "Retrat a Catalunya" a Cotlliure i a l'exposició "Naturalezas españolas (1940-1987)" al Centro de Arte Reina Sofia de Madrid".

El 1989 realitza l'obra "Concordia discorde", que presideix el saló del portaavions "Príncepe de Asturias".

El 1992 se celebra al Centro Cultural Conde-Duque de Madrid l'exposició "Los Pitxot, una dinastía de artistas".

El 1997 exposa amb la Fontana d'Or de Girona. L'any següent va fer una exposició monogràfica a la Galeria Exterior de la seu central del Banc de Sabadell.

L'any 2000 és nomenat Acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. Aquest mateix any el seu oli "Sant Jordi" serveix de cartell anunciador, logo i portada del fulletó de "The fourth IAL Symposium: Progress and problems in Lichenology at the Turn of the Millenium" celebrat a Barcelona.

L'any 2003 mostra unes obres al Museu Kunst Palast per l'Exposició Internacional de Düsseldorf. També se li organitza una exposició antològica al Museu Municipal de Cadaqués, i exposa a la Galeria El Claustre de la ciutat de Figueres.

L'any 2014 l'Ajuntament de Figueres li atorgà la Fulla de Figueres de Plata, i es va dur a terme en el castell de Púbol l'exposició "Dalí-Pitxot. La alegoria de la memòria". En aquest mateix any, a la Fundació Vila Casas, es va fer l'exposició Memòria i Temps.

El 2015 el ple de l'Ajuntament de Cadaqués el va nomenar fill predilecte del municipi. Antoni Pitxot i Soler va morir el 12 de juny de 2015, dia en què s'inaugurava en el Museu de Cadaqués l'exposició "Dalí. Pitxot"



Àngela. 30 x 30 cm. Oli s/t.



Continuum. 27 x 27 cm. Oli s/t.



Somnis. 50 x 61 cm. Oli s/t.





Josep M. Subirachs



1927 - 2014



Va néixer a Barcelona el 1927. Quan tenia vint anys va treballar al taller de l'escultor noucentista Enric Casanovas, la influència del qual és palesa en les obres primerenques de l'artista, encara que l'estilització d'aquelles figures ja apuntava cap a la que seria la seva etapa expressionista. EL 1951 el Cercle Maillol de l'Institut Francès li va concedir una beca per ampliar estudis a París i del 1954 al 1956 va viure i treballar a Bèlgica, on va fer diverses exposicions i va participar en la Biennal d'Anvers- De l'expressionisme va derivar cap a l'abstracció, en un procés cap a un estil personal que, a finals dels anys cinquanta, el portà a interessar-se pel ferro. A la mateixa època treballà amb altres materials (bronze, formigó, gres, fusta), tractant de ressaltar de cadascun les qualitats plàstiques de les seves variades estructures, colors i textures.

Entre el 1958 i el 1960 Subirachs inicià la seva important aportació en el camp de l'escultura pública. El 1958 s'instal·la *Forma 212*, la primera obra abstracta emplaçada en un espai públic de Barcelona; l'any següent fou col·locat el relleu *les Taules de la Llei* (Barcelona, façana de la Facultat de Dret) -realitzat en col·laboració amb el ceramista Antoni Cumella- i el 1960 creà polèmica amb una altra peça abstracta situada en plena via pública: *Evocació marinera* (1958-1960). Barcelona, passeig de Joan de Borbó. El mateix període treballà en el santuari de la Virgen del Camino, inaugurat el 1961 a Lleó, on va fer les tretze monumentals figures de la façana, quatre portes de bronze i diversos elements per a l'interior del mateix temple. Aquest conjunt monumental, culminació de l'etapa expressionista de l'escultor, ha estat considerat una fita en la renovació artística espanyola del segle XX.

Paral·lelament Subirachs inicià l'etapa que Corredor-Matheos anomenà de les penetracions i les tensions, amb falques i tascons com a elements plàstics més habituals. Obres monumentals representatives d'aquesta etapa són la Creu de Sant Miquel (1962, Montserrat), el monument a Narcís Monturiol (1963, Barcelona), el monument a les víctimes de les riudades del Vallés (1963, Rubí), el monument a Pompeu Fabra (1965, Planoles) i el monument a les Olimpíades de Mèxic (1968, Mèxic DF) entre d'altres.

A partir de 1965 Subirachs optà per una nova figuració que es caracteritzà per la introducció de recursos plàstics com els perfils correguts formant motlures, les formes tornejades, el joc positiu-negatiu i, a partir dels primers anys setanta, la incorporació d'elements pictòrics. A més d'una notable projecció internacional, amb nombroses exposicions celebrades i obres emplaçades en ciutats i museus de tot el món, cal destacar la presència de la seva producció arreu de Catalunya amb innumbrables obres monumentals: façana de l'edifici nou de l'Ajuntament de Barcelona (1966-1969), monument a l'Hospitalet (1975), porta de San Jordi al Palau del Lloctinent (1975, Barcelona), relleu Sant Jordi-Teseu a la llotja que uneix el Palau de la Generalitat amb la Casa dels Canonges (1976, Barcelona), monument a Ramon Llull (1976, Montserrat), capella del Santíssim (1978). Basílica del monestir de Montserrat, relleu Barcelona (1979). Barcelona. Estació de Sants), monument al redreçament de la Generalitat de Catalunya (1982). Cervera, monument a Francesc Macià (1983) Vilanova i la Geltrú, monument a Pau Casals (1984). El Vendrell, monument a Salvador Espriu (1986). Santa Coloma de Farners, monument a Borrell II (1986). Cardona, monument a Federico García Lorca (1988. Cadaqués), monument al Mil·lenari de Catalunya (1990. Tarragona) monument a Francesc Macià (1991. Barcelona).

A la ciutat de Girona l'any 1986 s'inaugurà una escultura que Subirachs denominà *L'arquitecte*. La peça de bronze commemora els sis-cents aniversari de les reunions que els mestres d'obra van fer per decidir la solució arquitectònica que es donaria a la construcció de la catedral. Com a artista polifacètic, Subirachs no només s'ha expressat mitjançant la creació tridimensional, sinó també gràcies a altres tècniques com el dibuix, l'obra gràfica, la il·lustració de llibres o l'encunyació de medalles. Després de dedicar gairebé vint anys (1987-2005) a la façana de la Passió del temple de la Sagrada Família, Subirachs considera que la seva faceta escultòrica ha acabat i ha iniciat una nova etapa amb la pintura com a mitjà d'expressió.



Les tables de la loi. 44 x 30 x 8 cm. Bronze.



Temis. 52 x 32,5 cm. Litografia.



El temps i l'espai. 44,5 x 60,5 cm. Oli s/t.





TITÍ TAPIOLA



1952 - 2017



Tití mira silenciosament el món que l'envolta, cerca lliurar la seva sensibilitat en cada pinzellada. Sap que la seva obra comença i s'hi dona amb il·lusió, humilitat i afany. La seva pintura és neta, clara i ofereix l'imatge d'un món concret des d'una vida interior intensa i confiada. *JOAN GICH*

Na Tití ho fa tot com qui no hi toca. Però l'encerta. I l'encertarà cada cop més perquè té empena, paciència i una delicadesa feta d'ingenuïtat i esma, que de tan fonda sembla com si tingués alè. *JAUME POL GIRBAL*

Tití Tapiola és una pintora de paisatges. Uns paisatgistes s'afronten a la natura per representar-la, altres només com referència. Els primers ens volen mostrar la seva habilitat, els segons transllueixen els seus sentiments. Tití tapiola és una paisatgista d'aquests segons. *FRANCESC MIRALLES*

Els seus ulls d'artista completa són privilegiats. No hi ha pinzellada artificial, la seva obra és la integració perfecta de la nostra natura que, en la seva paleta adquireix una profunditat, realisme i símbol, que esdevènen documents plàstics del gran cant que la creació produí a l'Empordà. *R. GUARDIOLA ROVIRA*

Abans d'acomiar-me, he volgut observar de bell nou un dels quadres que més m'havien atret. Un núvol morat, lila, violeta, increïblement bell i torbador presideix, majestuós, el capvespre de l'Empordà. La plana, gloriosa d'horitzontalitats i de clares verdors, s'amara d'un misteri finíssim, d'aquella espurna màgica que és el secret de l'art. Els ulls d'Immaculada Tapiola han descobert la plenitud d'aquest secret. *JOSEP M. LLOMPART*

Toda la atmósfera de su obra es de una pureza hialina y diáfana. El aire que pinta Tití suena musicalmente como cuando se golpea una noble copa de buen cristal. Sus paisajes carecen de formas blandas o pulposas; en ellos predomina la línea, la síntesis, el rigor. *RAFAEL MANZANO*

Tití Tapiola busca modelos en esta extraña tierra del Ampurdán. Tierra, difícil de pintar donde las haya, fugaz por excelencia, ya que frente a ella no valen las fórmulas. Lo que Tití Tapiola ha conseguido es una verdad difícil, que puso a prueba todo su talento y toda su condición de pintor: y esta verdad es la intensa, variante, poliforme muestra de su capacidad creadora. *ALBERTO FRANCÉS*

Paisaje interno. Paisaje espiritual. La luz en el paisaje ampurdanés de Tití Tapiola sobremonta la forma para abrir la espiritualidad de la tierra. Tierra sin hombres. Pero que lleva aparejada una manera de ser, hacer y pensar, por los siglos de los siglos, asociada a la catalanidad. *CARLOS F. DE CASTRO*

Tití Tapiola, feliz intérprete del paisaje ampurdanés, destaca por la capacidad de síntesis descriptiva que da imagen a su obra y por la coloración sensible - hecha de suaves tonos - que incorpora el sentimiento a los temas: una sucesión de ventanas abiertas tanto a la lírica sugerencia como a la verdad. *FRANCESC GALÍ*

A manera de currículum

Tití Tapiola ha exposat regularment en diferents galeries dels Països Catalans. Entre d'altres:

Barcelona: Sala Llorens, Sala Rovira, Sala Fortuny

Girona: El Claustre, Palau de Caramany, Fórum

Terrassa: Galeria Francesc Torralba

Figueres: Galeria Josep Fajol, Fons d'Art

Olot: Sala Vayreda

Palafugell: Sala Empordà

Sitges: Àgora 3

Palamós: Tramontán

Mallorca: Bearn

Sant Feliu de Guíxols: Club Nàutic

Banyoles: Club Guspira

I d'altres de l'extranger:

Galerie Appia, Lyon

Grand Hôtel d'Amélie-les-bains

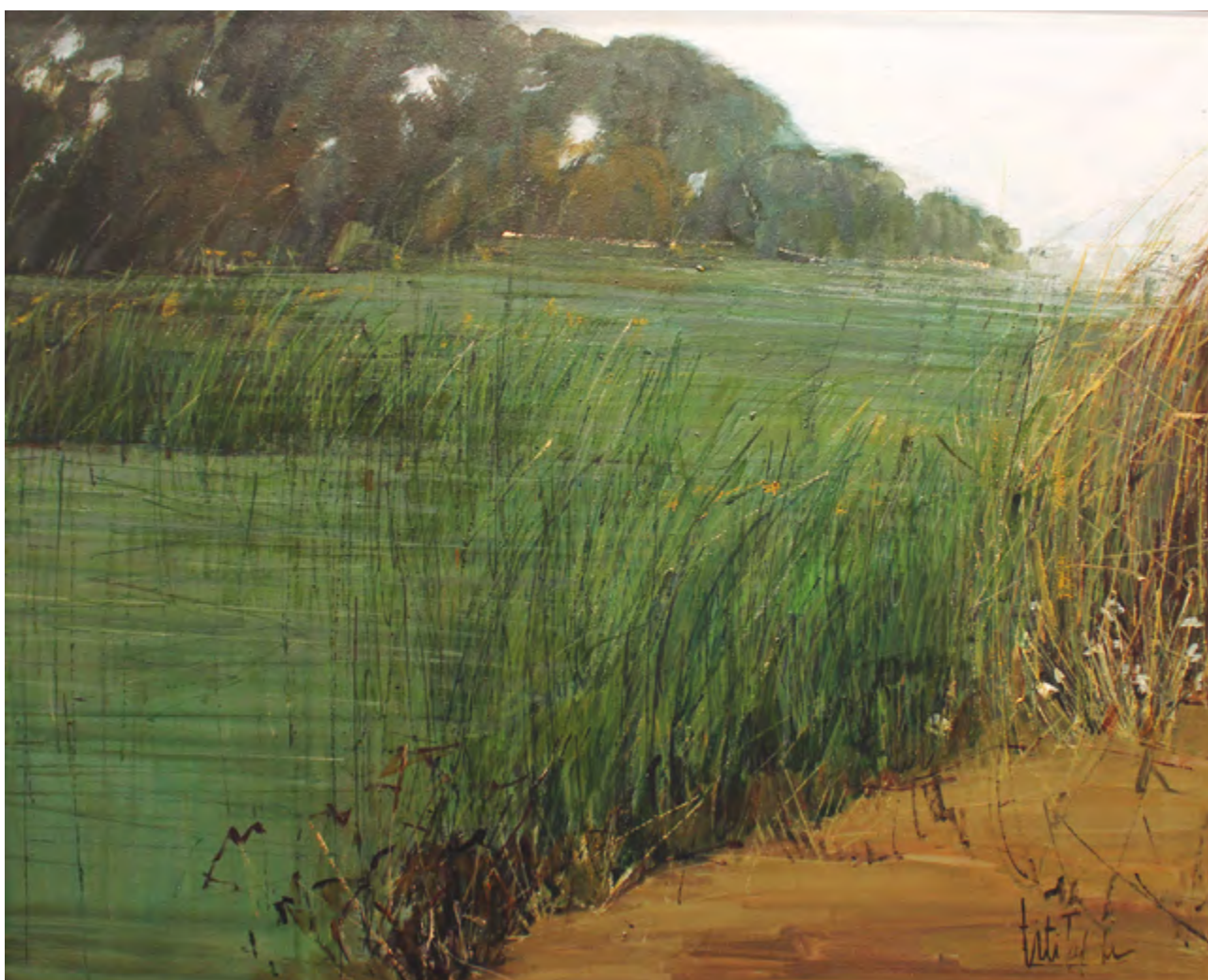
Galerie Nadine Granier, Albi

Castelnaudary

Park Hotel Vitznau, Suïssa



La Vinya. 46 x 55 cm. Oli s/t.



Plantes fluvials. 60 x 73 cm. Oli s/t.



L'Estany. 60 x 73 cm. Oli s/t.





2013

A l'acabament del llibre "El Claustre XXX Anys" fèiem referència a que una entitat ben viva com la nostra té moments joiuosos com la constant relació d'exposicions i l'interès dels afeccionats al visitar-les i moments tristos com la desaparició d'estimats artistes i benvolguts clients que amb el pas dels anys ens han deixat.

Començàvem el camí cap a noves fites presentant el llibre "El Claustre XXX Anys" que resumia la trajectòria artística i social de la nostra Galeria dels últims cinc anys i que va tenir lloc a les instal·lacions de l'Hotel Ultònia de la nostra ciutat en el curs d'un sopar al que varen assistir més de 200 persones entre artistes i afeccionats a l'Art i en els parlaments adients a l'acte es va enaltir la tasca portada a terme per El Claustre i es va brindar per la continuïtat de la Galeria com a testimoni d'una activitat i una vocació al servei de l'art i de la ciutat.



Els artistes i l'equip de la galeria en els XXX Anys.



Assistents al sopar de celebració dels XXX Anys.

La relació d'exposicions que conformaren els XXXV Anys d'El Claustre, l'iniciàvem el mes de setembre amb la presentació a la Galeria de Figueres del pintor Anoro, artista molt destacat en el món pictòric i que va assolir un gran èxit. L'exposició fou presentada pel Sr. Eduard Puig Vayreda, escriptor i enòleg, en presència d'un nombrós públic que va poder constatar la qualitat de la pintura d'en Manel Anoro.



El pintor Manel Anoro acompanyat pels Srs. Miquel Mascort i Eduard Puig Vayreda.



Públic assistent a la inauguració del pintor Manel Anoro.

Instal·lats ja al mes d'octubre, oferíem a Girona l'exposició d'un vell i estimat amic -Josep Baqués- nom molt destacat de la pintura catalana que ens va brindar una magnífica mostra del seu art que va obtenir com sempre el favor i el fervor del públic. Davant la presència de molts afeccionats el Sr. Xevi Xirgo, director d'El Punt Avui, va referir-se al valor social i cultural de la pintura i a la qualitat de l'obra d'en Josep Baqués.



El Sr. Xevi Xirgo, Director de El Punt Avui, el pintor Josep Baqués i el Sr. Miquel Mascort brindant per l'èxit de l'exposició.



Finalitzada la mostra del pintor Anoro a Figueres, la programació a la capital empordanesa la va protagonitzar el mes d'octubre l'artista Granja Llobet amb una exposició en la que excel·lien els seus celebrats temes dels interiors dels entranyables cafès i casinos dels petits pobles del nostre país. Les obres d'en Granja Llobet plenes d'intimisme i calidesa varen assolir l'acceptació que el públic dedica a la bona pintura. La presentació va anar a càrrec del Sr. Pere Vila, alcalde de Llançà i diputat al Parlament de Catalunya.

Les exposicions que ofereix El Claustre per les Fires de Sant Narcís tenen quelcom d'especial. La gran afluència de públic que les visita comporta que siguin mostres de gran acceptació per part dels afeccionats i en aquest any el pintor escollit va ser Miquel Peidro, pintor alacantí, que va enlluernar amb els seus paisatges plens de la calidesa i la melangia del temps tardorenc. L'afluència del públic a la sala gran d'El Claustre va ser constant i l'èxit a tots nivells va ser espectacular i vàrem poder constatar l'encert d'aquesta nova incorporació al col·lectiu de pintors que exposen a la nostra galeria. El discurs inaugural va anar a càrrec del Sr. Miquel Riera, Director del Col·legi Bell-lloc de Girona.



El Sr. Miquel Riera i el pintor Miguel Peidro després de rebre la placa de FRA de mans del Sr. Miquel Mascort.

Després de l'èxit espectacular del març del 2012 al Claustre de Girona, el jove pintor Díaz Alamà va mostrar la seva obra a Figueres. Durant el mes de novembre el públic empordanès va poder constatar que estem davant d'un gran artista que amb tota seguretat assolirà una molt alta consideració. Díaz Alamà està cridat a ser una important figura en el món pictòric i el públic de Figueres així ho va refrendar visitant en gran número la seva exposició. La presentació va anar a càrrec del Sr. Santi Vila, Conseller de la Generalitat de Catalunya.



El Sr. Marià Mascort pronunciant el discurs inaugural de l'exposició del pintor Díaz Alamà i acompanyat pel Sr. Santi Vila.

El cicle d'exposicions ens va portar el mes de novembre l'exhibició al Claustre de Girona de l'obra de la pintora francesa Nathalie Mulero, habitual a les nostres sales en anteriors mostres. Obra femenina i feminista, la pintora ens captivà amb el seu romanticisme, les seves flors, les papallones, ... És una pintora amb una tècnica i una inspiració allunyada de convencionalismes que sedueix l'afecionat que busca quelcom diferent. Va tenir cura de la presentació la Sra. Coralí Cunyat, regidora de l'Ajuntament de Girona.



La Sra. Coralí Cunyat, la pintora Nathalie Mulero i el Sr. Miquel Mascort en l'acte inaugural de l'exposició.

Arribat ja el mes de desembre El Claustre va oferir la clàssica Exposició Col·lectiva de Nadal a les sales de Girona i Figueres. Una mostra cada vegada més participativa tant a nivell artístic amb els estils pictòrics tan diversos dels pintors com l'acceptació per part dels afeccionats que poden trobar un regal de qualitat que sempre serà ben rebut i recordat.



2014

La programació de l'any 2014 la vàrem iniciar al Claustre de Figueres amb una exposició del pintor danès Frank Jensen. L'obra d'aquest artista conformada amb espais superposats de gran contrast cromàtic tenen sempre la singularitat que molts afeccionats busquen i accepten i això permet que molts clients completin la seva particular col·lecció amb un estil agosarat i de gran qualitat. En resum, una gran exposició que va merèixer alta acceptació per part del públic empordanès. Va tenir cura de la presentació el Sr. Josep M. Godoy, Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Figueres que va alabar l'obra del pintor i va felicitar a El Claustre per la diversitat de les seves exposicions.



L'artista Frank Jensen, Sr. Marià Mascort i el Sr. Josep M. Godoy, Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Figueres.

Iniciàvem les exposicions individuals a Girona amb una suggeridora mostra del pintor Camil Giralt, una nova incorporació al col·lectiu d'artistes d'El Claustre. Giralt ens va oferir unes obres impactants, plenes d'intimisme i amb un estudi minuciós de la llum que varen ser plenament acceptades pels afeccionats. Un



Aparador i públic assistent a la inauguració de l'exposició del pintor Camil Giralt.

estudi convincent sobre la nuesa humana tractada amb una gran elegància conformen el "leitmotiv" d'aquesta excepcional exposició. El discurs inaugural va anar a càrrec del Dr. Narcís Bardalet, Cap dels forenses de la província de Girona. Una nova incorporació, un bon èxit ben merescut per en Camil Giralt.

Un dels pintors que més impacte han obtingut els últims temps a les nostres sales d'exposicions és en Jordi Jubany. Les seves mostres són esperades pel nostre públic que el considera un valor creixent dins el món de la pintura. Els temes dels seus olis i aquarel·les sedueixen el nostre públic i estàvem segurs que la presència de l'art d'en Jubany a El Claustre de Figueres seria un èxit. La presència de públic durant els dies de la mostra va ser constant i ens reafirma el convenciment que estem davant d'un pintor amb un futur esplendorós.

Va fer el discurs inaugural la Sra. Inés Padrosa, Historiadora de l'Art que en el seu parlament va glossar la importància que suposa trobar nous valors en el món de la pintura.



Sra. Inés Padrosa, Sr. Miquel Mascort i el pintor Jordi Jubany.

Seguint el curs de les exposicions d'aquest any 2014, vàrem programar a Girona una mostra del pintor Toni Cassany. Artista habitual a les nostres col·lectives de Nadal i d'Estiu, Toni Cassany ha ofert diverses exposicions individuals al Claustre i en totes ha aconseguit grans èxits de públic i vendes, reafirmant que el seu estil paisatgístic és plenament valorat i acceptat pels afeccionats que ja el situen en un lloc preeminent. Va obtenir, com era previsible, el favor del públic. Va tenir cura de la presentació l'escriptor Antoni Puigvert que va lloar la qualitat humana del pintor i la vàlua de la seva pintura.



Sr. Marià Mascort i el pintor Toni Cassany en la presentació de la seva exposició davant d'un nombrós públic.



Sra. Isabel Pascual, periodista de TV3 a Girona, el Sr. Marià Mascort amb els germans Moscardó.

Del 4 al 19 d'abril va exposar per primera vegada a Figueres el jove pintor Alejandro Marco. El Claustre ofereix, cada any, a les seves sales d'exposicions nous pintors per mostrar les seves obres a la consideració del públic. En aquest cas l'exposició d'Alejandro Marco va ser molt visitada i comentada. El discurs inaugural fou pronunciat pel Dr. Juan Francisco Campo que va lloar l'obra de l'artista i la iniciativa que porta a terme El Claustre.



El Dr. Juan Francisco Campo en el discurs inaugural de l'exposició del pintor Alejandro Marco.

Ramon Moscardó va ocupar la sala gran d'El Claustre a Girona de l'11 al 26 d'abril. Parlar d'una exposició, a casa nostra, d'en Ramon Moscardó és parlar d'èxit a tots nivells: d'assistència de públic, de comentaris favorables, de vendes,... Les exposicions d'en Ramon Moscardó són esperades pels afeccionats degut al seu estil inconfusible, la seva temàtica i la seva originalitat. En resum una gran exposició d'un gran mestre. Va fer el discurs inaugural la Sra. Isabel Pascual, periodista de TV3 a Girona, que va lloar la qualitat i personalitat de l'obra d'en Ramon Moscardó.

Continuant la línia de dinamització de les activitats culturals, i per fer que la Galeria esdevingui un punt de trobada pels amics de la cultura i de l'art, El Claustre va preparar una visita guiada de caire cultural el dia 27 d'abril al CaixaForum de Girona per visitar l'exposició "Mòmies Egípcies. El secret de la vida eterna". L'assistència va ser molt nombrosa i es varen fer tres torns per a major comoditat. Un nou èxit com va succeir a les visites d'El Claustre al Museu Dalí, Ruïnes d'Empúries, Besalú, Castell de Peralada, Caves Oliveda, Catedral de Girona, Sant Pere de Rodes, etc.

Parlar d'un pintor carismàtic a l'Empordà és parlar d'en Pujolboira. Això va quedar refrendat a l'exposició que va fer en ocasió de les Fires de Figueres. El peculiar estil de l'artista va ser celebrat per tots els visitants que varen gaudir d'una de les millors exposicions de la temporada a Figueres. La personalitat del pintor i l'exclusivitat del seu estil pictòric converteixen les seves exposicions en veritables esdeveniments que atrauen nombrós públic



El pintor Pujolboira adreçant-se al públic assistent de la seva exposició acompanyat de la Sra. Marta Felip i del Sr. Miquel Mascort.



que admira la seva àmplia trajectòria artística. El dia 10 de maig el pintor va pronunciar una conferència sobre “La història dels colors”.

L'alcaldesa de Figueres, Sra. Marta Felip, va presidir la inauguració i en el seu parlament va lloar l'obra del pintor i va encoratjar la nostra galeria a continuar la trajectòria d'El Claustre iniciada a Figueres l'any 1999.



Ramón Pujolboira oferint la xerrada “La Història dels colors” davant d'un nombrós públic.

Carlos Morago, un dels pintors més premiats del panorama pictòric espanyol, va oferir la primera quinzena de maig una sensacional exposició a la sala gran d'El Claustre a Girona. Els seus temes, siguin de la ciutat de Girona o bé dels petits pobles empordanesos, les seves flors encardinades a racons suggeridors de Girona, són temes tractats amb una mestria i qualitat inigualables. Morago és un dels pintors preferits del nostre públic i l'èxit, a tots nivells, va ser remarcable. El discurs inaugural va pronunciar-lo la Sra. Isabel Muradàs, tinent d'Alcalde i regidora de l'Ajuntament de Girona.



El Sr. Marià Mascort donant la benvinguda al públic assistent i acompanyat de la Sra. Isabel Muradàs i del pintor Carlos Morago.

Finalitzada l'exposició del pintor Pujolboira, va ocupar la sala de Figueres la jove pintora Elena Montull. Amb uns temes intimistes en els que l'estudi i tractament de la llum assoleixen nivells de molt alta qualitat, la pintora va repetir l'èxit que sempre tenen les seves exposicions. El realisme tractat amb la qualitat, que ofereix l'obra de l'Elena Montull, obté sempre el favor del públic. En resum una gran exposició d'una gran pintora. Va tenir cura del parlament inaugural la Sra. Mar Casas, psicòloga i directora de la revista Estil.



El Sr. Marià Mascort amb la pintora Elena Montull i la Sra. Mar Casas.

Seguint amb la diversificació d'activitats culturals portades a terme per la nostra Galeria, els dies 17 i 24 de maig i 7 i 14 de juny, el Dr. Juan Francisco Campo va pronunciar unes conferències a la nostra galeria de Figueres sota el títol “Art i malaltia” que varen captar l'atenció del nombrós públic que va assistir-hi i en el que el conferenciant va demostrar el gran coneixement que té sobre el món de la cultura en general i de l'art pictòric en particular.



Públic assistent a la conferència del Dr. Juan Francisco Campo.



El pintor Joan Mateu, que va començar el seu camí com a pintor professional a la nostra Galeria, va mostrar a l'atenció del públic una sensacional exposició. Del 23 de maig al 7 de juny la presència dels afeccionats va ser contínua i els comentaris totalment positius cap a la seva obra. El Claustre té pintors ja consagrats i d'altres com en Joan Mateu que han entrat ja al grup de pintors que marcaran una època. Un gran pintor i una gran exposició. La presentació va fer-la, amb una brillant dissertació, l'escriptor Sr. Vicenç Pagès Jordà, que va referir-se a la personalitat i futura projecció d'en Joan Mateu i a la llarga trajectòria d'El Claustre.



El Sr. Vicenç Pagès, adreçant unes paraules al públic assistent acompanyat del Sr. Miquel Mascort i del pintor Joan Mateu.

El 12 de juny El Claustre Regal -la nova secció de la nostra Galeria- va oferir un acte de caràcter social a les instal·lacions del Club de Golf de Caldes de Malavella. L'èxit va ser total i espectacular i va sorprendre a tothom la capacitat de convocatòria d'El Claustre.

Un esdeveniment en el que varen participar més de 200 persones, que esperem repetir i que formi part de les programacions de cada any.



Ambient a la festa d'El Claustre Regal al PGA de Caldes

Un nou pintor s'incorporava al col·lectiu d'artistes que mostren les seves obres a les sales d'El Claustre. En aquesta ocasió i del 13 al 28 de juny i a la sala gran de Girona, el jove pintor Enric Aguilar va oferir a la consideració del públic una interessant mostra d'un estil molt original, tant a les marines com en altres temes de la geografia interior. El seu estil pictòric, d'una indefinició molt ben estructurada i suggeridora en la percepció del tema, deixen la porta oberta a la interpretació que l'espectador vulgui donar-li. Va obtenir un molt bon èxit de públic que li assegura futures exposicions. Va tenir cura del discurs inaugural el Sr. Josep Pujols, representant territorial de l'Esport a Girona.



El Sr. Josep Pujols acompanyat del Sr. Miquel Mascort i del pintor Enric Aguilar.

La programació de juliol i agost va estar dedicada a la XXXII mostra d'estiu que va ocupar les sales d'El Claustre de Girona i Figueres en les modalitats de pintura i escultura. Una gran cloenda d'una temporada plena d'esdeveniments, exposicions i noves incorporacions al col·lectiu d'artistes de la Galeria d'Art El Claustre.

Passat el cicle estival amb la cloenda de l'exposició col·lectiva de la XXXII mostra d'estiu, iniciàvem la nova temporada d'exposicions amb una gran mostra del pintor gironí Joan-Josep Tharrats, fundador del grup pictòric Dau al Set i una de les figures més importants de l'art d'avantguarda català, internacionalment reconegut i valorat. Aquesta exposició feta amb la col·laboració de la família Tharrats va tenir un gran ressò, tant a nivell mediàtic com del públic que la va visitar.

La presentació va anar a càrrec del Sr. Carles Puigdemont, Alcalde de Girona, i de la Sra. Rosa Gil, historiadora de l'art i periodista. No podíem començar millor la temporada artística a la Galeria de Girona.



Discurs de la Sra. Rosa Gil amb el Sr. Carles Puigdemont i del Sr. Marià Mascort davant la mirada del Sr. Joan Tharrats.

I passant a la programació d'El Claustre a Figueres, vàrem presentar una gran exposició del pintor Alejandro Quincoces. Pintor d'un gran prestigi, mereixedor d'importants premis a nivell nacional i internacional i d'una trajectòria artística de primera magnitud, va oferir una gran exposició al públic de Figueres que va valorar-la amb entusiasme. El discurs inaugural va anar a càrrec de la Sra. Montserrat Mindan, Alcaldessa de Roses. Tal com va succeir a la Galeria de Girona, no podíem començar millor la temporada artística a la nostra Sala de Figueres.



El pintor Alejandro Quincoces, el Sr. Marià Mascort i la Sra. Montserrat Mindan, Alcaldessa de Roses.



Públic assistent a la inauguració de l'exposició del pintor Jordi Isern.

Jordi Isern, jove figura del paisatgisme català, va exposar les seves obres a El Claustre de Girona. Pintura de molta calidesa en el tractament del paisatge, principalment gironí, va refrendar l'èxit d'anteriors mostres amb una alta afluència de públic que va lloar l'estil pictòric i temàtic d'en Jordi Isern, artista que valorem personalment i pictòricament. Va pronunciar el discurs inaugural el Sr. Xargay, Alcalde de Palol de Revardit.

Després del gran èxit a Girona del pintor Miquel Peidro vàrem programar-li una exposició a Figueres. Durant el mes d'octubre, els quadres d'en Peidro encaixaven i coincidien perfectament amb l'ambient tardorenc. L'èxit va ser remarcable i els comentaris dels afeccionats lloaven la qualitat de l'exposició. La desfilada de públic va ser constant i Peidro va deixar la porta oberta a futures mostres. El Sr. Pere Giró, regidor de Medi Ambient de l'Ajuntament de Figueres va fer-ne la presentació.



El Sr. Pere Giró amb el pintor Miguel Peidro i el Sr. Marià Mascort.

Un dels pintors que més atrau l'atenció del públic és en Jordi Jubany. Tant en olis com en aquarel·les, la seva obra és admirada i acceptada pels afeccionats que veuen en la seva pintura la qualitat d'un pintor emergent, d'un estil propi, d'una projecció futura remarcable. Els seus temes de Venècia, París, Girona sedueixen el públic que les fa seves. Una nova exposició d'en Jordi Jubany i un nou èxit. El discurs inaugural en va tenir cura la Sra. Montserrat Roura, Alcaldessa de Riudellots de la Selva.



Acte inaugural de l'exposició del pintor Jordi Jubany.



2015

Atenent les múltiples peticions dels nostres socis i amics de la nostra Galeria a Figueres per mostrar-hi l'exposició retrospectiva que es va fer a Girona del gran pintor Joan-Josep Tharrats, un dels fundadors del Grup Dau al Set -juntament amb Tàpies, Ponç, Cuixart, Brossa i Arnau Puig- vàrem programar aquesta mostra que va atreure màxima atenció del públic empordanès. Un nou èxit d'El Claustre.

Dos estimats amics i reconeguts artistes, Xavier Carbonell i Rosa Serra, varen exposar a la nostra Sala de Girona a la segona quinzena de novembre. Feia goig veure junts a la Galeria els estils inconfusibles en pintura i escultura d'aquestes grans figures de l'art català actual. Fou un gran èxit i per diverses raons guardarem un entranyable record d'aquesta mostra. Xavier Carbonell i Rosa Serra, artistes d'àmplia presència al Claustre varen obtenir el favor del públic, com era previsible.

L'historiador i escriptor Sr. Joan Domènech va pronunciar el discurs inaugural amb un emotiu parlament, enaltint la qualitat humana i artística de Xavier Carbonell i Rosa Serra.



El Sr. Joan Domènech amb els artistes Rosa Serra i Xavier Carbonell i els Srs. Miquel i Marià Mascort.

Com és habitual, la proximitat de les festes nadalenques va propiciar una nova edició de la tradicional Exposició Col·lectiva de Nadal, en la qual els afeccionats aprofiten per fer un regal que es mantindrà en el record de la persona que el rep, o bé per anar enriquint la seva pròpia col·lecció.

Iniciàvem l'any 2015 amb l'exposició "5 de 5", mostra ja tradicional a la nostra Galeria de Figueres. Hi varen participar els artistes Baqués, Rafel Català, Crisostomi, Eva Llorens i Ramon Moscardó, amb una completa visió dels seus estils pictòrics.

En les mateixes dates del mes de gener, El Claustre de Girona va oferir una gran exposició sota el títol "40 obres" en la que 40 artistes de reconegut prestigi hi varen participar amb una obra. Va ser una mostra molt interessant que va atraure molts afeccionats que varen poder calibrar les diferents tècniques i modalitats artístiques -en pintura i escultura- dels artistes participants, sempre sota el denominador comú de la qualitat. En resum una gran exposició.

El pintor Camil Giralt va exposar la seva obra al Claustre de Figueres durant el mes de febrer i va refrendar la bona impressió de la seva exposició a Girona l'any 2014. Una pintura de caire intimista, amb un suggeridor tractament pictòric de la llum i amb la seva perfecta definició en el difícil camp de la nuesa femenina, el converteixen en un valor de la pintura realista. El discurs inaugural va anar a càrrec del fisioterapeuta Sr. Joan Prat de los Mozos que va referir-se a la complexió física de la dona com a font d'inspiració artística.



El pintor Camil Giralt, Sr. Joan Prat i el Sr. Miquel Mascort.

La presència del pintor Cejudo Nogales sempre és celebrada pels afeccionats a la pintura i en aquesta ocasió -el mes de març a Girona- va obtenir l'èxit esperat amb la seva obra, combinació perfecta i suggeridora de la figura femenina als interiors d'una llar, o incardinada en



un paisatge o en un tema mariner. Un tractament natural del color, l'atreuiment de la perspectiva i l'elegància dels personatges -sempre femenins- fan que l'obra de Cejudo Nogales sigui molt ben valorada. Un gran èxit d'aquest gran pintor i amic. La Sra. Pilar Albareda, presidenta de la Fundació Astrid -amb la que El Claustre manté punts de col·laboració- va fer-ne la presentació, referint-se a la gran interrelació de la pintura i l'etern femení.

Pedro Roldán, pintor cordobès, ens va mostrar a Girona una exposició lluminosa, diferent en l'estil, de temàtica poc habitual, però amb una gran qualitat.

El Sr. David Plana, Director Corporatiu del PGA Catalunya Ressor, va tenir cura de la presentació amb un magnífic parlament, referint-se a la lluminositat i originalitat de l'obra d'en Pedro Roldán.



El pintor Pedro Roldán amb el Sr. David Plana i el Sr. Marià Mascort.

Un vell i apreciat amic d'El Claustre presentava de nou la seva obra a la nostra Galeria de Figueres. García Antón dominador d'un agosarat estil pictòric, que li ha permès



El Sr. Marià Mascort a la inauguració de l'exposició de García Antón i el Sr. Jaume Sobrequés.

posseir un ampli historial d'exposicions nacionals i internacionals, va mostrar amb els seus temes de Girona, Venècia, Barcelona, L'Empordà,... la seva mestria que el públic va reconèixer a tots nivells. El Sr. Jaume Sobrequés, Director del Museu d'Història de Catalunya va pronunciar un interessant parlament sobre l'interès del món de l'Art en general, i de la pintura d'en García Antón en particular.

A Girona El Claustre va programar el mes d'abril una important exposició sota el títol "Figuracions" en la que varen participar els pintors Marcos Cárdenas, Crisostomi, Carles Díaz, Díaz Alamà, Ferrando, Camil Giralt, Huedo, Jubany, Joan Mateu, Daniel Merlín, Montull, Carlos Morago, Marc Figueras, Pau Quintano i Roca D. Costa. Una àmplia visió de les infinites interpretacions de l'art pictòric servida per uns excel·lents artistes. La desfilada de públic va ser incessant i els comentaris del tot favorables.

El Claustre, a Figueres, i durant les Fires de la capital va presentar una exposició d'en Lluís Roura. Parlar d'una mostra d'en Lluís Roura és parlar d'èxit i en aquesta exposició el va reafirmar davant el públic que de manera incessant va desfilar per la Galeria. L'acceptació a tots nivells fou remarcable i ens reafirma en la vigència total i contínua del seu estil pictòric. L'exposició va ser presentada juntament amb l'edició del llibre "Fluvià", amb pintures de Lluís Roura i Josep Estarriola -com artista invitat- i escrit per Joan Carreras. El discurs inaugural va anar a càrrec de l'escriptor Josep Valls i l'acte fou presidit per la Sra. Marta Felip, Alcaldessa de Figueres. El dia 9 de maig i com a cloenda de l'exposició, es va oferir una conferència sota el títol "El Fluvià" on varen intervenir Lluís Roura, Joan Carreras, Jordi Sargatal i Jordi Zapata.



Públic assistent a la presentació del llibre "El Fluvià" il·lustrat pel pintor Lluís Roura.



Conferència sobre el riu Fluvià.

Tomant a la programació d'El Claustre a Girona, vàrem oferir durant el mes de maig una gran exposició del pintor Antoni Granja Llobet. En totes les mostres que hem ofert, l'estil pictòric d'aquest artista ha merescut l'atenció del públic, que ha sabut captar l'ambient intimista dels vells bars i casinos dels nostres pobles, les botigues i altres establiments comercials que tenen el segell del pas dels anys i que conserven la patina que dona la qualitat i la voluntat de permanència. És un goig veure aquests temes sota la interpretació dels pinzells d'en Granja Llobet. Va parlar -en un discurs adient al tema- el Sr. Joan Enric Barceló, músic i membre del grup Els Amics de les Arts. Gran pintor, gran presentador, gran exposició. Un èxit.



El pintor Granja Llobet parlant al públic assistent amb el Sr. Joan Enric Barceló i el Sr. Marià Mascort.

La bellesa de la Costa Brava queda realçada amb la interpretació que en fa el pintor Josep Plaja. Aquest artista, habitual en les nostres programacions, sap captar l'atmosfera, la llum i diria, l'esperit d'aquesta costa gironina. En l'exposició del juny a Girona, la paleta i els pinzells d'en Josep Plaja van excel·lir en les seves interpretacions de llocs tan carismàtics com Tamariu, Calella, Palamós o Cadaqués... que varen fer fruit dels aficionats que varen visitar la mostra.



El Sr. Pere Mundet amb el pintor Josep Plaja en el discurs de la seva inauguració.

Hi ha pintors que d'un tema determinat en fan virtut, el fan seu i això porta que l'espectador associï l'exposició amb un determinat pintor. En el cas d'en Paco Ferrando la seva mestria en la interpretació de les onades arribant a les platges els dies de "mar de fondo" impressionen el visitant de l'exposició que es troba com a espectador privilegiat de la força del mar. En Paco Ferrando ens pinta el mar obert. El seu Art sempre trobarà obertes les portes d'El Claustre.



Públic assistent a la inauguració de l'exposició del pintor Paco Ferrando.

El Claustre Regal, nova secció del nostre grup ubicada a la Galeria petita -la claustral- va oferir el 20 de juny per segona vegada una trobada dels nostres clients en una vetllada de caire social que va tenir lloc a S'Agaró i que va reunir un gran i selecte nombre d'amics i clients que fruiren d'un magnífic ambient. Un acte ja consolidat a les programacions d'El Claustre.

Immersos ja en època estival, El Claustre va oferir la XXXIII Mostra d'Estiu amb una participació rècord de 158 artistes que van oferir un ampli ventall del seu Art i que demostra el gran poder de convocatòria de la nostra Galeria.



La segona edició de la festa d'El Claustre Regal va acollir un nombrós públic a s'Agaró.

Iniciàvem la nova temporada a Girona amb una exposició que ens reafirmava que estem davant d'una figura en el món de la pintura. Díaz Alamà, pintor molt jove de la nostra Galeria, va portar una col·lecció sensacional, enlluernadora, que va seduir el públic. Díaz Alamà és una de les més fermes promeses del panorama artístic del nostre país i està cridat a ser un referent trobant-se ja representat en importants col·leccions públiques i privades. La inauguració va ser presidida pel Sr. Santi Vila, Conseller de la Generalitat de Catalunya.



Inauguració del pintor Díaz Alamà amb el Sr. Santi Vila i el Sr. Marià Mascort.

Si el lluïment de la inauguració de la temporada a Girona va ser molt notable, no menys va ser-ho a la Galeria de Figueres amb l'exposició del gran pintor i vell amic Josep Baqués. El pas dels anys ha consolidat la qualitat i la plena vigència del seu art, que es manté en primer pla de les preferències del nostre públic. El Claustre sap valorar la seva obra i gaudeix amb la seva amistat. En el curs de l'exposició es va presentar el llibre "El Claustre i Josep Baqués", nou volum de l'àmplia bibliografia d'El Claustre. Va fer la presentació el periodista Luismi.



El pintor Josep Baqués amb el Sr. Luismi Martínez i Sr. Marià Mascort.

Manel Bosch va ocupar l'espai expositiu d'El Claustre a Girona durant bona part del mes d'octubre. És un pintor del Mediterrani, on la llum impregna les cales, els penya-segats amb una mirada àmplia, llum que també excel·leix amb els temes de ciutats, Girona, Nova York, Barcelona. Va tenir molt bona acollida per part del públic i la presentació va fer-la amb un bon estructurat parlament el Sr. Joaquim Mateu, Alcalde d'Aiguaviva.



El Sr. Miquel Mascort oferint el discurs de presentació acompanyat del Sr. Joaquim Mateu i el pintor Manel Bosch.

L'obra del pintor Joan Mateu, durant la segona quinzena d'octubre, es va mostrar al públic de Figueres. Tal i com ha passat a totes les seves exposicions, Joan Mateu va demostrar que és un artista cridat a tenir un gran protagonisme en el panorama pictòric del nostre temps. La seva projecció professional tant a nivell nacional com internacional és constant i El Claustre té la satisfacció d'haver-li obert les portes de la seva primera exposició professional. Els afeccionats empordanesos varen poder fruit d'una gran mostra d'un gran pintor. L'acte fou presidit per la Sra. Marta Felip, Alcaldessa de Figueres.



El Sr. Marià Mascort amb el pintor Joan Mateu i l'Alcaldesa de Figueres Sra. Marta Felip.

Per segona vegada l'obra pictòrica de l'artista Miquel Peidro va ocupar El Claustre en ocasió de les Fires i Festes de Girona. Si en la seva primera exposició el públic va comprovar que estàvem davant d'un gran paisatgista, en aquesta ocasió l'èxit fou total. Èxit a tots nivells, d'afluència de públic, de comentaris elogiosos, de vendes, ...

Davant d'un nombrós públic que omplia la sala, la periodista Sra. Núria Solé va glossar la personalitat del pintor i la plena vigència de l'art pictòric com a signe de cultura.



La periodista de TV3 Sra. Núria Solé, el Sr. Marià Mascort i el pintor Miguel Peidro brindant per l'èxit de l'exposició.

El mes de novembre es produïa una nova incorporació al col·lectiu de pintors que exposen al Claustre. En aquest cas el jove pintor Daniel Merlín va posar a la consideració del públic de Figueres una obra i una temàtica ago-

sarada, plena de força, innovadora, inconformista que va impactar en la sensibilitat de l'espectador. El discurs inaugural va pronunciar-lo el Sr. Pere Casellas, Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Figueres.



El Sr. Marià Mascort, Sr. Pere Casellas i el pintor Daniel Merlín amb les corresponents plaques de FRA.

L'última exposició de l'any 2015 ens va permetre oferir al públic gironí l'obra recent de la pintora Eva Llorens. En totes les seves mostres el factor llum determina la qualitat dels seus treballs tant en els temes paisatgístics com en els seus celebrats temes d'interiors. Una veritable demostració de la seva qualitat artística que l'ha portat a l'alta qualificació de la seva obra. Des de la seva nova residència a Nova Zelanda i pel sistema de vídeo conferència, l'Eva Llorens i El Claustre varen estar connectats a l'acte de la inauguració, que va registrar moments molt emotius. Una exposició molt singular que va ser presentada pel Sr. Josep Roca, cambrer de vins del restaurant El Cellar de Can Roca.



La pintora Eva Llorens adreçant-se al públic que omplia la sala, per videoconferència des de Nova Zelanda.



Com és habitual a la nostra Galeria en el període de Nadal oferim cada any una completa exposició col·lectiva en la que els artistes ofereixen el millor de les seves creacions i els afeccionats troben el millor regal per oferir o bé completar les seves col·leccions.

Finalitzat l'any 2015, El Claustre es preparava per un nou cicle d'exposicions que mantindria ben viu i vigent el projecte galerístic iniciat l'any 1983.

2016

La ja habitual exposició "5 de 5" va ocupar la Galeria de Girona del 15 al 30 de gener de 2016 amb les obres de Jensen, Jubany, Huedo, Merlín i Ramon Moscardó que varen oferir una bona selecció dels seus treballs i en les mateixes dates es va celebrar la mostra "5 de 5" al Claustre de Figueres amb la participació dels pintors Anoro, Camil Giralt, Montull, Carlos Morago i Miquel Peidro amb una atractiva exposició del seu Art.

El pintor Malvehy va mostrar la seva nova col·lecció de pintures a la sala de Girona del 5 al 20 de febrer. Artista reconegut amb exposicions a França, Alemanya, Suïssa i els Estats Units, Malvehy, que no exposava a Girona des de l'any 2013, va refrendar l'èxit de les seves darreres exposicions i va deixar oberta la porta per a futures mostres.



El Sr. Miquel Mascort i el pintor Eduard Malvehy presentant la seva exposició.

Una original exposició a Figueres va tenir lloc del 24 de febrer al 26 de març. Sota el títol "El paper de l'Art, l'Art del paper", reivindicant la categoria de la pintura -oli, aquarel·la, pastel, ... - amb el suport del paper. Exposició molt interessant que ens va permetre admirar obres d'Aguilar Moré, Anoro, Arquer Buigas, Baqués, Berber, Berga i Boix, Beulas, Joan Colom, Miguel Condé, Cruañas, Cuixart, DanésJordi, Kim Domene, Estrada Vilarrasa, Feito, Guayasamín, Montserrat Gudiol, Hernández Martín, Jubany, Koyama, Martínez Lozano, Ramon Moscardó, Antoni Pitxot, Pons Martí i Pujolboira. Una exposició atractiva que va ser molt ben acceptada pels afeccionats. Com a cloenda el pintor Jubany va oferir una xerrada sobre el món de l'aquarel·la complementada amb una demostració pràctica en directe.



El pintor Jordi Jubany oferint una classe de pintura davant d'un nombre públic.

El Claustre té un equip d'artistes d'un nivell molt alt que exposen a les nostres sales de Girona i Figueres, però sempre estem oberts a noves incorporacions, i



La Sra. Montse Castaño presentant l'exposició de l'artista Michela Crisostomi davant del Sr. Marià Mascort.



a la segona quinzena de març vàrem programar una exposició de la pintora italiana Michela Crisostomi. Avalada per nombrosos premis i participacions a fires de molt de renom, com la Biennal de Venècia, exposicions a Montecarlo, Gante, Milan, Roma i Luxemburg. Va oferir a Girona una exposició impactant que els afeccionats varen saber valorar molt positivament. Una valuosa incorporació al nostre col·lectiu d'artistes. La mostra va ser presentada amb un amè parlament per la Sra. Montse Castaño, escriptora.

L'alta valoració de l'exposició de Michela Crisostomi a Girona va propiciar la seva presentació -al mes d'abril- al Claustre de Figueres i d'aquesta manera els clients i afeccionats empordanesos varen poder fruit amb una mostra original i de molta categoria. La presentació va anar a càrrec dels responsables de l'entitat XEC.



Responsables del XEC brindant amb el Sr. Marià Mascort a la inauguració de l'artista M. Crisostomi.

En el curs del mes d'abril el pintor de Dinamarca, Frank Jensen va ser present a la sala gran de Girona, presentat amb un docte parlament pel Sr. Narcís Reverendo, President a Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. L'obra de Frank Jensen està acreditada i valorada per un extens currículum d'exposicions a Barcelona, Madrid, Londres, Amsterdam, Munich, Ginebra i en col·leccions públiques i privades i en aquesta ocasió a Girona va repetir l'èxit que sempre li ha dispensat el nostre públic.

És una obra actual, impactant que coordina molt bé amb les tendències avantguardistes del moment. Un bon èxit d'en Frank Jensen i també pel Claustre, sempre atent a la pintura de qualitat sigui en les tendències que sigui, però de qualitat.



El Sr. Narcís Reverendo, Sr. Marià Mascort i el pintor Frank Jensen en el discurs inaugural.

Feia temps que Ramon Moscardó no exposava a El Claustre de Figueres i per això aquesta seva mostra del mes d'abril era esperada pels seus seguidors que varen omplir la sala i varen lloar la seva obra, admirant la temàtica, l'estil pictòric i la personalitat de l'artista que una vegada més va gaudir del favor del públic. De la presentació va tenir cura el Sr. Marcel Gorgori, periodista especialitzat en divulgació que en un distès parlament va tractar de l'analogia entre la pintura i la música i, posteriorment, el dia 30 d'abril, va pronunciar a la nostra sala de Figueres una conferència sota el títol "Només per uns quants?" incidint en la convenient popularització de la música i la pintura i que va ser seguida per un gran nombre d'afeccionats a les dues disciplines de l'Art referenciades



El pintor Ramon Moscardó entre el Sr Marcel Gorgori i el Sr. Marià Mascort.

Des de l'inici de l'any 2016 El Claustre portava un ritme d'exposicions incessant i d'alta qualitat i dins d'aquesta programació va exposar a Girona el pintor Anoro, una figura important en el panorama pictòric actual. L'estil d'Anoro no deixa indiferent l'espectador, tant per la força del color, el tractament d'uns temes impactants com la inspiració i rauxa que bolca en els seus quadres. Tot



un espectacle visual, cromàtic, sense concessions. La presentació d'aquesta gran mostra va ser presidida per la Sra. Marta Madrenas, Alcaldessa de Girona que va felicitar a Manel Anoro pel seu estil pictòric i al Claustre per la seva incardinació al panorama artístic de la ciutat.



Un nombrós públic va omplir la galeria en l'exposició del pintor Anoro.

Tenint en compte l'èxit de l'exposició del pintor Carlos Morago a la nostra Galeria del maig de 2014, vàrem considerar oportú programar una exposició seva a Figueres. El mes de maig Carlos Morago va exhibir el seu Art al Claustre de Figueres mereixent l'admiració dels afeccionats que varen comprovar que estem davant d'un gran pintor avalat pels nombrosos premis obtinguts i per una extensa relació de galeries nacionals i internacionals que exposen la seva obra. Els clients de Figueres, que en gran nombre visitaren l'exposició comentaren favorablement l'art d'en Carles Morago. La presentació va fer-la amb un sentit parlament la Sra. Anna M. Oliveda Rigau, Presidenta del Celler Oliveda, S.A. de Capmany.

Des de l'any 2010, Marcos Cárdenas no havia exposat a la nostra galeria de Girona i en el transcurs d'aquest temps, la pintura d'aquest artista ha anat guanyant posicions en la qualitat i en les preferències del públic. Estem



El Sr. Ramon Iglesias amb el Sr. Marià Mascort i el pintor Marcos Cárdenas..

davant d'un pintor que marcarà una època i el nostre públic, que va visitar la seva mostra amb gran aflluència, va comentar molt favorablement el seu estil pictòric. El discurs inaugural va anar a càrrec del Sr. Ramon Iglesias, director d'informatius de Cadena SER a Catalunya.

Enric Aguilar, que va deixar molt bona impressió en la seva exposició a Girona l'any 2014, va exposar a Figueres el mes de juny. Estem davant d'un jove i gran pintor, amb un estil molt propi que el públic ha sabut valorar i fer seu. La incorporació de joves artistes al nostre col·lectiu de pintors ens permet oferir un ampli ventall d'exposicions en les que es combinen estils més tradicionals amb d'altres més innovadors i l'obra de l'Enric Aguilar n'és un exemple que El Claustre sap valorar. La senyora Cristina Paradís, Directora de l'Acadèmia Àurea de Figueres, va fer-ne la presentació amb un sentit parlament.



La Sra. Cristina Paradís amb el Sr. Marià Mascort i el pintor Enric Aguilar.

El dia 11 de juny l'Enric Aguilar va oferir una conferència a la Galeria sota el títol "Com pintar sense tenir pintures" i va portar a terme en directe una classe de dibuix que va ser seguida per un nombrós públic.



La xerrada del pintor Enric Aguilar va aixecar una gran expectació.



Seguint amb la diversificació d'activitats d'El Claustre, el 17 de juny vàrem oferir un acte de caire social a la terrassa de l'Hotel Palau de Bellavista de Girona. Tal com va succeir el 2014 a la festa oferta al Club de Golf PGA de Caldes de Malavella i en l'any següent a S'Agaró Vell, la concurrència en aquest acte va superar els 300 invitats que varen gaudir amb una vetllada d'alt nivell social. Una fita més per recordar la diversificació de les activitats de Galeria d'Art El Claustre.



Terrassa de l'Hotel AC plena pel públic assistent.



La Terrassa de l'Hotel AC en plena celebració i amb la ciutat de Girona al fons.

Tancàvem la temporada amb la clàssica Mostra d'Estiu en la seva XXXIV edició, que va reunir destacats pintors i escultors que varen oferir una completa visió del món pictòric i escultòric, sota el denominador comú de la qualitat.

Un estimat pintor i amic, Vicenç Huedo, inaugurava el mes de setembre la nova temporada a Girona. Les exposicions d'en Huedo tenen quelcom especial en el retrobament d'una de les imatges més icòniques de Girona. La seva interpretació de les façanes de les cases reflectides a les aigües de l'Onyar són definitives i estan marcades a la memòria dels gironins i moltes d'elles escampades per

mig món com a record de la ciutat enyorada per gironins absents de la ciutat. Com sempre l'exposició fou un èxit a tots nivells i els comentaris superlatius lloant l'art d'en Huedo. El discurs inaugural fou pronunciat per la Sra. Glòria Plana, regidora de l'Ajuntament de Girona.



La Sra. Glòria Plana, el Sr. Miquel Mascort i el pintor Vicenç Huedo.

L'obra pictòrica de Marcos Cárdenas va ser exposada al Claustre de Figueres a la segona quinzena de setembre i com a inauguració de la temporada a la capital empordanesa. Tal com va succeir a la seva mostra del maig a Girona, Marcos Cárdenas va confirmar la categoria del seu art pictòric que l'ha portat a ser un pintor cobejat i que és ja una figura consagrada. El públic figuerenc, amb la seva presència a la Galeria va refrendar la qualitat de la mostra i del pintor. El Sr. Francesc Cruanyes, regidor de l'Ajuntament de Figueres, va pronunciar un interessant discurs sobre la validesa de l'art en la societat actual.



El pintor Marcos Cárdenas dirigint unes paraules al públic acompanyat del Sr. Francesc Cruañas i Sr. Marià Mascort.

Un nom mític en el món de la pintura exposava al Claustre a la primera quinzena d'octubre. Josep Beulas, pintor gironí afincat a Osca, bon amic d'El Claustre i de la família Mascort, va oferir una mostra excepcional. Feia goig veure la qualitat de la seva obra, on excel·lien els olis i les aquarel·les, amb els seus temes preferits dels



Monegros, Toledo, Avila,... És un honor tenir al nostre col·lectiu de pintors un valor de caire internacional com és en Josep Beulas, amb les seves participacions a les Biennals de Roma, Venècia, Alexandria i exposicions a les millors sales nacionals i estrangeres. L'èxit, com era d'esperar, va ser molt notable. La presentació, amb un gran parlament, va fer-la l'arquitecte i amic Sr. Arcadi Pla.



Nombrós públic a l'exposició homenatge al pintor Josep Beulas.

La pintora més jove que hagi exposat mai a la nostra Galeria, Iciar Yllera, va presentar la seva obra a la nostra Sala de Figueres, seguint el criteri d'incorporació de nous valors. Obra d'un gran contingut en la temàtica i d'una gran força en el traç, va sorprendre els afeccionats que varen comentar àmpliament aquesta exposició. La presentació va anar a càrrec del Sr. Francesc Ten, Director dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat de Catalunya.



L'artista Iciar Yllera i el Sr. Francesc Ten, escoltant atentament les paraules del Sr. Marià Mascort.

El jove pintor Jordi Jubany, un nom ja habitual a les programacions d'El Claustre, va exposar a Girona coincidint amb les Fires de Sant Narcís. Jubany va repetir l'èxit de les seves anteriors exposicions. La seva pintura coincideix amb les preferències pictòriques de molts dels nostres clients que veuen en el seu estil pictòric un valor emergent que s'ha fet un lloc preeminent a moltes col·leccions particulars.



La Sra. Inès Padrosa, el Sr. Eudald Casadesús, el Sr. Marià Mascort, el pintor Jordi Jubany, la Sra. Marta Madrenas i la Sra. Marta Felip.

En el curs de l'exposició es va presentar el llibre "Les terres de Girona" que recull una àmplia panoràmica dels paisatges de les comarques gironines. L'acte es va celebrar als salons de l'Hotel Ultònia de Girona i va reunir en el curs d'un sopar, un nombrós públic de la societat gironina.



Taula d'assistents al sopar ofert per la presentació del llibre "Les terres de Girona".

De la presentació de l'exposició va tenir-ne cura el Sr. Eudald Casadesús, delegat del Govern de la Generalitat a Girona, que es va referir a l'alt valor paisatgístic de les terres de Girona i a la magnífica interpretació que en fa en Jordi Jubany.

En el recordatori de l'exposició d'en Miquel Peidro el mes d'octubre del 2014, afirmàvem que l'èxit assolit deixava la porta oberta a futures exposicions. I així ho vam considerar, atenent les peticions de molts afeccionats de Figueres que volien veure altre cop la qualitat dels seus paisatges tardorencs i els reflexes de les aigües dels rius i llacs que Peidro tan magistralment interpreta. L'exposició celebrada el mes de novembre, en plena tardor, va assolir una important acceptació a tots nivells per part del públic figuerenc. En resum, una gran exposició d'un gran pintor.



El Claustre, com a entitat ben viva, té moments joiosos i d'altres ben tristos, com poden ser la mort d'un pintor. És la desaparició física, però ens queda la seva obra, que manté intacta la seva memòria. Per aquest motiu vàrem programar el mes de novembre una exposició del pintor Xavier Carbonell, desaparegut l'any 2015. Gran pintor i amic, Xavier Carbonell va exposar la seva obra a les nostres sales de Girona i en totes elles va assolir un gran èxit. Pintura de gran qualitat, diferent, d'un estil i temàtica que el feien únic, definitiu. Ell i la seva muller, l'escultora Rosa Serra, formen ja part de la Història d'El Claustre. La mostra va merèixer el favor del públic en tots els aspectes i El Claustre tindrà sempre a Xavier Carbonell en el record. La presentació davant d'un nombrós públic va fer-la, amb un emotiu parlament, l'advocat Sr. Josep M. Prat Sàbat, amic personal de l'artista.



El Sr. Josep M. Prat, presentant l'exposició "En Recordança", homenatge a Xavier Carbonell, acompanyat per l'artista Rosa Serra i el Sr. Marià Mascort.



Aparador de l'exposició en record a Xavier Carbonell.

A la segona quinzena de novembre, el pintor Jaume Borrell va presentar la seva obra a la nostra galeria de la Rambla de Figueres. Artista d'una gran personalitat, avalat per nombroses exposicions i col·leccions nacionals i estrangeres, Borrell ens mostra, amb un inconfusible estil, les façanes de les cases -marcades pel pas del temps- de petits pobles pirinencs de Girona, Lleida o Andorra. Un veritable homenatge a indrets que conserven el seu peculiar estil arquitectònic sense sucumbir a un modernisme urbà desnaturalitzador. Magnífica exposició que va ser presentada per l'arquitecte Sr. Jaume Torrent, bon coneixedor del tema de l'essència arquitectònica dels nostres petits pobles.



El pintor Jaume Borrell, el Sr. Jaume Torrent i el Sr. Marià Mascort.

Com és habitual en el període nadalenc, El Claustre va oferir una exposició col·lectiva, a les nostres sales de Girona i Figueres, que va merèixer, com sempre, el favor del públic que troba en el regal d'Art una manera d'oferir un obsequi que perdura en el temps.

2017

Entrats ja l'any 2017, la sala de Girona va estar ocupada per la mostra "5 de 10", que ens va permetre contemplar l'obra dels pintors Baqués, Bellosta, Borrell, Ramon Carreras, R. Català, Didier Lourenço, Elena Montull, Miquel Peidro, Rosa Serra i Fernando Torres, i a la Galeria de Figueres es va oferir l'exposició "5 de 5" amb quadres de Ferrando, Frank Jensen, Martínez Lozano, Ramon Moscardó i Ramon Reig. Dues exposicions que ens varen permetre oferir un ampli ventall de temes i de tècniques pictòriques.

La primera exposició individual de l'any 2017 al Claustre de Girona, va significar la incorporació d'un nou artista



al nostre col·lectiu de pintors. Juan Mir, amb una extensa i acreditada relació d'exposicions va mostrar el seu Art, centrat principalment en temes urbans de Girona, Barcelona, Venècia, París,... en que el seu art excel·leix, oferint una visió fidedigna de l'esperit artístic urbà. Una gran exposició que va merèixer l'acceptació del públic i que deixa oberta la porta per futures mostres. Amb un molt bon estructurat parlament, el Sr. Josep Carreras, President de l'Associació d'Hosteleria, Turisme i Restauració de Girona, va comentar l'exposició i l'estil pictòric d'en Juan Mir.



El Sr. Miquel Mascort, el Sr. Josep Carreras i el pintor Juan Mir.

L'exposició del mes de març a Girona, sota el títol "El paper de l'Art, l'Art del paper" va reunir 24 artistes que plasmen el seu estil amb aquest suport. Noms il·lustres de la pintura varen oferir una magnífica i variada mostra. Aguilar Moré, Anoro, Arquer Buigas, Carlos Becquer, Beulas, Bordallo, Joan Colom, Coll i Bardolet, Miguel Condé, Cruañas, DanésJordi, Estrada Vilarrasa, Feito, Granja Llobet, Guayasamín, Hernández Martín, Jubany, Martínez Lozano, Fèlix Mas, Ramon Moscardó, Ceferino Olivé, Joan de Palau, Martí Ripoll i Seguranyes.



El Sr. Marià Mascort i el pintor Díaz Alamà presentant l'exposició de Barcelona Academy of Art.

La programació d'El Claustre a Figueres, va acollir el mes de març els treballs de la Barcelona Academy of Art. Es tracta d'una escola d'alta especialització dedicada a l'ensenyament del dibuix, la pintura, l'escultura i l'art digital, i està dirigida pel jove artista Jordi Díaz Alamà, guanyador de múltiples premis i que en diverses ocasions ha exposat a El Claustre, tant a Girona com a Figueres. L'exposició de les obres d'alumnes i professors va ser molt interessant i la Barcelona Academy of Art va traslladar part de les seves activitats a El Claustre de Figueres i va dur a terme uns tallers formatius d'assistència gratuïta. Una notable experiència que demostra la versatilitat de les activitats d'El Claustre.



Demostració de pintura al natural amb Sofía Zuluaga.



Xerrada "El procés creatiu" a càrrec de l'artista Pau Marinello.



Taller pràctic amb model al natural a càrrec de Raffaella Freyre.



En les diferents exposicions del jove pintor de la Rioja, Jon Landa, va deixar ben palesa la seva categoria amb una paleta rica en color que li permet tractar els temes escollits amb una força molt ben estructurada que dona presència i vida als seus quadres. En aquesta tercera mostra a Girona, Jon Landa va escollir temes de Venècia, París, Girona o Nova York, que varen despertar molta expectació entre el públic visitant. La presentació va anar a càrrec de la Sra. Sílvia Paneque, 1a tinenta d'alcaldia de l'Ajuntament de Girona.



La Sra. Sílvia Paneque acompanyada del Sr. Marià Mascort i pel pintor Jon Landa.

El veterà pintor Lluís Cots va exposar a El Claustre de Figueres una selecció de les seves obres. Avalat per nombroses exposicions nacionals i estrangeres -Berlín, París, Düsseldorf, ... Lluís Cots va deixar constància amb el seu art de la validesa d'una forma diferent d'entendre la pintura, si és oferta amb força, categoria i honradesa. Molt bona exposició d'un gènere pictòric no gaire habitual a la nostra galeria i que cal tenir en compte. Va fer el discurs inaugural el Sr. Eudald Camps, Crític d'Art.



El Sr. Marià Mascort, el crític d'art Sr. Eudald Camps amb el pintor Lluís Cots.

A Girona durant el mes d'abril vàrem oferir una doble exposició. Josep Brugalla i Montse Farrés -marit i muller- amb estils i temàtiques molt diferents ocuparen les parets de la Galeria. Josep Brugalla amb les seves celebrades natures mortes -tan diferents d'èpoques pretèrites- d'un cromatisme i tractament pictòric enlluernador és el nou referent d'aquesta temàtica, resolta amb una versió moderna que la revitalitza ja que havia quedat esmoreïda per la repetició de les composicions.

Montse Farrés va posar el contrapunt femení amb la seva interpretació de dames històriques com la reina Constança, Ermesenda, Violant, ... amb el seus abillaments, les seves còfies, ... Temes tractats i resolts amb elegància, amb distinció i amb un plantejament pictòric ric en matisos. La presentació va anar a càrrec de la Sra. Rosa M. Ciurana, fundadora de l'escola Aula Musical de Girona, que va destacar la gran qualitat artística i humana dels dos artistes. Una gran i doble exposició, de temàtica ben diferent, però amb el nexce de la qualitat.



La Sra. Rosa M. Ciurana amb el Sr. Miquel Mascort i els artistes Josep Brugalla i Montse Farrés.

El mes d'abril El Claustre de Figueres va presentar l'exposició "Antoni Pitxot, presència i absència". La presentació va anar a càrrec de la Sra. Montse Aguer, Directora dels Museus Dalí, i va ser presidida per la Sra. Marta Felip, Alcaldessa de l'Ajuntament de Figueres.

En el curs dels dies d'exposició es pronunciaren conferències sobre la personalitat pictòrica i humana d'Antoni Pitxot a càrrec del Sr. Jean Pierre de Ryche, Director del Museu de Belles Arts de Tournai (Bèlgica) i la Sra. Mariona Seguranyes, historiadora de l'art i doctora en humanitats.

Així mateix El Claustre va col·laborar en la conferència "Trenta anys amb Antoni Pitxot", a càrrec del fotògraf Sr. Pedro Madueño i portada a terme sota la cúpula del



Teatre-Museu Dalí. Va ser un honor per El Claustre oferir aquesta exposició pòstuma del qui va ser, i és, un gran artista i amic.



El Sr. Marià Mascort entregant la placa "Abad Antoni Pitxot" a la filla de l'artista, acompanyats de la Sra. Montse Aguer i Sra. Marta Felip.



Moment de la conferència del Sr. Jean Pierre de Ryche sobre la figura d'Antoni Pitxot.



Xerrada del Sr. Pedro Madueño sota la cúpula del Museu Dalí

El mes de maig El Claustre de Girona, va estar ocupat per l'obra del pintor Toni Cassany. Bon amic i destacat paisatgista va oferir una excel·lent mostra del seu Art que ens transportava a les comarques de Girona, on

la inspiració de l'artista ens feia sentir la bellesa de les nostres terres. Va fer-ne la presentació el Sr. David Pagès, professor i escriptor i l'acte va ser presidit pel Sr. Santi Vila, Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya. En el curs de l'acte es va presentar el llibre "Toni Cassany, 30 anys de pintura", prologat per destacades personalitats del nostre país i que recull la seva trajectòria artística. El Claustre va oferir un sopar en honor al pintor als salons de l'hotel Carlemany de Girona i en el que varen assistir-hi més d'un centenar de persones amants de la pintura d'en Toni Cassany.



El pintor Toni Cassany, acompanyat per diferents autoritats, adreçant unes paraules al nombrós públic assistent.

El mes de maig Jordi Jubany va exposar a El Claustre de Figueres. Posseïdor aquest artista d'una tècnica exquisida -tant en oli com en aquarel·la- que arriba a l'espectador amb plenitud i fa que les seves exposicions siguin visitades i acceptades a tots nivells. La temàtica d'aquesta mostra va estar dedicada, majoritàriament, a la ciutat de Figueres i al seu entorn. La inauguració va estar presentada per la Sra. Inés Padrosa Gorgot, Historiadora de l'Art, i bona amiga nostra, i en el transcurs de l'acte es va presentar el llibre "Les terres de Girona" -àmplia visió de les bel·leses paisatgístiques gironines- segon volum de les edicions d'El Claustre dedicat a Jordi Jubany.



Públic assistent a l'exposició del pintor Jordi Jubany



L'obra d'en Ferrando, exposada el mes de juny a El Claustre de Girona va estar centrada majoritàriament en el tema de les onades del mar esclatant a les platges, varen provocar l'admiració del gran nombre de visitants que va merèixer aquesta gran exposició. La dificultat que representa captar la força del mar, el moviment de les onades, l'escuma barrejada amb la sorra, Ferrando la resol amb mestria, amb inspiració i la sap transmetre a l'espectador. Una vegada més, Ferrando va estar espectacular.



El Sr. Miquel Mascort amb el pintor Paco Ferrando.

El 9 de juny vàrem celebrar la ja tradicional festa d'El Claustre Regal. La concurrència de públic va ser molt alta i l'espectacularitat de les terrasses de l'AC Hotel Palau de Bellavista de Girona, va ajudar a la brillantor de l'acte. Un acte social que demostra el gran poder de convocatòria d'El Claustre.



La Terrassa de l'Hotel AC, en plena festa de El Claustre Regal.



La direcció i el personal del grup El Claustre celebrant l'èxit de la vetllada.



Sorteig a la terrassa de l'Hotel AC.

Sota el títol "Els pintors i el mar" El Claustre de Figueres va programar una exposició durant el mes de juny. Enric Aguilar, Anoro, Manel Bosch, Cejudo Nogales, Comes, Ferrando, Jubany, Koyama, Laporta, Eva Llorens, Martínez Lozano, R. Moscardó i J. Plaja ens brindaren la seva particular interpretació del mar, font d'inspiració de tants artistes en els camps de la literatura, la poesia, la música, l'escultura o en aquest cas de la pintura. Una brillant i variada exposició, que va merèixer l'atenció del públic.

Amb l'arribada del període estival, les galeries de Girona i Figueres, varen exposar la XXXV mostra d'estiu, cloenda d'una temporada farcida d'esdeveniments, exposicions, llibres i actes de caràcter social que demostren la vitalitat d'El Claustre.

Des de l'any 2013, Josep Baqués no exposava individualment a Girona i això ens va portar a seleccionar la seva obra a l'exposició inaugural de la temporada. Pintor dotat d'un estil pictòric únic -tal com que no necessitaria firmar els seus quadres per identificar-los- Baqués va obtenir el reconeixement del públic que veu en ell un artista diferent, amb temàtica i tractament pictòric diferent. L'exposició va ser presentada per la Sra. Maria Lluïsa Amorós, escriptora i catedràtica de llengua catalana i literatura, que va pronunciar un molt bon discurs. En resum un brillant inici de la temporada.



Els Srs. Mascort acompanyats pels Srs. Tapias i el pintor Josep Baqués després de la presentació.



El setembre de 2013 el pintor Anoro va fer una gran exposició a Figueres presentada per l'escriptor Eduard Puig Vayreda, malauradament avui ja desaparegut. Des d'aquella data, l'acceptació de la pintura de Manel Anoro ha anat "in crescendo" per part del públic que hi veu un pintor que ja forma part de la història de la pintura actual. Admirador de l'obra de Derain, Matisse i altres mestres del "fauvisme", Anoro, en aquesta exposició a Figueres de setembre de 2017, hi posa el seu personal segell, el que es tradueix en una obra que no deixa indiferent a ningú. Una gran exposició que va ser presentada pel Sr. Carles Pujol, periodista i director de Tramuntana TV.

Una nova mostra de Ramon Moscardó sempre representa un succés en la programació d'una Galeria i així va ser amb l'exposició d'octubre a la Galeria El Claustre de Girona. La temàtica de les seves obres comprèn temes de Cadaqués, magistrals, dones sorpreses en la seva intimitat, interiors de bars i cafès, ... La presentació va ser confiada al Sr. Manuel Puig, metge cirurgià.



El pintor Ramon Moscardó dirigint unes paraules al públic assistent, juntament amb el Sr. Marià Mascort.

Baqués, Anoro, Ramon Moscardó, quin gran inici de temporada.

Les Fires de Girona reuneixen a la ciutat gran quantitat de públic i entre ell, afeccionats a la pintura que saben que a El Claustre trobaran Art de qualitat en exposicions col·lectives o individuals i en aquests apartats Miquel Peidro va obtenir, com era d'esperar, un gran èxit amb els seus quadres d'un ambient melangiós, tardorenc, paisatge íntim que fa vibrar la nostra sensibilitat. La pintura de Miquel Peidro ja forma part de la història artística d'El Claustre.

El Paisatgisme a Catalunya era el títol de l'exposició oferta el mes de novembre a El Claustre de Figueres. El paisatgisme és un estil pictòric que té la capacitat

d'evocació d'un lloc estimat o recordat o bé d'una bellesa natural i concreta. Aquest era el motiu d'aquesta mostra sota els pinzells i la inspiració dels pintors participants: Bellosta, Cassany, Clapera Mayà, Coldecarrera, Josep Colomer, Comes, Garralda, Isern, Jubany, Juncosa Roselló, Eva Llorens, Marsillach, Martínez Lozano, Ceferí Olivé, Joan de Palau, Ramon Reig, Lluís Roura i Josep Sala.

El virtuosisme de la pintura de l'artista Elena Montull es va fer palès a la seva exposició celebrada a Girona el mes de novembre. La temàtica femenina, la pintora ens la serveix amb una elegància, amb una categoria fora del comú i el resultat és una obra que suscita l'admiració dels afeccionats. Una molt bona mostra d'aquesta jove pintora que ja ha exposat en diferents ocasions a les nostres sales, amb gran èxit. Va tenir cura de la presentació la Sra. Esther Blanco, professora d'Història de l'Art.



El Sr. Pere Mundet amb la Sra. Esther Blanco i l'artista Elena Montull acompanyada de la seva filla Valentina.

Arribat el temps nadalenc, El Claustre va oferir a les galeries de Girona i Figueres la tradicional Col·lectiva de Nadal, cada any més concorreguda d'artistes i més acceptada pels afeccionats.



2018

Encetàvem l'any 2018 amb les habituals exposicions "5 de 10" a Girona i "5 de 5" a Figueres, que configuren una completa mostra de diferents tècniques i temàtiques d'acreditats artistes.

El Claustre de Figueres va exhibir durant el mes de febrer l'exposició del pintor Eduard Malveyh. La visió pictòrica d'aquest artista és serena, calmada i lírica. La seva obra reflexa petits pobles italians, ciutats del centre d'Europa com Bruixes o l'etern París o temes de la Costa Brava, tot servit amb ordre, amb equilibri, amb inspiració. Una molt bona exposició.



El Sr. Jordi Roura presentant l'exposició del pintor Eduard Malveyh.

A fi que molts afeccionats tinguin la possibilitat d'enriquir les seves col·leccions, El Claustre va oferir una exposició titulada "Grans mestres del dibuix antic" en la que figuraven noms il·lustres d'aquesta disciplina, més difícil del que sembla. Mostra completíssima que ens va donar una visió de la gran categoria d'uns pintors ja desapareguts.

Amb temes de la capital empordanesa, combinats amb visions de Cadaqués, Barcelona o Venècia, es va presentar a El Claustre de Figueres, el pintor Juan Mir. Descripció minuciosa dels temes, inspiració, tècnica, sensibilitat, configuren l'obra d'en Mir, que tal com va succeir a la seva exposició a Girona el febrer de 2017, va rebre el favor del públic que va saber apreciar la classe pictòrica que posseeix servida amb il·lusió, dedicació i honestetat. El discurs inaugural el va pronunciar el Sr. Joan Falgueras, Arquitecte restaurador de patrimoni i municipal de Figueres.



El Sr. Joan Falgueras amb el Sr. Marià Mascort i el pintor Juan Mir.

Durant el mes de març, la sala gran de Girona va estar dedicada a l'exposició del pintor Josep Domènech, absent de les nostres programacions durant força temps degut als seus compromisos nacionals i estrangers. És sabut que ens costa trobar pintors de temàtica femenina i vàrem estar pendents de la disponibilitat del pintor per presentar-lo a Girona. L'espera va valer la pena. Domènech va fer honor a la seva classe i va exhibir una gran exposició que el públic de Girona va saber apreciar. La presentació va anar a càrrec de la Sra. Dolors Vilamitjana, Doctora i Presidenta del grup cultural "Girona ens emociona".



La Sra. Dolors Vilamitjana acompanyada del Sr. Jordi Roura, presentant l'exposició del pintor Josep Domènech.



El 16 de març la Galeria de Girona va acollir la presentació del llibre "El camí del nom", relat autobiogràfic del pintor Joan Colomer. Relat valent, sincer que va impressionar el públic assistent que desbordava l'aforament del local. Hi van haver emotius parlaments de la Sra. Lluïsa Ferrer, presidenta d'Oncolliga, de la Dra. Rosa Jorba, prologuista del llibre i del pintor Lluís Roura, amic personal de Joan Colomer.



La Dra. Rosa Jorba, els pintors Joan Colomer i Lluís Roura i la Sra. Lluïsa Ferrer presentant el llibre "El camí del nom".



Gran afluència de públic a la presentació del llibre de Joan Colomer.

El Claustre va deixar constància que una Galeria d'Art no és només un lloc per fer exposicions. És quelcom més.

El mes d'abril vàrem oferir exposicions a Figueres i Girona.

A la capital empordanesa l'artista danès Frank Jensen va exhibir el millor del seu Art. Exposició impactant, diferent, d'un cromatisme en ocasions desbordant i en d'altres més mesurat, però sempre d'una qualitat inqüestionable. Frank Jensen va revalidar els èxits que sempre obté a casa nostra.



El pintor Frank Jensen i el Sr. Jordi Roura brindant per l'exposició.

En les mateixes dates i a la Galeria de Girona el jove pintor Enric Aguilar va posar a la consideració del públic una sèrie de temes mariners centrats primordialment en la descripció de velles barques, regates de velers, impactants fars,...

La presentació de l'exposició va fer-la una veu autoritzada en la temàtica de la mostra. El Sr. Vicenç Arqués, President del Club Nàutic Port d'Aro ens va parlar de la validesa i oportunitat de la pintura de l'Enric Aguilar.



El pintor Enric Aguilar en un moment de la seva xerrada.



El Sr. Marià Mascort amb el pintor Enric Aguilar juntament amb el Sr. Vicenç Arqués i altres membres de la Junta del Club Nàutic Port d'Aro.

El dia 21 d'abril es va presentar un llibre d'alt contingut artístic sobre la figura única en el món de l'esmalt, Vilasis-Capalleja. Figura preeminent en la disciplina de l'esmalt al foc, Vilasis-Capalleja és considerat un dels tres grans noms de l'esmalt mundial i El Claustre s'honora de tenir-lo com artista i com amic. La presentació, d'un gran nivell de qualitat, va acollir parlaments del Sr. Miquel Mascort, fundador de la Galeria El Claustre, del Sr. Enric Mirambell, Cronista Oficial de la Ciutat de Girona i del propi artista. Un gran llibre, un gran artista, un gran amic.



El Sr. Miquel Mascort, el Sr. Enric Mirambell i l'artista Vilasis-Capalleja en la presentació del seu llibre "l'Art d'Esmaltar al foc sobre metalls gravats, repujats i cisellats".

Gran afluència de públic a Figueres en ocasió de les Fires i Festes de la ciutat i El Claustre va presentar-hi una excel·lent exposició del pintor paisatgístic Miquel Peidro que va revalidar l'èxit d'anteriors exposicions. El públic sap valorar la interpretació de la natura que ofereix l'art pictòric d'aquest artista, principalment centrada en l'ambient tardorenc i l'èxit a tots nivells fou total. La presentació de la mostra va fer-la el Sr. Eduard Bosch, director del Museu de l'Empordà.



El Sr. Eduard Bosch i el Sr. Marià Mascort en la presentació de l'exposició de Miguel Peidro.

El mes de maig el gran pintor Carlos Morago va presentar obra recent en el marc d'una exposició celebrada a la Galeria El Claustre de Girona. El temes pictòrics, fossin flors, temes i racons de Girona o de petits pobles de l'Empordà, foren el punt d'inspiració -molt ben resolt- per l'artista, que va tenir un gran èxit ben merescut. En ocasió d'aquesta mostra, la Galeria va editar el llibre "El Claustre i Carlos Morago" en el que reproduïem i comentàvem l'obra -magnífica- de l'artista. El discurs inaugural va anar a càrrec de la Sra. Rosa Gil, periodista, que amb un documentat parlament va glossar la personalitat i l'obra de l'artista.



La Sra. Rosa Gil presentant l'exposició i el llibre "El Claustre i Carlos Morago" acompanyada pel Sr. Marià Mascort i pel mateix pintor.

L'èxit de la mostra de Dibuix Antic, celebrada a Girona el passat mes de març, va decidir-nos a exposar-la a Figueres, a fi que els afeccionats poguessin valorar la mestria d'antics pintors en el atractiu, però difícil, camp del dibuix artístic. Noms molt prestigiosos de diferents artistes varen configurar una molt bona exposició.

L'última exposició individual de la temporada a Girona, la vàrem dedicar a l'obra del pintor Josep Plaja, artista que en anteriors exposicions havia assolit una gran



acceptació per part del nostre públic. Pintura lluminosa, centrada, majoritàriament, a visions marineres de la Costa Brava -excel·leixen els temes de Cadaqués i Cal·lella de Palafrugell- on junt amb la visió d'aquests mítics indrets tan sols faltaria el so d'una habanera. Una gran exposició d'un bon pintor i amic, amb el teló de fons d'un paisatge tan estimat. El Sr. Jordi Soler, Alcalde de Calonge-Sant Antoni, va pronunciar el discurs inaugural fent un sentit elogi de la Costa Brava i de la inspiració del pintor.



El Sr. Jordi Soler, el Sr. Marià Mascort amb el pintor Josep Plaia.



Part del públic que va visitar l'exposició al Caixa Fòrum observant l'audiovisual.

Amb la línia de diversificació d'activitats culturals, El Claustre, amb la col·laboració de CaixaForum de Girona, va organitzar, el diumenge 3 de juny, una visita guiada i comentada per tal de gaudir de l'exposició "Pintura Flamenca i Holandesa del Museu de Ginebra". Aquesta activitat reservada als Socis de la Galeria va aconseguir una gran concurrència i va complaure els afeccionats de pintura de qualitat que varen poder escoltar les explicacions dels experts que conduïen la visita.

El 14 de juny es va celebrar la ja tradicional festa d'El Claustre Regal que va obtenir un assenyalat èxit que va superar àmpliament el d'anys anteriors. Una festa social, celebrada als magnífics jardins del Restaurant Siloc de la Creueta-Quart, que va reunir amics i clients d'El Claustre en aquesta cinquena edició, que confiem tindrà continuïtat en les nostres programacions.

Els actes de la trajectòria d'El Claustre en el període de setembre de 2013 a juny de 2018 varen finalitzar amb l'exposició Col·lectiva d'Estiu, cada vegada més participativa d'artistes i concorreguda de visites de clients i afeccionats. Aquesta mostra va ocupar les nostres sales de Girona i Figueres amb la xifra rècord de 136 artistes.

Tancàvem una nova etapa en la trajectòria d'El Claustre amb la satisfacció de la integració a les ciutats de Girona i Figueres de la nostra proposta cultural, de la fidelitat dels nostres clients i la participació sostinguda dels artistes que exposen a casa nostra. Aquestes consideracions joioses, tenen el contrapunt de tristesa que ens causa la desaparició d'artistes estimats als que hem dedicat l'apartat "EN RECORDANÇA".



La cinquena edició de la festa d'El Claustre Regal va ser tot un èxit de públic.



Un moment dels diferents sortejos que es van fer durant la festa.





Enric Aguilar

Estudis

- 1987 - 1989 Escola d'arts i oficis Illa, Sabadell
1989 - 1992 Titulació del Batxillerat Artístic a l'IES del Vallès, Sabadell
1992 - 1997 Llicenciat en Belles Arts (especialitat, pintura) U.B.

Exposicions individuals

- 1997 Acadèmia de Belles Arts, Sabadell
1997 Galeria Espai Blanc, Barcelona
2000 Galeria Nova 3, Sabadell
2002 Galeria Nova 3, Sabadell
2005 Galeria Nova 3, Sabadell
2007 Galeria Aguilart, Castellar del Vallès
2009 Galeria Traç d'Art, Sabadell
Galeria Aguilart (Only Ciclyng)
2010 Galeria Vidrart, Menorca (Only Ciclyng)
2011 Galeria Aguilart
2012 Galeria Aguilart (Nuus i Nusos)
2013 Galeria Vidrart, Menorca (Oratges)
2014 MAR, Galeria Aguilart de castellar del Vallès
GALERIA D'ART EL CLAUSTRE, GIRONA
MARE NOSTRUM, Galeria d'Art Artemisia
La Garriga, (Blancafort)
2015 MÍSTICA, Galeria d'Art VIDRART, Ciutadella de Menorca
MAR Galeria ESPAI BM, Granollers
2016 GALERIA D'ART EL CLAUSTRE, FIGUERES
UN POBLE AMB CATEDRAL, Galeria, SANTI ART, CALISSÓ I AGUILART, Castellar del Vallès.
2017 20 ANYS PINTANT, Homenatge ENRIC AGUILAR, Acadèmia de Belles Arts de Sabadell.
MARINES, Club Nàutic port d'ARO (platja d'Aro)
Club Nàutic el Balís (Maresme)
Club Nàutic Arenys de mar (Maresme)
2018 Emocions Socials en Abstracte, Galeria Aguilart, Castellar del Vallès
MARINES DE PRIMAVERA, GALERIA D'ART EL CLAUSTRE, GIRONA.

Exposicions col·lectives (des de 2008)

- 2008 Firart (Castellar del Vallès)
2009 Galeria Giart (Girona)
Galeria Traç d'Art (Sabadell)
2010 Firart (Castellar del Vallès)
Galeria Traç d'Art (Sabadell)
Galeria Artara (Mao, Menorca)
2011 Tres punts de Vista (W. Hotel, BCN)
Galeria Traç d'Art (Sabadell)
Galeria Vidrart (Menorca, Ciutadella)



- 2012 Galeria Vidrart (Sinèrgies), amb els artistes d'Aguilart
Galeria Artara (Mao, Menorca)
Galeria El Claustre (Girona i Figueres), obra permanent
2013 Galeria Artevistas (Barcelona), obra permanent
Galeria Vidrart (Menorca), obra permanent

Des del 1998 es dedica professionalment a la pintura, fent exposicions en diverses galeries i realitzant obres pictòriques en el camp de l'arquitectura i l'interiorisme a tot l'Estat Espanyol.

Entre el 1999-2001, Entra a formar part de la Junta directiva de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell. Posteriorment s'integra al patronat del Museu d'Art de Sabadell.

El 2005 Trasllada i amplia l'Estudi-Taller a Castellar del Vallès. El 2007 Inaugura la pròpia galeria i escola d'art: Aguilart, al centre del poble destinats l'ensenyament a la creació i a l'exposició d'art.

El 2008 Crea una activitat artística i pictòrica destinada a equips d'empresa i persones, per treballar la cohesió del grup la creativitat i la intuïció a través de la pintura i l'emoció.

El 2017 és anomenat membre del consell de Cultura de Castellar del Vallès.

Actualment segueix pintant i fent exposicions a més d'impartir classes a la pròpia escola d'art Aguilart, orientades al perfeccionament de la tècnica, el desenvolupament de la creativitat i el creixement personal.

Té obres repartides per tot l'estat Espanyol, a més de: Suïssa, Itàlia, França, Alemanya, Holanda, Regne Unit, Emirats Àrabs (Dubai), Japó i Xipre.



Tarda a Banyoles. 70 x 70 cm. Oli s/t.



Sum. 81 x 81 cm. Oli s/t.





Manel Anoro

1984 Barcelona, C C Guinardó
1985 Ciutadella Menorca, Galeria Antígona
1986 Ciutadella Menorca, Galeria Antígona
1987 Barcelona, Galeria Beltran Diagonal
1987 Alaior Menorca, Caixa de Pensions
1988 Vilanova i Geltrú, Galeria Prisma
1988 Olot, Galeria Quatre Cantons
1989 Barcelona, Galeria Kreisler
1989 Olot, Galeria Quatre Cantons
1990 Madrid, Galeria Kreisler
1990 Tokio, Sekura Gallery
1990 Calafell, Galeria Dama
1991 Viena, Am Openring Gallery
1991 Pollença Mallorca, Galeria Bennassar
1991 Olot, Galeria Francesc Collell
1992 Madrid, Galeria Kreisler
1992 Tokio, Seibu - Gallery
1992 Sapporo, Seibu - Gallery
1992 Tokio, Yugen Gallery
1992 Girona, Galeria Can Norat
1992 Barcelona, Galeria Calder
1993 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
1993 Pollença Mallorca, Galeria Bennassar
1993 New York, Caldwell S.
1994 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
1994 Chicago, Merryl Chase Gallery
1994 Miami, Caldwell Snyder Gallery
1995 New York, Caldwell Snyder Gallery
1995 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
1995 Miami, Caldwell Snyder Gallery
1996 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
1996 Chicago, Merryl Chase Gallery
1996 Bruxelles, Granero Art Gallery
1996 New York, Caldwell Snyder Gallery
1996 Seattle, Caldwell S. - Seattle
1996 Hong Kong, Caldwell S. - New T.
1997 New York, Caldwell Snyder Gallery
1998 Madrid, Galeria Kreisler
1998 Los Angeles, Riverside Museum
1998 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
1998 New York, Caldwell Snyder Gallery
1999 New York, Caldwell Snyder Gallery
1999 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
2000 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
2000 Bruxelles, Granero Art Gallery
2000 Barcelona, Galeria Pérgamon
2001 Carmel, Caldwell Snyder Gallery



2001 New York, Caldwell Snyder Gallery
2002 Madrid, Galeria Kreisler
2003 New York, Caldwell Snyder Gallery
2003 Madrid, Galeria Kreisler
2003 Carmel, Caldwell Snyder Gallery
2004 Barcelona, Galeria Pergamon 4
2005 Andorra, Galeria Art al 7
2005 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
2005 New York, Caldwell Snyder Gallery
2005 Carmel, Trajan Gallery
2006 New York, Caldwell Snyder Gallery
2006 Calafell, Galeria Dama
2006 Madrid, Galeria Kreisler
2007 Santa Helena, Caldwell Snyder Gallery
2007 Andorra, Galeria Art al 7
2008 Girona, Galeria El Claustre
2008 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
2009 Barcelona, Galeria Pergamon 4
2009 New York, Caldwell Snyder Gallery
2009 Figueres, Galeria El Claustre
2010 Madrid, Galeria Kreisler
2010 New York, Campton Gallery NY
2010 Santa Helena, Caldwell Snyder Gallery
2011 San Francisco, Caldwell Snyder Gallery
2011 New York, Campton Gallery NY
2012 Santa Helena, Caldwell Snyder Gallery
2013 México DF, Aura Galería
2013 Figueres, Galeria El Claustre
2014 New York, Caldwell Snyder Gallery
2015 Madrid, Galeria Kreisler
2015 Girona, Galeria El Claustre
2016 México DF, Aura Galería
2016 Santa Helena, Caldwell Snyder Gallery
2017 Figueres, Galeria El Claustre
2017 Alaior, Convent Sant Diego
2018 Barcelona, Galeria Barnadas



Poble africà. 54 x 81 cm. Oli s/t.



Entrada a la Possessió. 89 x 146 cm. Oli s/t.





Josep Baqués

Nomenat 2 anys consecutius (2007-2008) pel premi nacional de disseny

Nascut el 8 de juny del 1931 a Montmeló, Josep Baqués va passar els seus primers anys en un entorn en què el contacte directe amb la terra i amb els seus fruits eren el centre de la seva existència. El seu pare era pagès. La seva infància i la seva vida varen transcórrer tranquil·lament al camp, però, aviat van ser sorpresos per la guerra civil espanyola. Durant l'adolescència i la joventut, Baqués sempre va trobar una manera o altra de guanyar-se la vida amb el llapis o amb el



pinzell, fos fent de delineant calquista com fent de dibuixant de còmics o de cartells de cinema. El 1957 va ocupar el lloc de cap d'estudis de disseny gràfic d'una empresa publicitària de Barcelona, fins que va crear el seu propi taller, l'Estudi Baqués, on va destacar com a creatiu de la imatge, i va ser reconegut amb diversos guardons, com el Premi de la I Mostra Internacional de Gravats i Litografia de Barcelona el 1969, el Delta de Plata el 1962 i el prestigiós premi Laus de disseny el 1971. El 1962 va guanyar el Primer Premi de Dibuix del Cercle Artístic de Sant Lluç, que va representar un reconeixement del seu domini del dibuix. Com a docent, Baqués va ser catedràtic de l'assignatura de disseny gràfic a l'Escola Oficial de Disseny de Barcelona i professor de disseny gràfic, en l'especialitat de tècnica i procediments, a l'Escola Massana, del 1970 al 1975.

L'any 1968 va fer la seva primera exposició individual a Barcelona, a la Galeria As, dirigida per Daniel Giralt-Miracle. A partir d'aquí següeren un bon nombre d'exposicions, tant al nostre país com a l'estranger.

La seva obra forma part de col·leccions públiques i privades dels Estats Units, Alemanya, Itàlia, Suècia, Japó, Espanya, Veneçuela, Canadà. Té obra en permència a Vancouver.

Exposicions individuals (selecció):

Galeria d'Art El Claustre, Girona - Figueres. Galeria Bearn, Palma de Mallorca. Galeria Pizarro, València. Galerie Jacqueline Lemoine, París (França). Interatrium, Porto (Portugal). Euroarte, Lisboa (Portugal). Jutta Radicke Gallerie, Bonn (Alemanya). Sollentuna Konstnässa, Estocolm (Suècia). Artexpo, New York (USA). Maria Callas Gallery, Miami (USA). Winn Devon Art Group, Seattle (USA). Art 97, Vancouver (Canadà).



Natura morta amb flors. 60 x 73 cm. Oli s/t.



Equus engalanat i arlequí. 60 x 73 cm. Oli s/t.





Jaume Borrell

Barcelona, 1948

Exposicions individuals:

Galeria El Claustre, Girona i Figueres. Galeria d'Art Europa, Puigcerdà. Sala Turó Marc, Barcelona. C. Alemany, Barcelona. Articolor, Vic. Galeria d'Art Espai, Granollers. Galeria d'Art Ismes, Vilanova i la Geltrú. Sala Rusiñol, Sant Cugat de Vallès. Granero Gallery, Manresa. Galeria d'Art Llahí, Andorra la Vella. Galeria Goya, Les Escaldes, Andorra. Galeria Salduba, Saragossa. Etc

Seleccionat per a diversos concursos de pintura.

Entre els guardons obtinguts destaca el Primer Premi de Pintura d'Andorra l'any 1999.





Casa pairal. 65 x 92 cm. Oli s/t.



Cap a l'escola. 65 x 92 cm. Oli s/t.





Manel Bosch

Neix a Montgat (Barcelona) el 1944.

Rep la seva formació artística a la Llotja i a l'Escola Superior de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona. Assisteix als cursos de paisatge a Mont-roig del Camp impartits per la Catedràtica de Belles Arts Teresa Llàcer. És soci del Cercle Artístic Sant Lluç.

Realitza viatges visitant els principals museus de Madrid, París, Roma, Londres, Amsterdam i Nova York. Segueix la ruta de Normandia, Bretanya i la Provença, pintant als mateixos llocs que els impressionistes. També ha pintat a Mallorca, Menorca, Eivissa, Alemanya, Praga, Irlanda, Escòcia, Nova York, Illes Maurici, La Toscana, Venècia... buscant sempre el color i la llum de cada lloc. La seva pintura es pot incloure dins la corrent postimpressionista actual. Els temes preferits són els urbans i les marines, sense oblidar la figura femenina.



L'obra de Manel Bosch ha rebut diversos premis i s'exhibeix a Galeries d'Art de diferents països i forma part de col·leccions d'Espanya, Estats Units, França, Suïssa, Itàlia, Alemanya, Holanda, Japó, Bèlgica, Portugal, Argentina, Anglaterra, Canadà, Taiwan, Unió Soviètica, etc.

De la seva obra s'ha escrit

"Manel Bosch, des del paisatge, la marina, els interiors, dibuixos i olis, demostra la seva capacitat d'assimilació dels conceptes estètics impressionistes, per a través de la pròpia personalitat donar-los-hi nou alè i vitalitat.

La seva pinzellada és àmplia, generosa amb la matèria, de coloracions directes; traspuen les seves teles una mediterraneïtat, gairebé en el mateix sentit dels noucentistes, sense tenir els mateixos miralls de gestualitat, però si recordo el moviment noucentista, és per la passió del perfeccionisme que viu l'obra de Manel Bosch, amb la precisió i ordenació dels volums, res és deixat a l'atzar, es cerca la perfecció, el treball artístic ben fet, i certament, ho aconsegueix".

"És pintor del Mediterrani, de la llum, de les ciutats, de les cales i penya-segats. Ho fa amb bona composició, amb una mirada àmplia, amb seguretat, amb sabers innats i els adquirits amb veterania. Obra precisa, ordenada i, sobretot, impregnada d'atmosfera".

"És tracta d'impressions que adquireixen un ampli desenvolupament a mesura que creixen dins d'una pintura ben construïda, àgil en els conceptes i segura en la seva consolidació. Pintor del natural –un dels pocs que encara prefereixen les incomoditats de buscar el tema i representar-lo tal com ens apareix- Manel Bosch té en la figuració un mitjà per arribar a explicar formes de vida social".

Exposicions individuals (selecció)

Sitges, Barcelona, París, Lleida, Sabadell, Madrid, Manresa, Terrassa, Castelló, Figueres, Girona, Cadaqués, Nova York.

Exposicions col·lectives (selecció)

Galeria Agora 3, Sitges (Barcelona). Cercle Artístic Sant Lluç, Barcelona. Galeria Recoletos, Madrid. Sala Valentí, Sant Pere de Ribes (Barcelona). Acadèmia de Belles Arts de Sabadell (Barcelona). Salon International d'Arts Plastiques de Béziers, França. Palau Marc, Generalitat de Catalunya, Barcelona. Galeria Actual Art, Pollença (Mallorca). Galeria d'Art El Claustre, Girona i Figueres. Sala Güell, Barcelona. Galeria Mayte Muñoz, Barcelona. Galería Bellas Artes, Gijón (Astúries). Galeria d'Art Grifé & Escoda, Barcelona. Galeria d'Art Prisma, Vilanova i la Geltrú (Barcelona). Museu Diocesà de Barcelona. Grassy Artz. Art Event-London Fields, Londres. Museo de Arte Contemporáneo Conde Duque, Madrid. Delegació del Govern, Generalitat de Catalunya, Brussel·les. Galeria Comas, Barcelona. MEAM (Museu Europeu d'Art Modern), Barcelona.



Calella de Palafrugell des de Sant Roc, tarda. 38 x 55 cm. Oli s/t.



L'Estartit i les Illes Medes. 65 x 92 cm. Oli s/t.





Josep Brugada

Nascut a Vic, va estudiar al Centre Artístic de Sant Lluç, i tres anys a Itàlia (Ravena, Faenza).

Va formar part del grup d'Avantguarda "Els Vuit".

La seva obra va ser seleccionada per la Biennial Hispano-americana d'art i va exposar al Saló d'Octubre de Barcelona.

També ha exposat a Vic, Sant Cugat, Reus, Barcelona, Sitges, Girona, Figueres, Madrid, Valladolid, Màlaga, així com a França, Suïssa, Alemanya, i Bèlgica.

Te obra en col·leccions particulars a EUA, Itàlia, Suïssa, Indonèsia, França, Rússia i Austràlia.



Al llarg dels anys la seva obra ha experimentat un sòlid aprofundiment, especialment les seves acreditades aquarel·les de traç segur i tendra alhora. En la seva pintura sobre taula excel·leixen els bodegons i les natures mortes, que formen una poètica fonamentada en el color i unes formes plenament contemporànies.

EL GOIG DEL SABOR QUE QUEDA DE LA FRUITA.

Amb els seus bodegons, Josep Brugada ha trobat la manera de comunicar-nos el gust permanent que queda de la fruita que un dia vam menjar com si fos acabada de collir i que ens torna als llavis com una satisfacció pura i permanent. Ell és un pintor experimental que ja ha donat mostres molt significatives de la seva dedicació a la natura com una referència notable sobre el que és l'ésser humà en relació al seu entorn.

Però ara ha fet un pas important cap al l'interior del pensament que queda, fruit, igual que la seva iconografia, de la meditació i de la síntesi sobre el que cal explicar en relació a la transcendència del que ens envolta. Els bols amb fruites de Josep Brugada expressen la riquesa de la vida en el seu conjunt en l'harmonia de les coses que pertanyen al món vegetal, i que, amb les característiques pròpies de cada element -magranes, prunes, peres, fruits exòtics- defensen la seva identitat sense deixar de col·laborar, per això, en un projecte comú en que la capacitat de la ment humana actua com a aglutinador. Cada element vital ha nascut, i s'ha desenvolupat per ser ell mateix i per distingir-se de la resta per les seves característiques irrenunciables.

Hem estat nosaltres els que hem ajudat d'una forma aparentment accidental, però en realitat, i la majoria de les vegades sense arribar a saber-ho, per la compensació entre formes i colors que porten a uns conjunts en què els bols que els creen, obra de l'observació i de l'enginy artesà que va saber sintetitzar el que són dues mans juntes que formen la tassa, el plat, la safata, i així com els altres elements, els quals per si sols ja formen un món apart... un més enllà, on hi conviuen escaletes secretes,... coves voltades de vegetacions... xiprers enlairats que topen amb un fòssil de (qui sap quan temps)... en conjunt, un suport a unes fruites que... en algú punt quasi superant la realitat però a la vegada formant part d'aquest misteriós món...

... "BRUGALLA"

J. M. Cadena



Fruites. 40 x 40 cm. Oli s/t.



Fruites. Fons vermell. 80 x 80 cm. Oli s/t.





Marcos Cárdenas

Barcelona, 1973

Exposicions individuals:

- 2018 Sala Parés. Barcelona
- 2016 Galeria El Claustre. Figueres
- 2016 Galeria El Claustre. Girona
- 2014 Sala Parés. Barcelona
- 2012 Sala Parés. Barcelona
- 2010 Galeria El Claustre. Girona
- 2009 Sala Parés. Barcelona
- 2007 Galeria El Claustre. Girona
- 2006 Sala Parés. Barcelona

Premis:

- 2004 2n Premi al XLVI Premi de Pintura Jove de la Sala Parés. Barcelona.
- 2001 Menció Honorífica al I Concurs de Pintura "Artistas de Nueva Cosecha" Luis Gurpegui Muga. Madrid.
- 2000 3r Premi al 2n Concurs de Pintura Jaurena Art 2000. Barcelona.

Col·leccions públiques:

Fons del Patrimoni Artístic de la Universitat de Barcelona.
Fundació privada Vila-Casas.
Col·lecció Jaurena, S.A.
Fundació Banc de Sabadell.





Tiki. 60 x 60 cm. Oli s/t.



Backlighting. 70 x 70 cm. Oli s/t.





Toni Cassany

Toni Cassany pinta i dibuixa des de sempre. Va aprendre l'ofici de mans de grans mestres: Josep Perpinyà, Julià Cutiller, Francesc Vila. De ben petit participava en concursos de dibuix i pintura allà on s'estava i els guanyava sovint.

L'any 1998 la pintora gironina Maria Rosa Ferrer li va donar l'empenta definitiva per entrar professionalment al món de l'art.

Durant anys ha compaginat l'activitat artística amb la docència, vocació que ha fet compatibles sempre.

Des de llavors, la seva obra experimenta una intensa difusió per les comarques gironines gràcies a les seves exposicions individuals a Pedreguet-Art (Amer), El Claustre, L'Arcada de Blanes, Art Palamós, L'Escala, Olot, Figueres, Maçanet de la Selva, Platja d'Aro, Lloret, Sant Feliu, etc.

Poc després, tindrà l'oportunitat de donar-se a conèixer fora de Girona amb exposicions a Terrassa, Barcelona (Sala Mayte Muñoz, Gaudí, Galeries Augusta, Sala Rusiñol, a St. Cugat), Madrid (individuals a Fiaschi & Granados i diverses vegades a la Galeria Zúccaro), Llavur i Lautrec (França).

Treballa intensament i amplia els seus horitzons professionals dedicant-se al disseny gràfic, així com a la confecció d'Ex-Libris. L'any 2014 guanya el primer premi en la categoria d'Ex Libris en el concurs artístic convocat per l'associació Amics de la Unesco. També ha treballat en la il·lustració de llibres (Els pobles del Baix Empordà de Maruja Arnau o Retalls de Premsa per al capvespre d'Àngel Caldas).

L'hotel Sol Melià Girona li dedica, de forma permanent, un dels seus salons de recepcions a la seva obra i així, el 1995, s'inaugura la Sala Cassany que figura a l'Hotel al costat de les de Roura, Fita, Cuixart i Abras.

Diversos medis de comunicació s'han fet ressò de la seva tasca: Televisió de Girona li dedicà un monogràfic l'any 2004, és entrevistat per diverses emissores de ràdio (Ràdio Salt, Ràdio Girona, Ràdio Banyoles, Cadena Ser). La revista Top Girona li dedica la secció ART el 2012.

Compta actualment amb prop de trenta exposicions individuals i amb innumbrables col·lectives arreu. Té obra repartida en col·leccions particulars per diferents països europeus i per tota Espanya.

L'any 2009 l'editorial Bambú publica *Otoño Azul* una novel·la escrita per l'autor José Ramón Ayllón. En el capítol 6 d'aquesta novel·la es titula Sorolla y Cassany. En ell s'hi menciona explícitament l'obra artística de Toni Cassany.

L'any 2014, el mes de març, fa la seva vint-i-cinquena exposició individual a la galeria El Claustre, de Girona. Aquest mateix any és convidat a la 7a Ruta de l'Art de Castelló i al I Festival Pleinair de Torroella.

També al 2014 rep l'encàrrec de pintar un gran quadre per a la Basílica de Castelló d'Empúries. Des del mes de març està exposat "L'espera del fill pròdig" (oli sobre fusta de 240x160) de forma permanent.

A l'abril de 2015 exposa per primera vegada a la Galería Conde de Rodezno de Pamplona. Al mes de juliol exposa a la Galería Alemi, de León. També el 2015 rep l'encàrrec de dissenyar les etiquetes dels vins i caves de la bodega Vins Can Mas de Vall-llobrega. Tres vins d'autor d'aquestes bodegues llueixen etiquetes que reproduïxen obra seva.

El 2016 s'inicia la seva projecció internacional. De la mà de l'agent artística Rosa Anguas, és seleccionat pel comitè de la Fira Internacional Art Revolution Taipei 2016 per a presentar la seva obra a Taiwan. Al mateix 2016 exposa part de la seva obra a les galeries Kelti Art Center, Bellavita Art Gallery, X- Power Art Gallery, i Get Art Museum de Taipei, Taiwan.

Al 2017 continua la seva presència a Àsia amb noves exposicions a: X- Power Gallery Taichung, X- Power Gallery, Kaoshiung, i X- Power Gallery, Shanghai, Xina.

Al 2017, amb motiu de la celebració dels seus 30 anys de pintura, surt a la llum el llibre *Toni Cassany. 30 anys de pintura*, de l'escriptor David Pagès i Cassú que es presentà a la galeria El Claustre de Girona. L'any 2017 ha exposat també a la sala d'exposicions de la Cambra de Comerç de St. Feliu de Guíxols i a la Sala Rusiñol de Sant Cugat del Vallès, Barcelona.

El 2018, l'església del Sagrat Cor de Girona li feu l'encàrrec d'un gran quadre per la capella lateral.





L'Empordà. 75 x 75 cm. Oli s/t.



Gallarets camí de Garrigàs. 50 x 61 cm. Oli s/t.





Cejudo Nogales

“Cejudo Nogales nació en Puertollano (Ciudad Real) 1952. Allí - campos, llanuras quebradas por las primeras estribaciones de Sierra Morena, minas y un pueblo abierto hacia lo alto y hacia lo hondo - transcurren los primeros años de su infancia hasta que su familia se traslada a Valencia y comienza a trabajar”...

Fernando Ponce

Estamos ante un artista entregado por completo al apasionante mundo de la creación plástica, fiel a sus criterios a la hora de componer, con libertad, sin ataduras al guión de las modas, diferentes temáticas y con las distintas fórmulas que a lo largo de estos años de estudios y trabajos ha desarrollado dentro de la figuración y con guiños a las grandes corrientes artísticas.



“Y es que en realidad, Cejudo Nogales, que es diestro en todos los géneros (paisaje, figuras o bodegones) en verdad lo que es, es un sensual colorista, un artista que busca las vibraciones del color en cada centímetro del lienzo independientemente de cual sea el tema y sobre el color crea la forma.”

Antonio Gascó



Jove pensativa. 46 x 55 cm. Oli s/t.



Migdia primaveral. 55 x 46 cm. Oli s/t.





Joaquim Comes

És curiós el fet que la major part de crítics d'art que han portat a judici l'obra i paisatges del singular artista Joaquim Comes, han coincidit en considerar-lo com el realitzador d'un nou impressionisme.

Això és cert, al nostre entendre, però d'una forma relativa. El paisatgisme de Comes és efectivament impressionista en el seu debut, però tant sols en aquesta època, doncs immediatament s'encamina vers un fort i convincent expressionisme. I tant és així, que les seves impressions i audaçs tocs foscos, aconseguen resultats molt semblants a aquestes sorpreses textuais que aconseguen els pintors que utilitzen les concebudes tècniques mixtes. Joaquim Comes aporta amb aquest expressionisme atrevit però ortodox, als seus paisatges, una vigència absoluta. Són rigorosament al dia però conservant els valors del paisatgisme tradicional.

A més, a raó de la intel·ligent sensibilitat de l'artista, aconseguix ultimar en cada una de les seves obres el cromatisme just i la llum precisa. És lògic, donat el lloc on viu l'artista, que la seva obra sigui abundant pel que fa a quadres de temàtica variada de cales, pobles mediterranis i perspectives portuàries amb aigües quietes i alineacions de barques.

Donada la mestria de Comes, la seva obra té qualitat intrínseques, a més d'un intens poder d'atracció, alhora que és capaç de crear unes excel·lents obres en els seus quadres de paisatges de terra endins, sobretot en els que abunden boscos i camps; un paisatgisme molt aconseguit i difícil d'aconseguir.

Resumint doncs, Joaquim Comes és un gran artista al que s'ha de situar entre els de primer ordre dins de la pintura espanyola de paisatgisme contemporani.

*Antoni Cobos
Degà de la crítica d'art espanyola*





Contrallum a Amsterdam. 80 x 80 cm. Oli s/t.



Reflexes a Banyoles. 80 x 80 cm. Oli s/t.





Lluís Cots

Barcelona, 1946

Exposicions individuals:

- 1971 Olis i dibuixos. Tècniques mixtes. Galeria CRECELIUS. Tarragona.
- 1972 Pintures. Galeria DA BARRA. Barcelona.
- 1973 Obra matèrica. Galeria SUBEX. Barcelona.
- 1974 Obra mixta. Galeria SUBEX. Barcelona.
- 1982 Olis i dibuixos. Galeria-Casal de les Corts. Barcelona.
- 1984 Olis i dibuixos 1980-1984. Galeria MAEGHT. Barcelona.
- 1987 Pintures i dibuixos 1986-1987. Galeria ART GINESTA. Castelldefels, Barcelona.
- 1988 Pintures 1988. Sala d'Exposicions de CAJAMADRID. Barcelona.
- 1988 Pintures 1988. MÍMESIS -Espai d'Art-. Mataró. Barcelona.
- 1990 Pintures sobre tela i paper. Galeria GRECA. Barcelona.
- 1991 Pintures sobre tela i paper. Sala LIBROS. Saragossa.
- 1992 Pintures. "Barcelona besucht Berlín" Kunstamt Wedding. Berlín.
- 1992 Reproduccions de pintures 1988 a la Revista CLAVES, nº. 21, abril 1992.
- 1993 Pintures sobre tela i paper. Galeria Ursula Funk. Barcelona.
- 1994 Mural. Tècnica mixta sobre D.M. (fusta). 210 x 700 cms. Global Securities. Barcelona.
- 1999 Pintures sobre tela i sobre fusta. Dibuixos. Galeria LINA DAVIDOV. París
- 2000 Pintures sobre tela. Galeria CANALS. Sant Cugat. Barcelona.
- 2001 Pintures sobre tela. Mini-individual a la Galeria AB. Granollers. Barcelona.
- 2002 Pintures sobre tela. Galeria ALEJANDRO SALES. Barcelona.
- 2005 Pintures sobre tela. Galeria CARMEN TATCHÉ. Sant Feliu de Guixols. Girona.
- 2017 Pintures sobre tela i sobre fusta. Galeria EL CLAUSTRE. Figueres. Girona.



Ha participat en prop de 50 exposicions col·lectives arreu d'Europa. Se li han dedicat més de 30 monografies i reportatges a la premsa especialitzada.



Bodegó I. 60 x 73 cm. Mixta s/t.



Bodegó II. 60 x 73 cm. Mixta s/t.





Michela Crisostomi

Va néixer a Terni (Itàlia) el 1976.

Es va graduar a l'Istituto Statale d'Arte O. Metelli de Terni, i després va completar els seus estudis a l'Acadèmia de Belles Arts de Florència.

Exposicions individuals i presència a fires:

- Art Genoa 2016, 2015, 2014
- Fira d'Art Accesible Singapur 2014, amb (Palma Arte)
- XIV Exposició Internacional d'Art de Pequín, Beijing 2011 (Palma Arte)
- Fira d'Art Obert, Arts Den Haag, Holanda 2012, 2011, 2010 (Palma Arte)
- Fira d'Art Accesible Amsterdam 2012, 2011, 2010 (Palma Arte)
- St'art Strasbourg 2012, 2011 (Palma Arte)
- Line Art Gent, Bèlgica 2011 (Palma Arte)
- Exhibithia Space Art, Luxemburg 2010 (Palma Arte)
- Saló d'Art Accesible Milà 2012, 2011 (Palma Arte)
- Saló d'Art Assequible Roma 2012 (Palma Arte)
- Galeria El Claustre de Girona i Figueres 2016.
- Guanya la Placa d'Or de la "Ciutat de Sulmona" 2011.
- Galleria Carre 'Dore', Mònaco, Montecarlo 2011.
- Pavelló Italià a la 54 Exposició Internacional de L'art de La Biennale Di Venezia, a Torí, Palazzo Delle Esposizioni 2011-2012.
- V Biennal Internacional de treballs en paper, exposició itinerant a les biblioteques nacionals de Torí-Cosenza-Roma 2012 - 2013.
- Mix Nadalí, Carrè Dorè de Montecarlo 2012.
- Exposició individual a la Galleria Memoli Art Contemporanea 2013
- Exposició Clàssica i Contemporània a la Galeria Palma Arte 2014.
- Exposició Internacional d'Art Contemporani, 41è Premi Sulmona 2014.

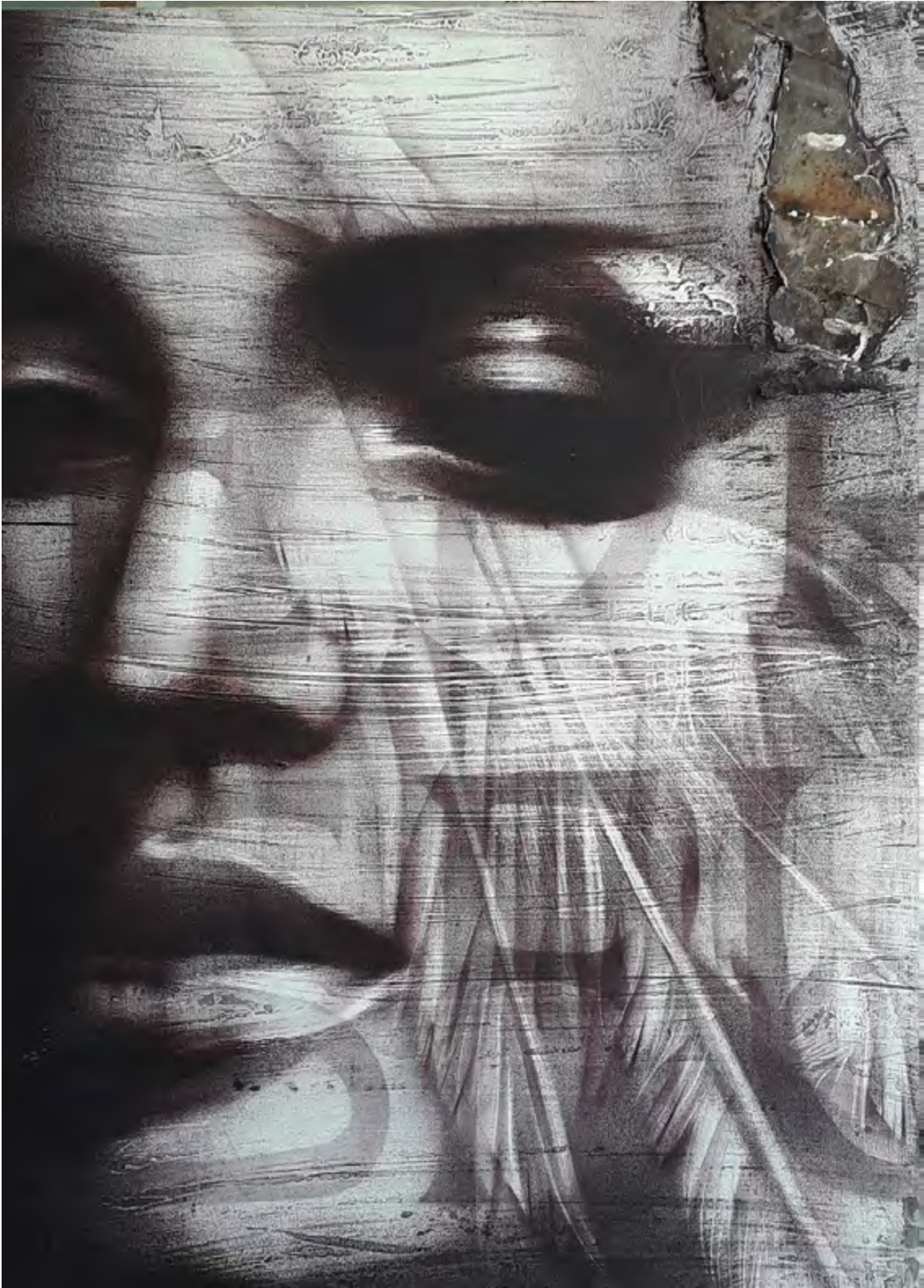


Notes de tècnica i poètica

La clau per a la lectura de les obres és el concepte de descobriment, creant superfícies materials desiguals, com les antigues muralles, sobre les quals es recullen figures com a frescos antics, perduts i immersos en un espai sense aire, atrapat a la paret, que pertanyia a un altre espai i en un altre moment, hi ha residus metàl·lics incrustats.



Fragment. 100 x 70 cm. Acrilic s/t.



Layers. 70 x 50 cm. Acrilic s/t.





Díaz Alamà

Nascut a Granollers el 1986 Díaz Alamà va estudiar Belles Arts a la Universitat de Barcelona on actualment imparteix classes al departament de dibuix. Posseeix una sòlida formació artística, perfectament planejada per tal de millorar les seves virtuts naturals -especialment envers el dibuix i la pintura- i enriquir les seves tècniques. Va realitzar una estada amb el pintor Guillermo Muñoz Vera a Madrid mercès a una beca de la Fundació Arauco. Va ser alumne del pintor Odd Nerdrum acollit al seu estudi a Noruega.



Entre d'altres destaquen cursos de formació amb Antonio López, Daniel Graves i Jordan Sokol.

Es va formar en dibuix i pintura a la prestigiosa The Florence Academy of Art (Florència), rendint culte a les tècniques pròpies dels grans Mestres del segle XIX. Menció i obra seleccionada al concurs BP Portrait Award 2010 de la Nation Portrait Gallery de Londres. Guanyador del Concurs Figurativas'11 organitzat per la Fundació de les Arts i els Artistes i el Museu Europeu d'Art Modern (MEAM). Guanyador del Concurs Internacional de dibuix Ynglada-Guillot 2013. Menció d'honor al concurs de pintura BMW 2014 i al prestigiós ARC Saló 2014 (A Renewal Center) de Nova York.

Actualment és director i fundador de la Barcelona Academy of Art, una escola acadèmia d'art amb voluntat de recuperar els vells valors artístics a través d'un programa docent heretat de les antigues acadèmies del sXIX.

L'obra de Díaz Alamà ha estat exposada al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), a la National Gallery de Londres, entre altres institucions museístiques. La seva obra també forma part de la col·lecció permanent del MEAM.



Friedrich. 105 x 113. Mixta s/t.



Homenatge a Rembrandt. 105 x 113 cm. Mixta s/t.





Josep Domènech

Exposicions individuals des de 1985:

- Espanya: Barcelona, Madrid, Olot, Sabadell, Santander, Terrassa, Vigo, Saragossa, Figueres i Girona.
- França: Lyon, Grenoble, Annecy, Albertville.
- Regne Unit: Londres, Birmingham.
- Alemanya: Freiburg.
- Andorra La Vella.

Obra en permanència:

- Àgora 3, Sitges (Barcelona).
- Halcyon Gallery, Londres - Birmingham (Regne Unit).
- Galeria Alberto Misrachi (Mèxic).
- New River Gallery, Fort Lauderdale - Naples (EUA).
- Galeria d'Art El Claustre, Girona i Figueres.

Participa en exposicions col·lectives i concursos, entre ells:

- Col·lectiva en el Museo de las Bellas Artes de Cuba - 1987.
- Contemporary Masters of Spain in New York (EUA) - 1990.
- Biennal d'Esportistes en l'Art, Seül (Corea) - 1991.
- Europ'Art, Fira Internacional de l'Art, Ginebra (Suïssa) - 1992.
- Interarte 96-97, València.
- Arte Sevilla 99-2000.
- Art Expo 97-98-99-2000-2003, Barcelona.
- Arte Santander 2000-2001.
- Casa Elizalde. "Trajecte Comú", F. Soriano - J. Domènech - 2000.
- CC Barradas (l'Hospitalet) - "D'un tronc, la poesia" F. Soriano - J. Domènech - 2000.
- Dearte, (Madrid) - 2001.
- The figurative Collection, Halcyon Gallery, Birmingham - 2003.
- Col·lectiva "Laboratorio di Catalogna" (sette artisti a confronto). Ripe San Ginesio. Provincia di Macerata, Itàlia.
- Galeria d'Art El Claustre de Girona i Figueres.

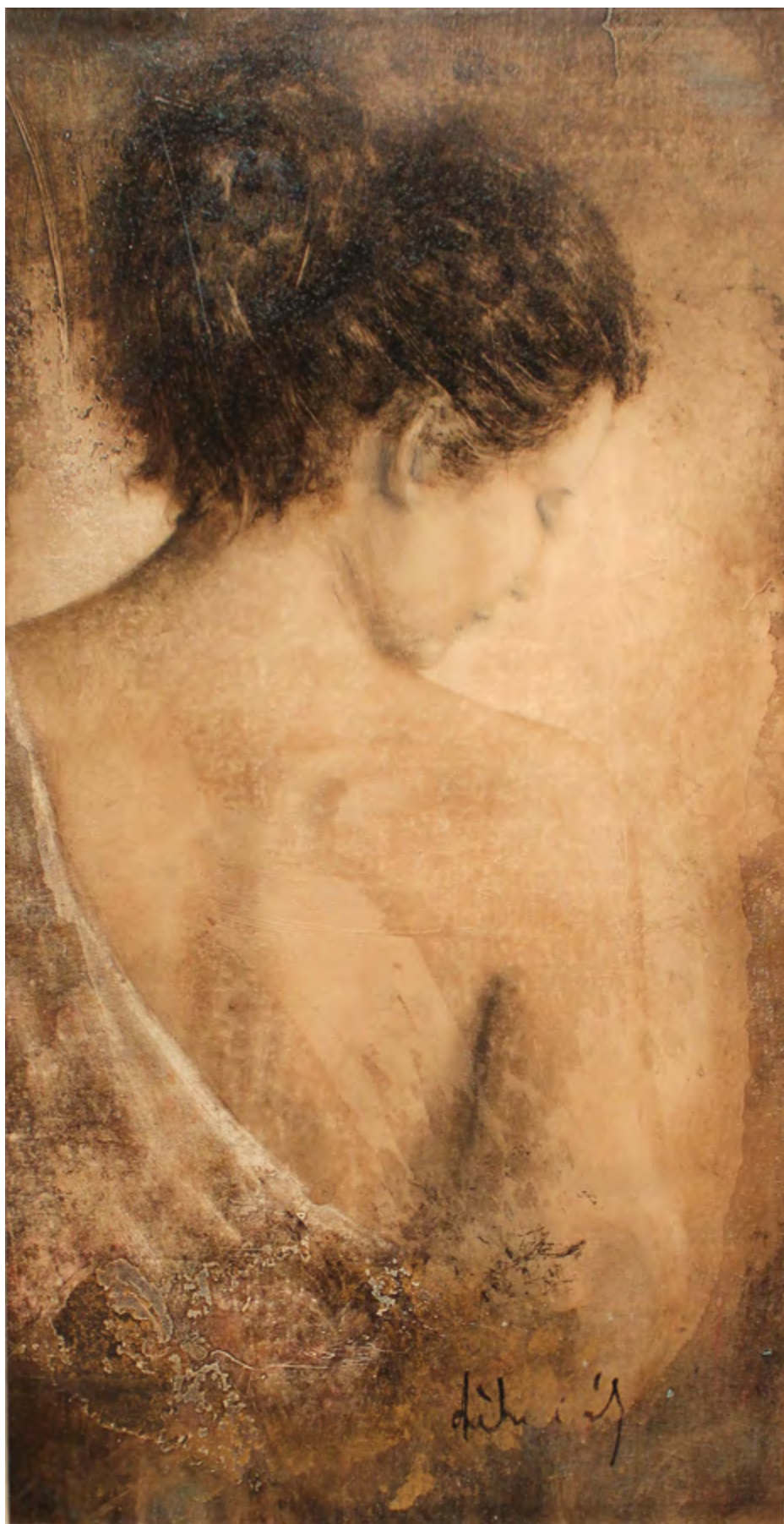
Premis i obra en museus:

- 1974 Premi J. Bertrán de XVI Premi de Pintura Jove de la Sala Parés.
- 1985 Premi d'Honor de la Biennal Nacional de l'Esportista a l'Art.
- 1987 1r Premi del XXV Saló d'Art de Martorell.
- 3r Premi del Certamen de Dibuix "Josep Marqués e Izard", Terrassa.
- Obra al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet de la Generalitat de Catalunya.
- Obra al Museu del Fútbol Club Barcelona.
- Obra al Museu Olímpic de Lausanne.
- Obra a la Fundació Farrés Pianella.
- 1996 Diploma al VI Concurs Internacional de Pintura, Fundació Barceló (Mallorca).
- Finalista V, VII i VIII Premi de Pintura Ricard Camí, Terrassa.
- 1r Premi al I Certamen Internacional de Bàsquet en les Arts Plàstiques 97.
- 2n Premi a la XII Biennal Internacional de l'Esport en les Belles Arts.
- Accèssit a la III Biennal del Centenari del Fútbol Club Barcelona.
- Accèssit al IX Concurs Internacional de Pintura Fundació Barceló, Mallorca. 1999.
- Selecció a la XIII Biennal Internacional de l'Esport en les Belles Arts.
- 1r Premi a la Biennal Internacional del Baloncesto en las Bellas Artes (Fundació Pedro Ferrándiz), Madrid 2000.
- 1r Premi a la I Biennal de Pintura Fundació Agrupado Mútua, Barcelona 2000.
- Obra al Centre d'Alt Rendiment (CAR), Sant Cugat. (Bcn).
- Obra a la Pinacoteca Comunale di Ripe San Ginesio. Itàlia.
- 1r Premi a la 9a edició Premi Pintura Ricard Camí de Caixa de Terrassa, Terrassa 2005.





Esquena. 46 x 27 cm. Oli s/t.



Nostalgia. 46 x 24 cm. Oli s/t.





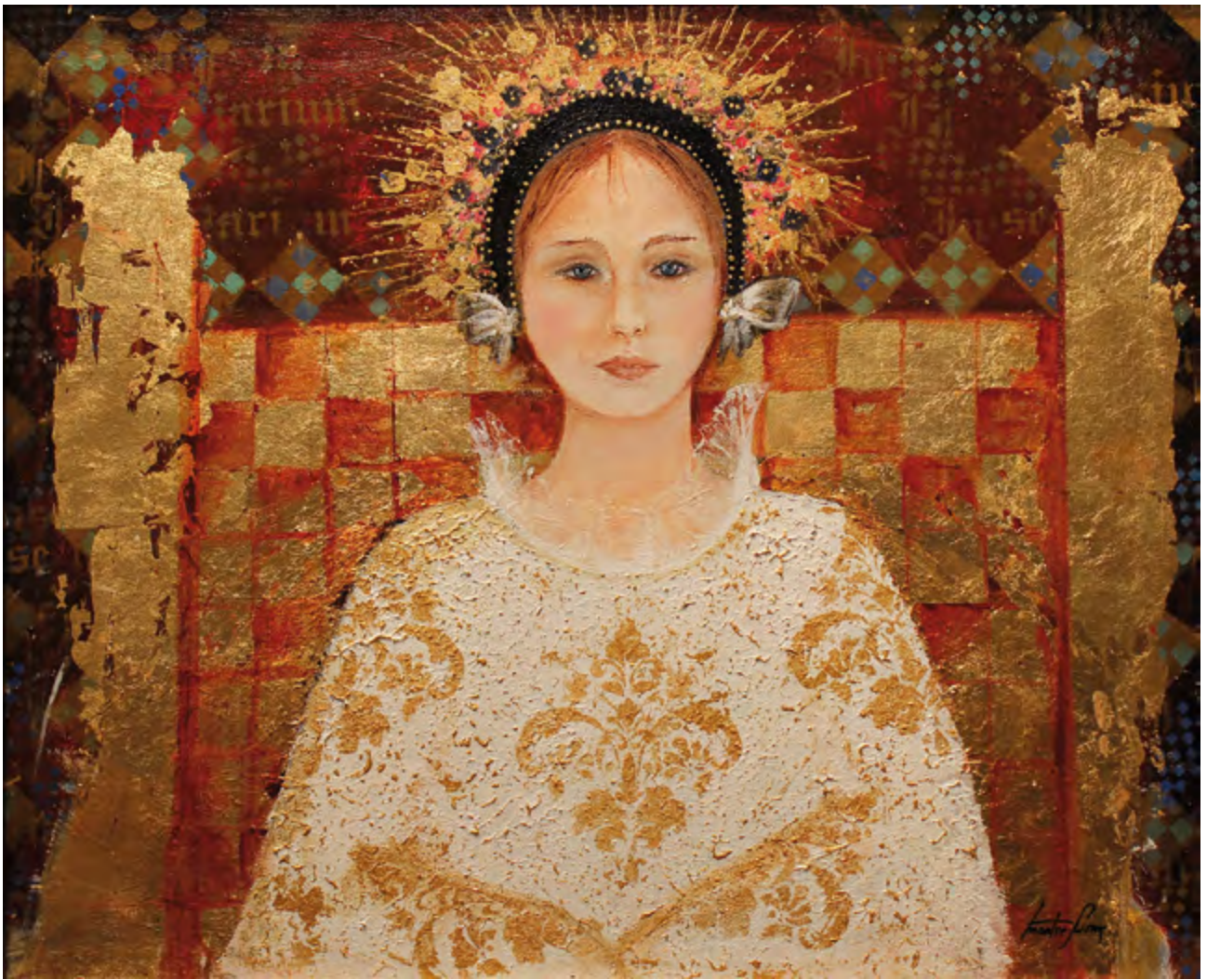
Montse Farrés

Després d'una llarga etapa de la meua vida molt integrada al món de la moda, vaig creure interessant retornar i recuperar els meus treballs en el sempre desitjat món de la pintura, en el que sempre he estat tan agradablement immersa. Lamento no haver entrat abans en aquest món doncs, realment és un goig poder-m'hi dedicar. Començant per l'abstracció. Cosa que no l'abandonaré, ja que et dona una llibertat i una descoberta de colors i materials amb resultats sorprenents, essent per tant un gènere molt agraït. Seguint amb la inquietud per descobrir noves vies expressives, la nova etapa incorpora part de l'estètica que ens regala la pintura del Renaixement i que tant ha aportat a la història de l'art. És una època per mi molt interessant, ja que és molt rica i a la vegada elegant en la seva vestimenta, i és per això que em permet fer volar la imaginació. No obstant això, no em tanco mai a una "casella" d'especialització, el meu temperament no m'ho permet, i això fa que millori amb l'ofici i amb el tema a tractar. D'aquí que podeu descobrir una dama totalment barroca, amb unes sedes riques i sumptuoses a un sol rostre, quasi nu, que podria ser totalment actual. I dit això, la meua intenció és avançar, i si puc, sorprendre-us una vegada més.





Cinta d'or. 100 x 100 cm. Mixta s/t.



Dama. 60 x 73 cm. Oli s/t.





Paco Ferrando

Sempre estic en procés de canvi, tant pel que fa als temes com en la manera d'executar-los. M'interessa la claredat, el que penso que ha de ser ho exposo tal qual i sense ornaments que puguin distreure la idea.

Fa alguns anys que estic treballant en el tema del mar i crec que encara se'n poden explicar més coses, les onades i el seu interior, la llum i el moviment.

De sempre el mar ha estat evocat per poetes, músics, escriptors, pintors, etc., espero que la meva feina hi sumi una visió prou interessant.

Exposicions recents:

2018

L'Arcada Galeria d'Art. Blanes, Girona.

2017

Onades. Galeria El Claustre. Girona.

Affordable Art Fair Hong Kong 2017. Barnadas Huang, Singapur.

Affordable Art Fair Brussels 2017, Belgium. Jordi Barnadas, Barcelona.

2016

Affordable Art Fair Singapur 2016. Barnadas Huang, Singapur.

Affordable Art Fair Hong Kong 2016. Barnadas Huang, Singapur.

Affordable Art Fair Brussels 2016, Belgium. Jordi Barnadas, Barcelona.

2015

Spanish realism. Barnadas Huang, Singapur.

L'Arcada galeria d'art, Blanes.

Affordable Art Fair Singapur 2015. Barnadas Huang, Singapur.

Affordable Art Fair Seoul 2015, Sud Korea. Barnadas Huang, Singapur

Art Expo Malaysia 2015, Kuala Lumpur. Barnadas Huang, Singapur.

Sur/Real. Barnadas Huang, Singapur.

Galeria Jordi Barnadas, Barcelona.

Galeria d'Art El Claustre, Figueres.

Affordable Art Fair Hong Kong 2015. Barnadas Huang, Singapur.

Art Up 2015. Lille, France. Omnium Ars, Platja d'Aro.



2014

Affordable Art Fair Singapur 2014. Barnadas Huang, Singapur.

Art Apart Fair, London, UK. Barnadas Huang.

Galeria Jordi Barnadas, Barcelona.

Un nou any. Galeria Jordi Barnadas, Barcelona.

2013

Sabor mediterrani. Galeria d'Art El Claustre, Girona.

Del realisme a l'abstracció. L'Arcada galeria d'art, Blanes

2012

Galeria d'Art El Claustre, Figueres.

2011

Cruïlles. Sala d'Exposicions de l'Ajuntament Vell de Calella
L'Arcada Galeria d'art, Blanes.

2010

Escultura i bodegó, per què no? L'Arcada Galeria d'art, Blanes.

2009

L'Arcada Galeria d'art, Blanes.

2008

8 Realistas de España. Albemarle Gallery, London, UK.

Pintores y escultores españoles. Museo de Arte Contemporáneo Conde Duque. Madrid.

2007

L'Arcada Galeria d'art, Blanes.



Mar. 97 x 130 cm. Oli s/t.



Plata. 130 x 97 cm. Oli s/t.





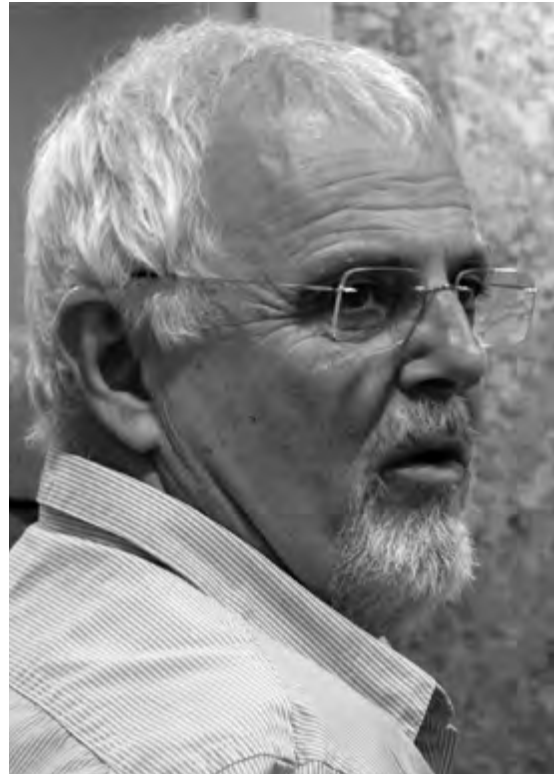
García Antón

Exposicions individuals:

- 2001 Galeria TRECE (Ventalló, Girona)
- 2001 Granero Art Gallery (Bruselas, Bèlgica)
- 2002 Galería Alba Cabrera (Valencia)
- 2002 Granero Art Gallery (Bruselas, Bèlgica)
- 2002 Galeria 3 Punts (Barcelona)
- 2003 Granero Art Gallery (Bruselas, Bèlgica)
- 2003 Galería Mediterránea (Palma de Mallorca)
- 2003 Galeria El Claustre (Figueres)
- 2004 Galería Alba Cabrera (Valencia)
- 2004 Galeria KM7 (Saus, Girona)
- 2004 Galeria El Claustre (Girona)
- 2004 Silva Gallery (Atlanta, USA)
- 2005 KM7 (Saus, Girona)
- 2005 Granero Art Gallery (Bruselas, Bèlgica)
- 2005 Galeria El Claustre (Figueres)
- 2006 Maria Jose Castellví (Barcelona)
- 2006 Galería Alba Cabrera (Valencia)
- 2007 Galeria El Claustre (Girona)
- 2007 Galeria Alcolea (M. Maria Jose Castellví (Barcelona)
- 2008 Spelt (Girona, 2 artistas J. L. Pascual y García Antón)
- 2009 Galería Alba Cabrera (Valencia)
- 2010 Galeria el Claustre (Figueres)
- 2010 KM7 (Saus, Girona)
- 2011 Galería Alcolea (Madrid)
- 2012 Galeria El Claustre (Girona)
- 2015 Galeria El Claustre (Figueres)

Exposicions col·lectives:

- 2001 NewArt (Barcelona)
- 2001 Museu d'Historia de Catalunya
- 2002 Feria de Arte Contemporáneo de Santander
- 2002 Feria DeARTE (Madrid)
- 2003 Galería Jorge Alcolea (colectiva de verano)
- 2003 ArtExpo (Barcelona)
- 2008 Fund. Mtz. Guericabeitia (Bienal Immigració-Emigració)
- 2008 Galeria KM7 (Girona, colectiva OUS)
- 2008 Galeria Cyprus (Girona, *El jardín del Edén*)
- 2008 Galería Alcolea (Madrid, *colectiva de Verano*)
- 2008 El Claustre (Girona, *colectiva 25 años*)
- 2008 Fund. Mtz. Guericabeitia (*L'Altar al carrer*)
- 2009 Art Fire Art@Agnes (Tokyo, Japon)
- 2009 Art Madrid (Madrid)
- 2009 Salón Arte Madrid (Madrid)
- 2009 Galeria KM7 (Girona) Natures Mortes
- 2009 Galeria Montaca (Barcelona) Dracs
- 2011 Salón Arte Madrid (Madrid)
- 2012 Galeria KM7 (Girona)
- 2012 Salón Arte Madrid (Madrid)
- 2016 Galeria KM7 (Girona) Gran Format





Chelsea caffè. 40 x 50 cm. Oli s/t.



Cafè Gijón. 50 x 40 cm. Oli s/t.





Camil Giralt

Exposicions individuals i fires:

- ArtClub Gallery, Lyon. França. 2016
- Galeria El Claustre, Figueres. 2015
- Galeria El Claustre, Girona. 2014
- FIRA Internacional d'art MAJA BOLÍVIA. Santa Cruz, Bolívia. 2013
- Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Eng d'Edificació de Barcelona. Mataró. 2013
- FIRA KunStart. Bolzano, Itàlia. 2012
- FIRA Lineart. Gante, Bèlgica. 2012
- Galeria Marcs, Badalona. 2011
- FIRA Marb-Art. Marbella. 2011
- Sala Paladar d'Estruc Vinoteca, Barcelona. 2010

Exposicions col·lectives:

2017

- Sonia Monti Gallery, París. França.
- Pilar Martí Gallery, Barcelona.
- Artclub Gallery, Lyon. França.
- Galeria El Claustre, Girona.

2016

- Pilar Martí Gallery, Barcelona.
- Galeria El Claustre, Girona. Col·lectiva d'hivern.
- Artclub Gallery, Lyon. França. Col·lectiva d'estiu.
- Galeria El Claustre, Figueres. Mostra d'estiu.
- Artclub Gallery, Paris. França.

2015

- Artclub Gallery, París. França. Col·lectiva d'estiu.
- Artclub Gallery, Lyon. França.
- Galeria El Claustre, Girona. "40 artistes".
- Artclub Gallery, Lyon. França.
- Galeria El Claustre, Girona i Figueres. Exposició d'estiu.
- Galeria Mar, Barcelona.
- Galeria Terraferma, Lleida.
- Artclub Gallery, Lyon. França.
- Galeria El Claustre, Figueres. Mostra de gener.

2013

- Museu Can Framis Barcelona. Premi de Pintura Fundació Vila Casas
- Galeria El Claustre, Girona i Figueres. Col·lectiva d'hivern.
- Begemot Art Gallery, Mataró.
- Sala E. Arimany, Tarragona.
- Ateneu de la Fundació Lluro, Mataró. Col·lectiva Sant Lluç.
- Galeria Mar, Barcelona. Col·lectiva Final de temporada.
- Galería Arte21, Santa Cruz, Bolívia.
- Kiosko Galería, Santa Cruz, Bolívia.
- Galeria Terraferma, Lleida. (Petit format)
- Galeria Salduba, Saragossa. (Petit format)

2012

- Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona. Premi Tapiró de Pintura.



- Galeria Terraferma, Lleida.
- Galeria Salduba, Saragossa.
- Ateneu de la Fundació Lluro, Mataró. Col·lectiva Sant Lluç.
- Centre d'Art El Marçó Vell. Centelles (Barcelona).
- Exposició LXX Premi Centelles.
- Galeria Mar, Barcelona.
- Galeria Artelibre, Agrupación Artística Aragonesa, Saragossa.
- Galeria Aragón 232, Barcelona.
- Sala d'Art Tastet, Barcelona.

2011

- BCM Art Gallery, Barcelona.
- Espai Gralla, Granollers. Exposició Premi Paco Merino.
- Museu de la Pell d'Igualada. Exposició Premi de Pintura Gaspar Camps.
- Museu Roca, Buenos Aires, Argentina.
- Galeria Aragón 232, Barcelona.
- Ateneu de la Fundació Lluro, Mataró. Col·lectiva Sant Lluç.
- Ateneu del Clot, Barcelona.
- Unilatina International College, Miami, USA.

2010

- Galeria Aragón 232, Barcelona.
- Galeria Maxó, Barcelona.
- Ateneu de la Fundació Lluro, Mataró. Col·lectiva Sant Lluç.
- Círculo Mercantil e Industrial de Sevilla.
- Ateneu del Clot, Barcelona.

2009

- Ateneu de la Fundació Lluro, Mataró. Col·lectiva Sant Lluç.
- Centre Cultural La Farinera del Clot, Barcelona.
- Centre Cultural Can Felipa, Barcelona.



Repòs. 100 x 65 cm. Oli s/t.



Eva. 90 x 90 cm. Oli s/t.





Antoni Granja Llobet

Autodidacte

Premi Nacional de Belles Arts, amb pintura "Cultura Viva" i guardonat amb 268 primers premis nacionals de certàmens de pintura.

La Realitat Condicionada

La realitat és, segons com es miri, una sublimació de l'artifici, un miratge subordinat a l'ànim, a la metàfora subtil de la vida mateixa. L'autenticitat de l'existència humana ens ve sempre condicionada per tot un conjunt de filtres subliminals que la transformen, la transmuten i li confereixen una aparença diferent, més virtual i regida per uns paràmetres força estranys.

La presència real, allò que és objectivament quantificable, ens ve sempre supeditada per la mirada subjectiva de l'esperit que actua com un depurador que expurga les realitats sota un prisma modificador, convertint-la en quelcom més imaginari, més soterrat i, per suposat, diferent de l'original, amb variacions lleugeres, de vegades subtils, però sempre alterat, mutat respecte al punt inicial de sortida.

Aquest efecte sorprenent, una mena de nostàlgia de la realitat inexistent, irreal de tan real com és, ens porta a aventurar-nos en un camí encara més complex i tortuós que té molt a veure amb la creativitat individual, amb l'esforç per tenir un esguard propi i personal que ultrapassi la frontera del buit, el punt on s'esberlen els cicles convergents de l'existència. Què succeeix quan a la transformació involuntària de la realitat que es produeix sense sentir-ho pels mecanismes de la ment humana s'hi afegeix la delectació de la forma, el gust per la imatge-realitat, la forta exteriorització d'un jo poderós i creador?

Aquest fenomen afavoreix la síntesi del procés, l'arrodoniment del cercle, aconseguint que aquesta realitat inicial doblement transformada ens torni de nou i aconsegueixi evocar l'esperit inicial de l'objecte, el lloc o la situació. En aquest últim estadi de protagonisme interior podem trobar personatges com Antoni Granja Llobet que són grans transformadors de la quotidianitat, valuosos clarificadors de la realitat abocats a construir una estructura narrativa concreta que ens permet saltar, per al·lusions directes, d'un estat a l'altra dels complicats processos de transformació de la realitat. L'obra de Granja Llobet és plena de revulsius, d'equacions poètiques que ofereixen a l'espectador la possibilitat d'esdevenir part important en aquest camí de lleugeres desintegracions fruit de la barreja natural de les tensions internes del creador i dels referents personals de la memòria de cadascun de nosaltres. Un cafè ancorat en el temps que aglutina tota la història callada del passat amb l'activitat constant del present; el silenci punyent dels interiors de la casa Navàs, model de pervivència i actualitat; un racó de qualsevol lloc que atresora la força d'ahir i la vitalitat latent de demà, el conjunt de quadres d'Antoni Granja destil·la la coherència i suposa una sòlida referència d'estructura narrativa a la recerca dels antecedents més clars d'aquest plantejament filosòfic que és la compareixença de l'espectador com a ens receptor i traductor de les modificacions subtils de la realitat, com una baula clau dins el complicat procés interior de tancar el cercle, de retornar-ho tot al seu estat inicial aprofitant totes mutacions sofertes com un devesall inquiridor, com una font apassionada de pensaments abstractes que es sintetitzen de forma altament real, sòlidament realista.

Els quadres de Granja Llobet són molt més que una imatge bella, amaguen filosofia, realitats i imaginacions, són històries d'intel·ligència i passió que serveixen sobretot per obtenir el nom de la nostàlgia i l'impuls de l'esdevenidor. Són peces clau en la trajectòria d'aquesta successió de variacions mentals que la realitat pateix abans de tornar a ser realitat, per això Antoni Granja simbolitza i personifica el nexa vital entre els diferents salts que, afortunadament, encara som capaços d'imprimir a la vida, sintetitza l'ànsia poètica que batega al món i suposa, en definitiva, la metàfora més bella del present, el joc càlid de transmutar l'essència de les coses sense que perdin ni la identitat ni l'encant, per retrobar-les després tal i com són, impregnades de la màgia del viatge.



Jordi Cervera i Nogués



Taberna Cal Castanyer. 33 x 41 cm. Oli s/t.



Can Xarri. 38 x 46 cm. Oli s/t.





Vicenç Huedo

2009

Galería de Arte Actual, Tomelloso.

2010

Galeria El Claustre, Figueres.

9 mesos, 5 artistes. Centre Cultural La Mercè, Girona.

2011

Producció pròpia. Centre Cultural La Mercè, Girona.

2012

L'art amb l'autisme. Casa de Cultura, Girona.

Galeria El Claustre, Girona.

2013

Mural homenatge a Paulo Freire. UdG, Facultat d'Educació i Psicologia.

Pinceladas. Socuéllamos.

Artistes de Girona a l'Empordà. Mas Espelt, Vilajuïga.

Homenatge a Bep Marquès. Museu de Miniatures, Besalú.

2014

Color latent. Fons d'art contemporani de la ciutat de Girona. Casa Pastors, Girona.

Publicació del llibre: *Cent maneres de dibuixar un arbre.*

2015

Figuracions. Galeria El Claustre Girona.

Exposició *Cent maneres de dibuixar un arbre.* Centre Cultural La Mercè. Girona.

2016

Galeria El Claustre. Girona.

Exposició *Cent maneres de dibuixar un arbre.* Biblioteca de Palafrugell.





Galeries al riu. 46 x 55 cm. Oli s/t.



Façanes de l'Onyar. 46 x 55 cm. Oli s/t.





Jordi Isern Jubany

Barcelona, 1969

Un dia, fa 22 anys, Jordi Isern va prendre la decisió de marxar de la ciutat (Barcelona) i buscar la pau i tranquil·litat del camp, dels espais oberts. Ho necessitava. Era un "urbanita" i portava la natura dins seu. Estava destinat al món empresarial, que era el seu món natural i es va rebel·lar contra aquesta possibilitat. Renunciar a tot i entregar-se a l'Art plenament. Va ser una sàvia decisió.

Per tant, viu a Alcover (Tarragona), poble del seu pare i avantpassats, en ple cor de les muntanyes de Prades, paisatge humit, amb molta vegetació, travessat pel riu Glorieta, que desemboca en el Francolí, a on també es va casar formant família.

En el seu anar i venir, va conèixer Montblanc, capital de la Conca de Barberà, i des del primer moment es va enamorar del poble. No ho va dubtar i va muntar el seu segon estudi. Montblanc és un poble de marcat caràcter medieval, de gran importància històrica, on es van celebrar les primeres Corts de Catalunya.

Actualment la seva obra és exposada arreu del món, i amb molta repercussió a Japó, República de Xina i Taiwan.



Exposicions individuals (selecció):

Alcover	Museu Municipal i Casa de Cultura.
Andorra	Galeria d'Art Llahí.
Barcelona	Galeria Mar, Grup Escolà.
Barcelona	ARTEXPO. Fira d' Art.
Bilbao	Eurogalerías Llamas.
Castelló	Sala Braulio.
Cartagena	Galería Gigarpe.
Girona	El Claustre Galeria d' Art.
Granada	Galería Xauen.
La Coruña	Galería Coarte
La Coruña	Galería Xerión
Lleida	Galeria Terraferma.Grup Escolà
Manresa	Galeria Chelsea.
Montblanc	Estudi J. Isern
Olot	Les Voltes. Galeria d'Art.
Puerto de la Cruz	Sala de Arte Cajacanarias.
Puigcerdà	Puigcerdà Sala d'Art.
Reus	Constantí Art
Sabadell	Galeria Rovira.
Santa Cruz de Tenerife	El Casino Galeria de Arte.
Santa Cruz de Tenerife	Círculo de Amistad XII de Enero.
Sant Cugat del Vallès.	Sala Rusiñol
Saragossa	Galería Salduba. Grup Escolà
Sitges	Galeria Foz
Tarragona	Galeria E. Arimany. Grup Escolà.
Tàrrrega	Sala Marsà.
Tortosa	Sala d'Art Centre del Comerç.
Villarreal	Galería Estudi.
Vitoria-Gasteiz	Iradier Galeria de Arte.

Exposicions individuals internacionals:

Nagano. Saku. Japó. Novembre 2013
Hamamatsu. Japó. Novembre 2014
Yachiyo, prefectura de Chiba. Japó. Març 2015
Kyoto, Japó. Març 2016
Yokosuka, Japó. Gener 2017
Mibu. Japó. Desembre 2017
Mishima. Japó. Abril 2018
Tòquio. Japó. Juny 2018

Obres a:

Espanya, Veneçuela, E.E.U.U, Escòcia, Mèxic, Bèlgica, Perú, Quebec (Canadà), Tòquio, Kyoto, Nagano, Hamamatsu, i Yachiyo, Yokosuka, Mibu, Mishima (Japó), Tànger, Cashell (Irlanda), Shangai i Hangzou (República de Xina), i Taiwan.



Espinavell. 50 x 61 cm. Oli s/t.



Flocs de neu. Joanetes. 81 x 54 cm. Oli s/t.





Frank Jensen

Nascut el 1956 a Salten, Dinamarca.

Exposicions individuals (des del 2005):

- Galleri Lisse Bruun, "Scenery", Copenhague, Dinamarca 2005.
- Gallerie Lughien, "Resent work", Amsterdam, Holanda, 2005.
- Galeria Art-Loft, Reus, 2006.
- Galeria Agora-3, Sitges, Barcelona, 2006.
- Galeria Carme Espinet, "Traffic" Barcelona, 2006.
- Galeria L'Arcada, Blanes, 2006.
- Galeria Mada Primavesi, "Tránsito", Madrid, 2007.
- Galeria Echeberría, "Obra recent", San Sebastián, 2007.
- Stephanie Hoppen Gallery, "Recent work", Londres, Anglaterra, 2007.
- Galerie Lughien, "Recent works", Amsterdam, Holanda, 2007.
- Galeria ART-LOFT, Reus, 2008.
- Mercat vell, Ajuntament de Sitges, "Andanes", Sitges 2008.
- Galeria Carme Espinet, Barcelona, 2008.
- Galeria L'Arcada, Blanes, 2008.
- Galleri Lisse Bruun, "Red light district" Copenhague, 2008.
- Galerie Anna Maria Burger, Munich, Alemanya, 2009.
- Galeria Mada Primavesi, "Room with a view", Madrid, 2009
- Galeria Espai G d'art, Terrassa, Barcelona, 2009.
- Galeria Carme Espinet, "Crossroads", Barcelona 2010.
- Galeria Mada Primavesi, "Instantes", Madrid, 2010.
- Galeria El Claustre, Girona, "Obra recent", 2010.
- Galeria Art Loft, "Resent works", Reus, 2011.
- Galeria L'Arcada, Blanes, 2011.
- Galerie Lughien, Amsterdam, Holanda. 2011.
- Galleri Lisse Bruun, "Antipodos", Copenhague, Dinamarca, 2011
- Galeria ARTLOFT, "obra recent" Reus, 2012
- Galeria Patricia Acal, "Red velvet", Madrid 2012
- Galeria El Claustre, "Obra recent" Girona 2012
- Galeria Patricia Acal, "Notes", Madrid 2013
- Galeria Anquins, Reus, 2014
- Galeria El Claustre, Figueres 2014.
- Galeria Jordi Barnadas, Barcelona 2014
- Galeria L'Arcada, Blanes, 2014
- Galeria E-2, San Sebastian, 2014
- Galeria El Claustre, Girona, 2016
- Galeria E-2, San Sebastian, 2016
- Galeria Jordi Barnadas, Barcelona, "Dualitats", 2017

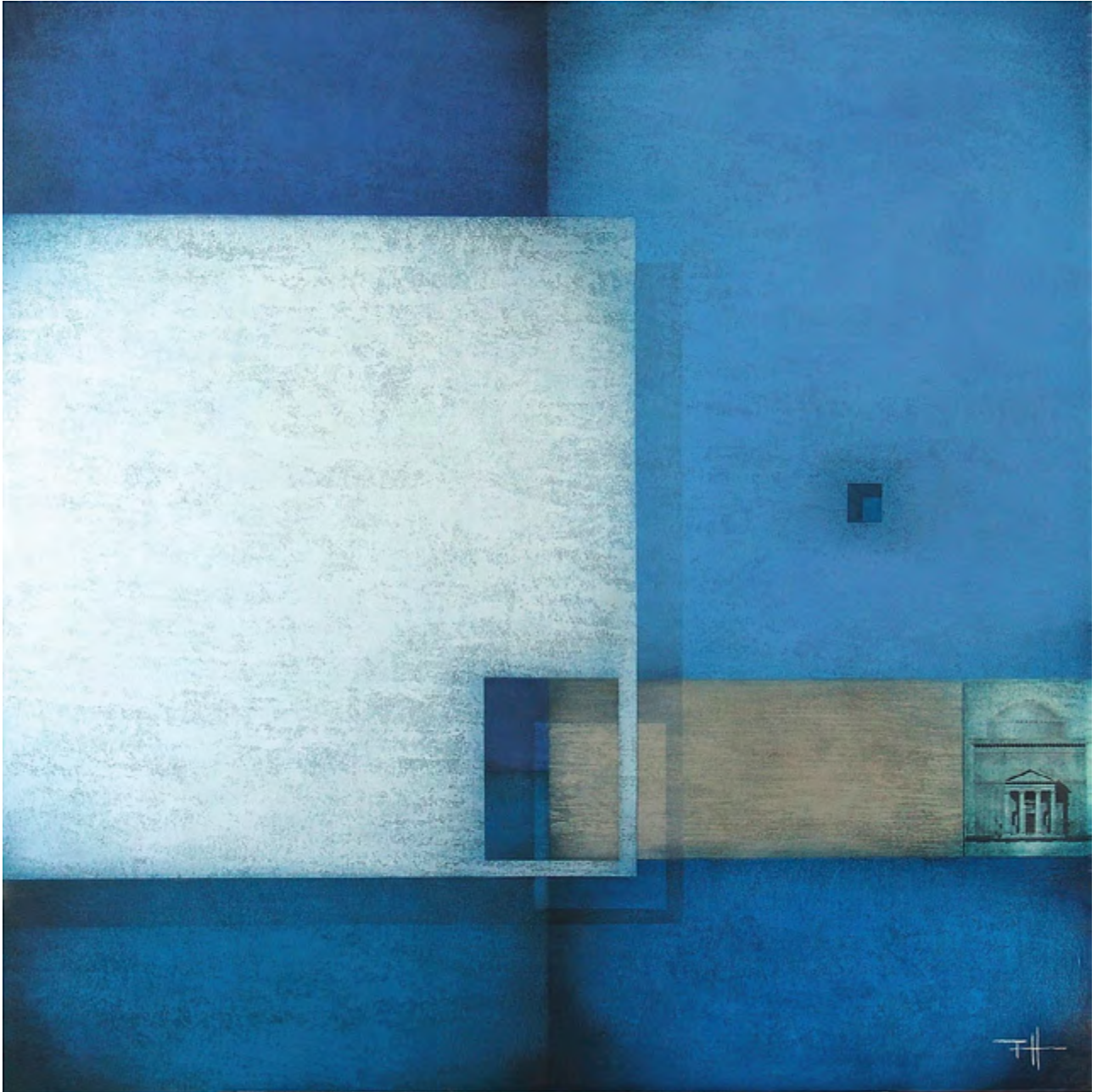


Obra a museus i fundacions:

- Obra al Museu d'Art Contemporani Can Framis, Barcelona.
- Obra a la Fundació La Caixa, Col·lecció Testimoni.
- Obra a la Fundació Vila Casas.
- Obra a la Col·lecció "Colegio de farmacéuticos de Madrid".
- New York Grafic Society, obra editada, U.S.A.
- Rosenthal, obra editada, Londres, Anglaterra.
- Washington Green, obra editada, Londres, Anglaterra.
- Ministerio de Relaciones Exteriores, tarjeta de Nadal.
- Panasonic Spain, tarjeta de Nadal.
- Embaixada del Brasil, Copenhague, tarjeta de Nadal.
- Línees Aéreos SAS, mural per a ticket office, Barcelona.
- Col·lecció Banc d'Escòcia.
- Fundació Ave Maria, Sitges.



Sense títol. 100 x 100 cm. Oli s/t.



Sense títol. 100 x 100 cm. Oli s/t.





Jordi Jubany

JORDI JUBANY I LA GALERIA EL CLAUSTRE

Jordi Jubany s'estrenà professionalment a la Galeria de El Claustre de Girona el 2010 i va anar acompanyada d'un complet catàleg. Més que interessants són les reflexions de M. Mascort en relació a la seva filosofia envers el mecenatge: "Un dels compromisos d'una galeria d'art és el d'incorporar nous pintors i escultors que tant poden ser figures ja contrastades i reconegudes, com d'altres a qui se'ls recolza perquè tenen qualitat suficient per mostrar la seva obra a



la consideració del públic i entrar d'aquesta manera al circuit d'exposicions [...]". I, segueix dient "El primer cop d'ull en veure l'obra de Jordi Jubany va ser enlluernador... els quadres eren tractats amb una personalitat fora del comú i ens varen portar a la convicció que érem davant d'una figura destacada en el món de la pintura [...] com un artista que sap transmetre la seva inspiració a l'espectador i que arriba a emocionar al contemplar la bellesa de la seva obra...".

Efectivament, en apropar-nos a la seva obra un s'adona que l'executor és un personatge inquiet, amant de la natura i l'art, viatger i, sobretot, vital; amb una vitalitat que va creixent a mida que va madurant. Si coneixem algunes de les teles dels primers anys i les comparem amb les que acompanyen el present catàleg s'hi evidència una evolució, tant en l'aspecte tècnic i colorista, com en el formal, tot i que els temes tractats són similars: paisatges i racons urbans.

Tal i com ja hem tingut ocasió de veure en exposicions anteriors és un gran entusiasta de Venècia, Roma o Florència, París, o bé Sant Petersburg i Moscú, ciutats impregnades d'art i d'impactants arquitectures que no et poden deixar impassible.

En la tècnica i en el color s'hi palesen els canvis més importants de l'evolució de l'artista. Pel que fa a la tècnica Jubany ha arribat a un punt en què aconsegueix establir un joc amb l'espectador gràcies a l'alternança de la paleta i els pinzells; a les estudiades barreges de material pictòric i l'adequat augment de diluent, ens presenta uns olis lleugers i fluids, fins i tot, amb regalims, que ens transporten a la tècnica de l'aquarel·la. Les formes, l'aigua, els volums arquitectònics, les escultures, queden insinuades però perfectament reconegudes. Tot realitzat a base de trets ràpids que exterioritzen l'espontaneïtat i l'energia que transmet.

Per altra part, ha assolit un gran domini del tractament de la llum i del color. Tant és així que l'àmplia i delicadíssima gamma cromàtica i la superposició de colors ens proporciona un joc de transparències i contrastos que ens situa en el precís moment del dia; així mateix les teles traspuen l'estacionalitat i la meteorologia que l'artista ens vol transmetre.

La més cordial enhorabona a l'artista i a la Galeria El Claustre!

*Inés Padrosa Gorgot
Historiadora de l'Art*



Carrer del Bisbe. Barcelona. 50 x 61 cm. Oli s/t.



La Catedral de Girona. 46 x 55 cm. Oli s/t.





Jon Landa

2018 "RE-PRESENTATION" Mar Gallery, Barcelona.
2017 "LAST WORKS" Terraferma Gallery, Lleida.
2017 "LAST WORKS" El Claustre Gallery, Girona.
2017 "LAST WORKS" E. Arimany Gallery, Tarragona.
2016 "TRAVELS" Echeberria Gallery, San Sebastián.
2016 "HUMANIMALS" Viki Blanco Gallery, Gijón.
2016 "JON LANDA" Mar Gallery, Barcelona.
2015 "LUX" Viki Blanco Gallery, Gijón.
2015 'GENDER POLITICS' Barnadas Huang Art Gallery,
Singapore, Republic de Singapore.
2014 'FACIES' Ariel Sibony/Sibman Gallery, Paris, France.
2014 'CIVITATES ET FACIES' Mar Gallery, Barcelona.
2013 'PORTRAITS' Ariel Sibony Gallery, Paris, France.
2013 'THE OPPOSITE' Patricia Acal Gallery, Madrid.
2012 'JON LANDA, PRESENTATION' Espacio 36 Gallery, Zamora.
2012 'MIRADAS' Ariel Sibony Gallery, Paris, France.
2012 'CITIES' Salduba Gallery, Zaragoza.
2012 'CITIES ' Mar Gallery, Barcelona.
2011 'VENECIA-NY-MADRID' Mada Primavesi Gallery, Madrid.
2010 'JON LANDA' El Claustre Gallery, Girona.
2009 'HETERODOXO' Mar Gallery, Barcelona.
2009 'HETERODOXO' Salduba Gallery, Zaragoza.
2009 'THE CAPITAL' Mada Primavesi Gallery, Madrid.
2008 'COLOURS' Ormolú Gallery, Pamplona.
2008 'MEDITERRÁNEO' El Claustre Gallery, Figueres, Girona.
2008 'THE LIGHT' Terraferma Gallery, Lleida.
2008 'THE LIGHT' Arimany Gallery, Tarragona.
2008 'REENCUENTROS' Mada Primavesi Gallery, Madrid.
2007 Arimany Gallery, Tarragona.
2007 Aitor Urdangarín Gallery, Vitoria.
2007 Zabalarte Gallery, Salvatierra.
2006 Mada Primavesi Gallery, Madrid.
2005 Aitor Urdangarín Gallery, Vitoria.
2004 CC22 Gallery, Madrid.
2003 Ormolú Gallery, Pamplona.
2002 Alicia Iturralde Gallery, Tudela.
2002 Ormolú Gallery, Pamplona.
2001 Aitor Urdangarín Gallery, Vitoria.

Obra a museus i col·leccions:

Museu Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, Barcelona.
Ajuntament de Donostia-San Sebastián, Guipúzcoa.
Complex Uzturre, Tolosa.
Ajuntament de Salvatierra-Agurain, Álava.
Enate winery, Barbastro.



Ynglada-Guillot Foundation, Barcelona.
Fontecruz, Madrid.
CIMA, Pamplona.
Ajuntament de Mondragón, Gipúzcoa.
Local Museu de Zaldueño, Álava.
Ajuntament de Frías, Burgos.
Ajuntament de Aoiz, Navarra.
Ajuntament de San Millán, Álava.
Museu de Calahorra, La Rioja.
Ajuntament de Salas de los Infantes, Burgos.
Ajuntament de Ortuella, Burgos.
Ajuntament de Nájera, La Rioja.
Ajuntament de Sondika, Biscaia.
Banc del Duero.
Diario de León, León.
Ajuntament de Los Arcos, Navarra.
Ajuntament de Lodosa, Navarra.
Ajuntament de Urretxu, Guipúzcoa.
Ajuntament de Berga, Barcelona.
Ajuntament de Azkoitia, Guipúzcoa.
Ajuntament de Medina de Río Seco, Valladolid.
Gasnalsa, Álava.
Ajuntament de Agreda, Soria.
Ajuntament de Colmenar, Madrid.
Estadio sports foundation, Caja Vital, Alava.
Ajuntament de Cintruenigo, Navarra.
Ajuntament de Medina de Pomar, Burgos.
Viña Marichalar winery, La Rioja.
Ajuntament de Almazán, Soria.
Ramón Bilbao winery, La Rioja.
Ajuntament de Talavera de la Reina, Toledo.



Cadaqués. 65 x 65 cm. Oli s/t.



Ponte Accademia. Venècia. 100 x 100 cm. Oli s/t.





Eva Llorens

GIRONA, 1970

LLicenciada per la facultat de Belles Arts de Barcelona, especialitat Pintura (88 – 93). Actualment viu i treballa a Nova Zelanda.

Individuals:

- 2016 Galery Railway St. Studios. S OMNIUM. Auckland. Nova Zelanda.
- 2015 Galeria El Claustre. Girona.
- 2012 Galeria El Claustre. Figueres.
- 2011 Galeria El Claustre. Girona.
Galeria Can Daifa. Eivissa.
- 2010 Galeria El Quatre. Granollers.
- 2009 Galeria Sala Parés. Barcelona.
- 2008 Galeria Anquin's. Reus.
- 2007 Galeria Jordi Barnadas. Barcelona.
- 2006 William Merrill Gallery. Laguna Beach. EEUU
Galeria l'Ancien Courrier. Montpellier. France.
- 2005 Galeria El Quatre. Granollers.
Galeria Jordi Barnadas. Barcelona.
- 2004 Galeria Artnau. Girona.
Galeria Anquin's. Reus.
- 2003 Juan Amiano. Pamplona.
Galeria Foz. Sitges.
- 2002 Subex. Barcelona.
El Quatre. Sala d'Art Granollers.
- 2001 Galeria Anquin's. Reus.
Galeria Artnau. Girona.
- 2000 Subex. Barcelona.
Susany. Vic.
- 1999 El Quatre. Granollers.
Galeria Anquin's. Reus.
Botó de Roda. Torroella de Montgrí.
Artnau. Girona.
- 1997 El Quatre, sala d'Art. Granollers.
Artnau. Espai d'Art Girona.
- 1995 Galeria Nostrart. Girona.
Galería Recoletos. Madrid.
- 1994 Sala Brock. Barcelona.
Galeria Art i Traça. Olot.



Col.Lectives:

- Galery Railway St. Studios. Auckland. NZ
- Anna Maria Burger. Munich. Germany.
- William Merrill Gallery. Laguna Beach. EEUU
- L'Ancien Courrier. Montpellier. France.
- Sala Parés. Barcelona.
- Galería Ansorena. Madrid.
- Espai Cavallers. Lleida.
- Anquin's. Reus.
- Can Daifa. Eivissa.
- Galeria El Claustre. Girona i Figueres.
- Botó de Roda. Torroella de Montgrí.
- Sala El Quatre. Granollers.
- Barnadas. Barcelona.
- Espai Lluís Ribas. Sant Cugat del Vallès.
- Sala d'Art Buigas. Cerdanyola.
- L'Arcada. Blanes.
- Artnau. Girona.
- Fundació Studium. Girona.
- Obra gràfica. Marc-Art. Girona.
- Sala d'art Susany, Vic.
- Art i Traça, Olot.
- Galería Ansorena. Madrid.
- Galeria Nostrart. Girona.
- Galería Recoletos. Madrid.



Paisatge en verds. 30 x 30 cm. Oli s/t.



Blancs. 30 x 30 cm. Oli s/t.





Eduard Malvehy

Neix a Barcelona l'any 1945

Eduard Malvehy ha desenvolupat la seva pintura al llarg dels anys sobre dues premisses. La primera és la temàtica. És en el paisatge urbà on sempre ha trobat la permanent i inesgotable font d'inspiració de la seva tasca artística. L'altra premissa, quasi una obsessió, és la recerca de l'estil, d'un estil propi a través del qual expressar la seva creativitat i obtenir del tema escollit quelcom més que la simple representació. L'obra pictòrica de Malvehy és el resultat d'una maduresa aconseguida gràcies a una vocació i a un treball de recerca incessants.

Últimes exposicions:

2006

Galeria El Claustre, Girona. Galeria Echeverría, Sant Sebastià, Galeria Salduba, Saragossa. Galeria Xerion, La Coruña. Galeria El Quatre, Granollers. Galeria Llamas, Bilbao.

2007

Galeria Zúccaro, Madrid. Galeria Terra Ferma, Lleida. Sala E. Arimany, Tarragona. Galeria Mar, Barcelona.

2008

Sala Rusiñol, Sant Cugat del Vallès. Galeria El Claustre, Figueres. Galeria Salduba, Saragossa. Galeria Llamas, Bilbao. Galeria Derenzi, Castelló.

2009

Galeria Zúccaro, Madrid. Galeria Terra Ferma, Lleida. Sala E. Arimany, Tarragona. Galeria Mar, Barcelona. Galeria Xerion, La Coruña.

2010

Galeria El Claustre, Girona. Galeria Llamas, Bilbao. Galeria Salduba, Saragossa. Galeria Monticelli, Gijón. Galeria Zúccaro, Madrid.

2011

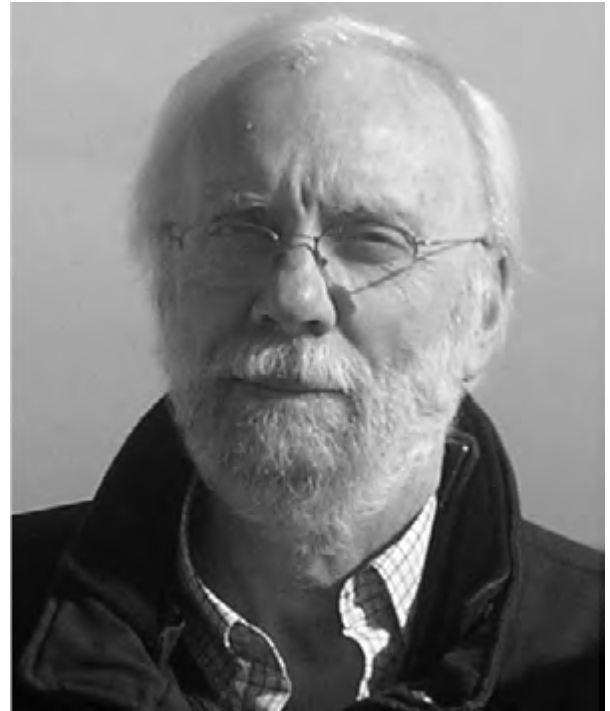
Galeria El Quatre, Granollers. Galeria Pizarro, València. Galeria Terra Ferma, Lleida. Galeria Arimany, Tarragona. Galeria Mar, Barcelona.

2012

Sala Rusiñol, Sant Cugat del Vallès. Galeria Salduba, Saragossa. Galeria Xerion, La Coruña. Galeria Monticelli, Gijón. Galeria Zúccaro, Madrid.

2013

Galeria El Claustre, Girona. Galeria Llamas, Bilbao. Galería Iradier, Vitoria.



2014

Galeria Zúccaro, Madrid. Galeria Traç d'Art, Sabadell. Galeria Monticelli, Gijón.

2015

Galeria Artemisia, Les Franqueses del Vallès. Galeria Zúccaro, Madrid. Galeria Llamas, Bilbao. Galeria Xerion, La Coruña. Sala Rusiñol, Sant Cugat del Vallès.

2016

Galeria El Claustre, Girona. Galeria Zúccaro, Madrid. Galeria Mar, Barcelona.

2017

Galeria Salduba, Saragossa. Galeria Xerion, La Coruña.

2018

Galeria El Claustre, Figueres

Premis:

1976 Sitges, Medalla de Bronze.

1983 Avignon, Menció Especial en Figuratiu Modern.

1983 Evian, Medalla de Plata.

1984 Arles, Medalla de Plata.

1984 Aix-en-Provence, Primer Premi.

1984 Barcelona, seleccionat en la Biennal Internacional d'Arts Plàstiques.



Port de Cassís. 50 x 50 cm. Oli s/t.



Girona. 50 x 50 cm. Oli s/t.





Joan Mateu

Salt, Girona. 1976

APRENDRE A DESPRENDRE'S

En els dos últims anys, la pintura de Joan Mateu ha evolucionat més que en els quinze anteriors. Després de pintar amb realisme persones, però també paisatges i escenes domèstiques, ha anat abandonant les formes reconeixibles. Recordo que en l'última sèrie de retrats, els fons prenen cada vegada més protagonisme: la pintura s'esquerdava, s'esqueixava, s'engrunava, contrastava amb el traç segur de la figura. Després van venir els quadres de mar i roques, que de mica en mica es van desprendre de les figures humanes. La combinació de geologia, reflexos i esquitxos permetia acostar-se a l'abstracció. En l'última visita al seu estudi, vaig trobar-hi que les brotxes superaven els pinzells. A terra, sobre els pots de pintura industrial, hi reposava un Black&Decker proveït d'un accessori per barrejar líquids. A Joan Mateu li agrada parlar d'aquests experiments. Sospito que se sent més segur amb la matèria que amb la forma, més còmode treballant la textura que no pas articulant un text. No em refio dels artistes que segreguen un discurs perfectament argumentat sobre el que fan i el que deixen de fer.



En Mateu s'estima més pintar que no pas comissariar-se. El seu últim descobriment són els teixits. Els treballa amb el mateix amor amb què els artistes antics esculprien togues. De sobte, pinta una natura morta de peixos escapçats, o un llimoner moribund que, amb les esquerdes de la pintura, sembla que tingui segles de vida, o bé fa un esbós amb aquarel·la, o una calavera de fang. Una vegada alliberat d'aquell hiperrealisme net i polit, la seva obra es ramifica, avança i retrocedeix alhora perquè no hi ha un progrés –un discurs– sinó provatures arborescents que poden acabar amb èxit o que poden servir per clausurar itineraris, sense que es pugui parlar d'error, sinó d'assaig. És com si durant tot el temps en què ha pintat noies, edificis i piles de llibres hagués anat acumulant una força que ha començat a manifestar-se en els darrers anys, sense pressa, peça a peça però amb la confiança que proporciona l'experiència. L'artesà amb components d'artista va donant lloc a l'artista que no abandona la saviesa de l'artesà, però d'un artesà a qui agrada sorprendre's a si mateix i, de retruc, a nosaltres. No sabem on va –sospito que ell tampoc–, però el viatge val la pena.

Vicenç Pagès Jordà



Negra. 40 x 50 cm. Oli s/t.



Blanca. 40 x 50 cm. Oli s/t.





Juan Mir

“La pureza de las líneas a través de la geometría, la belleza de las formas y la sutileza del color”. Es el argumento pictórico que Juan Mir necesita para describir su entorno de una manera perfeccionista y precisa, creando una nueva y particular forma de realidad, serena y personal.



Su obra invita al espectador a reflexionar sobre su contenido ideológico, estético y sobretodo y más importante, a disfrutarla.

Currículum

1984	Seleccionado 5a Bienal de Arte de Barcelona
1985	Finalista Concurso BBVA Barcelona
1986	Colectiva 7 pintores realistas Sala Gaudí, Barcelona
1987	Galería Jaume III, Palma de Mallorca
1987	Individual Sala Gaudí, Barcelona
1989	Individual Sala Gaudí, Barcelona
1993	Mollet Arte 93 (Sala cultural Can Mulà) Homenaje a Joan Miró
1994	Sala Fiveller, Mollet del Vallés, Barcelona
1996	Agora 4, Castellón de la Plana
1997	Portada del libro “ El diabético: Uno más en la mesa”, de Mariano Sevillano, Bayer
1997	Sala Atellier, Barcelona
1999	Mollet Art '99, Mollet del Vallés, Barcelona
2000	Galería Xeito, Madrid: Colectiva
2001	Galería Fausto, Sant Cugat: Colectiva
2012 - 2013	Exposición en Toulouse - France
2013 - 2014 - 2015	Exposición en Galerías Grupo Escolà
2014	Exposición en Galería Salduba Zaragoza
2014 - 2016	Exposición colectiva en galería de Montmartre, París
2014 - 2018	Exposición en galería El Claustre, de Girona y Figueres
2017 - 2018	Exposición en Galerías Grupo Escolà



Antiquari. 116 x 89 cm. Oli s/t.



Façanes de Girona. 70 x 150 cm. Oli s/t.





Elena Montull

Nascuda a Fraga, el 12 de març de 1976

Formació:

Diplomada en Teràpia Ocupacional per la Universitat de Saragossa

Estudis de dibuix i pintura en Acadèmia 4 PINTORS. Barcelona

Tècnic Superior en Arts Aplicades al Mur. Escola Llotja, Barcelona



Exposicions individuals:

2004 Sala de Arte Cegonyer, Fraga. Osca. 2005 Hotel Laietana Palace, Barcelona. 2006 Galeria Trebol Bcn, Barcelona. 2009 Sala de Arte Cegonyer, Fraga. Osca. 2010 Galeria El Claustre, Figueres. 2011 Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, Sala CAI Osca. 2012 Galeria Intel·lecte, Sabadell. Sala CAI Barbasán, Saragossa. 2013 Galeria El Claustre, Girona. 2014 Palacio Montcada, Fraga. 2017 Galeria El Claustre, Girona.

Exposicions col·lectives:

2001 Espacio cultural Pere Pruna, Barcelona. 2002 Espai Transformadors, Barcelona. Muestra Arte Joven COMMENIUS, Estocolmo. Biblioteca Clarà, Barcelona. 2003 Das Emschertal Museum, Dortmund, Alemanya. 2004 Espai B-Gràcia, Barcelona. 2005 American Prints, Barcelona. 2006 Commemorativa del 20º aniversari de la col·lecció d' Art Contemporani de l'Ajuntament de Fraga. 2008 Espai Francolí, Barcelona. Galeria Trino Tortosa, Almería. 2009 Galeria El Claustre, Girona Museu de Ceuta. 2010 Galeria el Claustre, Girona. 2011 Galeria Montcada, Barcelona. Galeria Via dei Fossi, Florencia. Galeria Collors, Edimburg. Galeria Intel·lecte, Sabadell. 2012 Galeria El Claustre, Figueres. Galeria El Claustre, Girona. Galeria Intel·lecte, Sabadell. 2013 Galeria El Claustre, Girona. Galeria El Claustre, Figueres. Galeria Bouillon d'Art, Burdeos. 2014 Galeria Intel·lecte, Sabadell. 2015 Galeria Intel·lecte, Sabadell. Galeria Trino Tortosa, Almería. Feria de Guadix, Granada. 2016 Galeria Trino Tortosa, Almería. Galeria El Claustre Figueres. 2017 Galeria Intel·lecte, Sabadell. 2018 Galeria El Claustre, Figueres.

Premis i mencions:

2005 sel·leccionada Premi de Pintura Torres García- Ciutat de Mataró. Finalista en el XIX Concurs de Pintura Sanvisens de Sitges. Finalista en Muestra de Arte Joven del Gobierno de Aragón. Finalista certamen de Pintura Isabel Almansa, Palencia. Finalista en Concurs de Pintura Ciutat de Viladecans. 2006 Primer Premi de Pintura José Lapayese, Teruel. Accésit Premi Jaurena Art, Barcelona. 2010 Finalista Premi de Pintura La Mutua, Granollers. Sel·leccionada Certamen de Pintura Indalecio Hernández, Valencia de Alcántara, Cáceres. 2013 Finalista Premio de Pintura José Lapayese, Teruel.



Hivern. 65 x 100 cm. Oli s/t.



Estiu. 64 x 54 cm. Oli s/t.





Carlos Morago

Nace en Madrid en 1954, herencia de su padre es su afición temprana por la pintura, con él visita asiduamente el Museo de Prado en dónde obtiene el germen de su formación que después desarrollará asistiendo, tanto a la Escuela de Artes y Oficios como a las sesiones de dibujo del natural en el Círculo de Bellas Artes.

Su primera exposición individual la realiza en Madrid a los 22 años – Galería Zande-, desde entonces su obra resultará premiada en diversas ocasiones. Medalla en el Salón de Otoño en 1977, Premio Sala Macarrón en 1977, Primer Premio Villa de Cedeira 1984. En 1990 y 1991 Medalla de Honor en el Premio BMW, Primer Premio Penagos de dibujo en 1994. En 1996 Pámpana de Plata en el Certamen de Valdepeñas. En el año 2002 Segundo Premio Ciudad de Tudela, también en éste año recibe el Primer premio Virgen de las Viñas (Tomelloso). En 2010 obtiene la Medalla de Oro de Valdepeñas, (Ciudad Real). Por último en el 2013, obtiene el Premio Figurativas 2013.



Su obra se caracteriza por una impronta intimista, tanto por su temática como por su composición, destacando una rica matización del color, sustentada en un estricto concepto del dibujo.

Desde su primera exposición individual en 1976 colabora de forma asidua con Galerías de Arte, tanto nacionales como internacionales, entre las que destacaría:

Panorama-78 (Museo de Arte Contemporáneo), Galería Nolde (Navacerrada), Galería Biosca (Madrid), Galería Hynna (Rottach Egern, Munich), Galería Haurie (Sevilla), Susany Galería de Arte (Vic), Galería Visconti (París), Galería Ansorena (Madrid), Galería Brulé (Estrasburgo), Galería José Pedraza, Montilla (Córdoba), Galería María Aguilar, Chiclana (Cadiz), Galería Ceferino Navarro (Granada), Galería J. M. Lumbreras (Bilbao), Galería Felli (Paris), Galería Arcadia (New York), Tucker Galery (Chicago), Galería El Claustre (Girona y Figueres), Galería L'Arcada, Blanes (Girona), Galería Anquins, Reus (Tarragona), Sala Parés (Barcelona), Galería Forni (Bologna), Galería Mokum (Amsterdam), Galería Felli (París).

En el año 2002 es nombrado en Sevilla Académico correspondiente de la Real Academia de Bellas Artes Santa Isabel de Hungría.

Su obra ha estado presente en diversas Ferias Internacionales: Arco 1985-86, Lineart 1996-97 (Bruselas), Porto Art 2001 (Oporto), Feria de Arte Contemporáneo de Estrasburgo 2002-2003-2008-2012, Art Miami 2005, Art-Madrid 2009-2011, Art Elysées 2012 (París).



Rosa II. 20 x 50 cm. Oli s/t.



Girona. 61 x 50 cm. Oli s/t.





Ramon Moscardó

Ramon Moscardó (Barcelona, 1953), neix entre Gràcia i Sant Gervasi, el Putxet i el Tranvia Blau, juntament amb el meu germà bessó Josep, vam començar a pintar com un joc.

Vàrem passar per Belles Arts i Art i Oficis de Barcelona. De la mà del pintor i professor Josep Puigdemolles.

He exposat i pintat en moltes ciutats i països entre ells Los Angeles, Nova York, Sant Francisco, Hong Kong, París, Regne Unit, República Txeca... exposant de forma individual i també col·lectiva. Visc a Cadaqués des de fa 25 anys amb la meua família, és on treballo i crec. Profundament enamorat del meu país, on les llums, els paisatges i la gent són la meua font d'inspiració. Quan pinto, intento apropar el que m'agrada a qui contempla la meua obra.



Exposicions individuals:

- | | | | |
|-------|---|------|---|
| 1978 | Galeria Sala Parés, Barcelona; Galeria Cisne, Madrid. | 2005 | La GaLeRia, Sant Cugat. |
| 1980 | Galeria Sala Parés, Barcelona. | 2006 | Hotel Estela del Arte, Sitges, Habitació 114. |
| 1981 | Galeria Clariana, Vic. | 2006 | Sala Parés, Barcelona. |
| 1982. | Galeria El Cau de la Carreta, Sitges; Galeria A.P.Granollers; Galeria Àgora 3, Sitges. Barcelona. | 2007 | La GaLeRia; Galeria Ismes, Vilanova. |
| 1983 | Apunts del Taller, Sala Parés, Barcelona; Impressions de California, Serendipity Gallery, USA; Gallery Palos Verdes; City Gallery, San Francisco; E.P. Gallery, Dusseldorf. | 2008 | Els Mercats, Sala Parés, Barcelona. |
| 1984 | Serendipity Gallery, Los Angeles, USA; Sala Parés, Barcelona; Galeries El Cau de la Carreta, Sitges. | 2009 | La GaLeRia, Sant Cugat. (2011, 2013, 2015, 2017) |
| 1985 | D. J. Lester Fine Art, Los Angeles, USA; E.P. Gallier, Dusseldorf. | 2010 | Sala Parés, Barcelona. (2012, 2014, 2016, 2018) |
| 1986 | Ambients i Llums, Sala Parés, Barcelona; Galeria Dama, Calafell (Tarragona); Serendipity Gallery, Los Angeles, USA. | 2013 | Galeria d'Art El Claustre, Figueres. |
| 1987 | Galeria del Cisne, Madrid. Galería Fedo, Sant Cugat del Vallès. Barcelona; D.J.Lester Fine Art, Los Angeles, USA. | 2013 | David Messum's Gallery, London |
| 1988 | Sala Parés. Barcelona. Galeria Dama, Calafell, Tarragona; Galeria Tavira, Bilbao; Galeria Clariana, Vic, Barcelona. | 2014 | Galeria d'Art El Claustre, Girona. |
| 1989 | Sala Vayreda, Barcelona. | 2016 | Galeria d'Art El Claustre, Figueres. |
| 1990 | Bohèmia, Sala Parés Barcelona; Galeria Prisma, Vilanova i la Geltrú, Barcelona. | 2017 | Galeria l'Arcada, Blanes. |
| 1992 | Sala Parés, Barcelona. (1994, 1996) | 2017 | Fundació Cabanes, exposició del Ramon i Josep Moscardó, Sant Cugat. |
| 1996 | Kwai Fine Arts, Hong Kong. | 2017 | Galeria d'Art El Claustre, Girona. |
| 1999 | Sala Parés, Barcelona. | | |
| 2000 | Galeria Paz Feliz, Madrid; Sala Parés, Barcelona; Galeria 18, Barcelona. | | |
| 2001 | La GaLeRia, Sant Cugat. | | |
| 2002 | Galeria Dama, Calafell Sala Parés; "Mirades" Galeria L'Arcada, Blanes. | | |
| 2003 | "Distàncies", La GaLeRia, Sant Cugat. | | |
| 2004 | Sala Parés, Barcelona. | | |

Premis:

- | | |
|------|---|
| 1971 | Premi Santiago Barceló en el Concurs de Pintura Jove convocada per la Sala Parés. |
| 1972 | Premi de Dibuix, Escola Superior de Belles Arts; Premi de Diseny Gràfic a l'Escola Superior de Belles Arts; Medalla d'Argent en el Segon Concurs de Pintura Jove. |
| 1973 | Premi Pintura Jove de El Correu Català, Barcelona; Segon Premi Pintura Paisatge de Vilassar de Mar; Premi Val'Or de Dibuix, França. |
| 1974 | Tercer Premi en el IV concurs de Pintura Jove; Premi de pintura lliure de Sant Boi del Llobregat. |
| 1975 | Primer Premi de Pintura Jove de la Sala Parés, Barcelona; Premi Especial YBARRA: Primer Premi de El Correu Català. |
| 1980 | Seleccionat: Biennal de La Caixa de Barcelona. |
| 1987 | Segona Menció en el II Concurs Internacional de Begur. |
| 1988 | Seleccionat: Biennal de Pintura Jaume Guasch. |



Cadaqués. 100 x 100 cm. Oli s/t.



Dia clar a Cadaqués. 97 x 130 cm. Oli s/t.





Nathalie Mulero

Neix l'any 1970 a Lyon (França).

Exposicions Individuals:

Galeria d'Art El Claustre, Girona.
Galeria d'Art El Claustre, Figueres.
Galerie Astarte, París.
Galerie Artwist, París.
Palais de Tokio, París.
Galerie Rivier Art, Niça.
A.D. Galerie, Beziers.
Salon C.M.O., Longchamp.
Chateau Valmy, Valmy.
Salon d'Art Plastique, Angoulême.
Galerie Eve Ducharme, Saint Barthélémy, Antilles
Françaises.
Golden Gallery, New York.
Hexagon Gallery, Osaka.



Premis i mencions:

Premi Aart Master 2000. Gran Premi d'Honor Fédération Nationale des Beaux Arts Pyrénées Orientales 2001. Premi Saló Internacional d'Art Chateau Valmy. Premi del Cercle Culturel d'Argelès sur Mer.



Souvenirs. 60 x 60 cm. Oli s/t.



Vacances. 80 x 80 cm. Oli s/t.





Miguel Peidro

- 2008 Minami Souma (Japón).
- 2009 Galería Van Gogh, Granada.
- 2009 Galería Portal a l'Art, Calpe.
- 2009 Toyohashi (Japón).
- 2009 Museo Shijitan, Pekín, (China).
- 2009 Galería Echaniz, Alicante.
- 2009 Galería Argar, Almería.
- 2009 Galería Sargent, Madrid.
- 2009 Katori - Shi (Japón).
- 2009 Galería Portal a l'Art, Calpe.
- 2009 Toyohashi (Japón).
- 2010 Galería Van Gogh, Granada.
- 2010 Ohuanato (Japón).
- 2010 Colectiva Time Arts Museum Pekin (China).
- 2010 Casa del Arte, Córdoba.
- 2010 Colectiva de paisajistas en San Francisco (California).
- 2010 Galería Sargent, Madrid.
- 2010 Galería Van Gogh, Granada.
- 2010 Galería La Tea, 7 Plasencia, Cáceres.
- 2011 Sala de Arte Bernesga, León.
- 2011 Matsumoto (Japón).
- 2011 Galería de Arte Costa de Diego, Oviedo.
- 2011 Spinho (Portugal).
- 2011 Nagoya (Japón).
- 2011 Galería Argar, Almería.
- 2011 Galería Van Gogh, Granada.
- 2011 Tomakomai (Japón).
- 2011 Noshiro (Japón).
- 2012 Galería Sargent, Madrid.
- 2012 Tocamachi, (Japón).
- 2012 Shizuoka, (Japón).
- 2012 Exposición colectiva Galería María Aguilar Chiclana, Cádiz.
- 2012 Galeria Rusiñol, San Cugat del Vallés.
- 2012 Galería San Antón, Pamplona.
- 2012 St. Art Feria Internacional de Arte Contemporáneo de Estrasburgo.
- 2013 Galería Benedito de Málaga.
- 2013 Sala de Arte Bernesga, León.
- 2013 Galería Sargent, Madrid.
- 2013 Galería Bellas Artes, Gijón.
- 2013 Galeria El Claustre. Girona.
- 2013 Galeria de Arte Conde de Rodezno.
- 2014 Exposición Shizuoka (Japón).
- 2014 Exposición Osaka (Japón).
- 2014 I Feria Internacional de Arte Contemporaneo Donostiarlean, Azoka.
- 2014 Galeria El Claustre, Figueres.
- 2015 Galería Benedito de Málaga.
- 2015 Galería de Arte Millenium, Granada.
- 2015 Feria Internacional de Arte Taipei.
- 2015 Sapporo, (Japón).
- 2015 Galeria El Claustre, Girona.
- 2016 Sala de Arte Bernesga, León.
- 2016 FERIA Art Revolution Get Art Museum in Taipei.
- 2016 GP Deva Gallery en Kaohsiung Taiwan. X- Power Gallery en Shanghai.
- 2016 Galería de arte Herráiz, Madrid.
- 2016 Galeria El Claustre, Figueres.
- 2016 Galeria Rusiñol, San Cugat del Vallés.
- 2017 Mihara - Hiroshima. (Japón).
- 2017 Galería Benedito de Málaga.
- 2017 Galería Canyon Fine Art En Santa Fe New Mexico (U.S.A.).
- 2017 Feria de arte Taiwan 2017
- 2017 Galeria Michel Menéndez. Pamplona
- 2017 Galeria El Claustre, Girona.
- 2018 Galeria El Claustre, Figueres.





Matinada. 70 x 70 cm. Oli s/t.



Bosc. 60 x 100 cm. Oli s/t.





Josep Plaja

Neix a Palafrugell el 1955.

Entre les seves exposicions individuals destaquen: Galeria Las Heras de Palafrugell el 2003 - 2006, Galeria El Claustre de Girona el 2009 i 2018, Galeria El Claustre de Figueres el 2010, Biblioteca de Palafrugell - Arteca el 2011 i Hotel Mediterraneo Park de Roquetas de Mar (Almeria) el 2012.



La seva obra també ha format part d'exposicions col·lectives en diferents Galeries com: Galeria Infantas de Madrid, Galeria d'Art El Claustre de Girona i Figueres, Galeria Popularts de Barcelona, Galeria Cau d'Art de Berga, Galeria Arnau de Barcelona, Galeria Flocs de Begur i Galeria Mediterrània de Palamós.

Ha rebut nombrosos premis de pintura, els més destacats són: A l'any 2011 1r Premi Certamen de Pintura a Castellar (Jaén), 1r Premi Biennal de Pintura a Vilafranca del Penedès (Barcelona), 1r Premi Certamen de Pintura Port d'Aiguadolç a Sitges (Barcelona), 1r Premi d'Oli al Certamen Internacional de Pintura Ràpida a Tossa de Mar (Girona), 1r Premi Certamen Poligono Industrial de Antequera (Málaga), 2n Premi Martin Carpena de Málaga, Premi Galeria Victoria Hidalgo "El Prado y la bolsa" de Madrid, 1r Premi Pintura tema lliure d'Ordino (Andorra), 1r Premi Pintura tema Andorra d'Ordino; L'any 2012 1r Premi Pintura a l'oli Certamen Internacional de Tossa de Mar, 1r Premi Gracia de Barcelona i Premi de Pintura de les Arts i les Lletres d'Andorra i el 2013 1r premi de pintura de Manresa.

"Mirant les obres d'en Josep, la primera emoció és la espontaneïtat; la directa que va del pinzell a la tela, quasi sense pensar, com un parla, es mou o canta.

El perfum de la pintura d'oli encara fresca, els regalims que corren dels densos cops de pinzell, fan sentir encara més aquesta festa de la pintura.

Però si es mira amb atenció la construcció de la seva obra, es nota un càlcul de la perspectiva que és pròpia de la personalitat d'en Josep. Unes projeccions que fan pensar en uns refinats zooms cinematogràfics o en les obertures escenogràfiques de Canaletto. Hi ha color, aquest color dels ambients de tarda, també perquè els seus quadres s'acaben necessàriament a la tarda, amb càlides tonalitats de llum sobre les cases, les petites esglésies o l'últim raig que toca una barca, una roca, creant així una sensació peculiar que recorda alguns espais psicològics de Turner.

És també la voluntat de continuar amb una tradició pictòrica que s'està perdent, la de l'artista davant la natura."

Tano Pisano



Camprodon. 65 x 81 cm. Oli s/t.



Girona. 46 x 38 cm. Oli s/t.





Pujolboira

1949 Neix a Barcelona.

1967 Ingressa a l'Escola d'Arts i Oficis Artístics Massana de Barcelona.

1968 Es fa membre del Cercle Artístic Sant Lluç i fa el seu primer viatge a París.

1969 Estada a París on freqüenta els tallers de l'American Center i de La Grande Ghaumière. Al mateix temps s'inscriu a l'École Supérieure de Dessin et Peinture de la ville de Paris, també es fa Copista del Louvre. Primera exposició individual.

1970 Torna a Barcelona i comença a treballar a l'estudi del carrer Jocs Florals. Fa el Servei militar.

1973 Realitza murals al fresc al Monestir Romànic de St. Cugat del Vallès, a l'Escola Internacional de Pintura Mural Contemporània.

1974 Es trasllada a viure al poble d'Ordis, a l'Alt Empordà.

1975 S'inicia, de manera autodidacta, en el gravat a l'aiguafort. A partir d'aquesta data, incorpora el gravat dins la seva obra.

1976 Es trasllada a viure a Albons, al Baix Empordà.

1977 Treballs en ceràmica. Treballs amb torn i murals en gres.

1981 Realitza sèries d'escultures en bronze.

1984 Funda el Grup 69 conjuntament amb Ansón, Lluís Roura, Ministral i Lleixà. Treballs en grup.

1985 Primer Llibre Monogràfic.

1987 Construeix un nou taller a Albons.

1990 Publica Empordà, Somnis, Pintures, amb 100 il·lustracions en color, en una monografia que recull els seus darrers treballs.

1992 Treballa en gravats de gran format i en la sèrie Mediterraneum, que formarà part de la propera monografia.

1993 El Consell d'Europa el convida a fer una exposició individual a Estrasburg, que la mateixa és exposada també al Parlament Europeu.

1994 Rep l'encàrrec de realitzar un projecte de pintures murals per a l'església de Sta. Coloma de Farners.



1997 Realitza projectes d'escultures públiques.

1998 Publica Mediterrània llibre amb 200 dels seus darrers treballs. Publica CIRC, llibre de treballs sobre paper que recull les seves impressions de la convivència en el circ Raluy.

1999 S'inicien les pintures murals de l'Església Parroquial de Santa Coloma de Farners.

2001 Realitzades en diferents espais, les pintures murals arriben a la tercera fase.

2002 - 2004 Realitza escultures públiques personals i activitats d'intervenció com a membre del grup 69. Dóna conferències a la Universitat Internacional Menéndez y Pelayo (UIMP).

2005 Publica "Elogi del passeig", resum dels treballs des del 2002.

2006 Col·labora amb la Fundació Josep Carreras i la Fundació Sant Vicens de Paul. També amb la Fundació Vicens Ferrer. El consell d'Europa selecciona un quadre seu com a Nadala.

2008 Realitza el timpà de l'Església Parroquial de Sant Pere de Figueres en bronze i ceràmica.

2009 Il·lustra els contes PAPALLONES A LA PANXA i ELS ROMANS DESEMBARQUEN A EMPÚRIES escrits per Francesc Pujol.

2011 Prepara un llibre antològic sobre el Circ RALUY.

2014 La ciutat de Bergerac (França) li dedica una exposició retrospectiva al Presbitero Saint Jacques. Rep de mans del Sr. Alcalde i Diputat Mr. Daniel Garrigue la Medalla d'Honor de la ciutat.

2016 - 2017 Realitza les pintures murals de l'àbsis de l'església d'Albons



Interior. Vaixell de fusta. 40 x 120 cm. Oli s/t.



Interior. Empúries. 40 x 120 cm. Oli s/t.





Alejandro Quincoces

Bilbao, 1951

Exposicions individuals:

1979 Bilbao. Galería Guadiaro.
1980 Algorta. Galería Studio 75.
1981 San Sebastián. Galería Arte.
1982 Vitoria. Galería Artelarre.
1983 Logroño. Museo de la Rioja.
1984 Bilbao. Galería Echevarría.
1986 Bilbao. Galería Caledonia.
1987 Bilbao. Galería Bay Sala.
1988 Pollença (Mallorca) Galería Bennassar.
Santander, Museo Municipal de Bellas Artes.
1989 Valdepeñas. Casa de Cultura.
1990 Córdoba. Galería Ocre. Bilbao. Galería Bay Sala.
1991 Madrid. Galería Alfama. Navacerrada. Galería Nolde.
Bilbao. Galería Bay Sala.
1992 Reus. Galería Anquin´s. Gijón. Galería Van Dyck.
1993 Madrid. Galería Alfama. Navacerrada. Galería Nolde.
Bilbao. Galería Bay Sala. Pollença. Galería Bennassar.
1994 Reus. Galería Anquin´s.
1995 Madrid. Galería Alfama. Navacerrada. Galería Nolde.
Santander, Galería Santiago Casar.
1996 Bilbao. Galería Bay Sala. Sevilla. Galería Haurie.
1997 Navacerrada. Galería Nolde. Madrid. Galería Alfama.
1998 Bilbao. Galería J. M. Lumbreras. Lorca. Galería Thais.
Valencia. Galería Puchol.
1999 Logroño. Galería Pedro Torres. Navacerrada,
Galería Nolde
2000 Bilbao. Galería J. M. Lumbreras. Vic, Galería Susany.
Santander. Galería Santiago
Casar. Madrid. Galería Alfama. Gijón. Galería Van Dyck.
2001 Valencia Galería Puchol. Lorca, Galería Thais.
Navacerrada. Galería Nolde. Logroño. Galería Pedro
Torres.
2002 Bilbao. Galería J.M. Lumbreras. Gijón. Galería Van
Dyck . Sevilla. Galería Haurie. Bolonia (Italia) Galería Forni.
Torroella de Montgrí, Girona: Michael Dunev Art Projects,
Morfopolis.
2003 Milán (Italia) Galería Forni. Cadiz. Galería Rafael
Benot. Navacerrada. Galería Nolde. Bologna (Italia) Galería
Forni.
2004 Valencia. Galería Puchol. Bilbao. Galería J.M.
Lumbreras. BadenBaden. (Alemania) Galería Frank Pages.
Madrid. Galería Alfama. Madrid. Galería Alfama.
2005 Barcelona. Galería Ignacio de Lassaletta. Milán. Italia.
Galería Forni. Gijón, Galería Van Dyck.
2006 Bilbao. Galería Juan Manuel Lumbreras. Metz,
Galerie Raymond Banas, Maison de la Culture et des
Loisirs.
2007 Bologna (Italia) Galería Forni (Orizzonti urbani:
visioni e revisione della realtà). Madrid. Galería Alfama.
Milán. (Italia) Galería Forni, (Alejandro Quincoces, de
Nueva York y de su alma).
2008 Valencia. Galería Puchol. París. Galería Ariel Sibony.
Barcelona, Sala Parés.
2009 Gijón. Galería Van Dyck .Bilbao, Galería Juan Manuel
Lumbreras. Santander, Galería Santiago Casar. Torroella
de Montgrí, Galería Michael Dunev. Navacerrada, Espacio
Nolde. Sevilla, Galería Haurie.



2010 N. York, E.E.U.U. Galería O.K. Harris, Madrid, Galería
Alfama. Valencia, Galería Puchol.
2011 Milán, Italia, Galería Bárbara Frigerio.
Barcelona, Sala Parés. Bilbao, Galería Juan Manuel
Lumbreras: "Desastres, paisajes y un toque humano".
Gijón, Galería Van Dyck.
2012 París, Galería Arcturus. Ginebra, (Suiza), La Cave.
2013 Barcelona, Sala Parés. Bologna, Galleria Forni.
Bilbao, Galería Juan Manuel Lumbreras. Gijón, Galería
Van Dyck.
2014 París, Galerie Arcturus. Tarbes (Francia), Le Carmel.
Madrid, Galería Alfama. Figueres, Galería El Claustre.
Sidney (Australia) Badger & Fox Gallery. Sevilla, Galería
Haurie.
2015 Barcelona, Sala Parés. Bilbao, Ilustre Colegio de
Abogados de Vizcaya.
2016 Galerie Arcturus, París.
2017 Sala Parés, Barcelona. Galería Juan Manuel
Lumbreras, Bilbao. Espacio Fraile y Blanco, Santander. El
Ateneo, Medina. Galería Bea Villamarín, Gijón.

Principales col·leccions:

Colección CajaSur.
Heraclio Fournier de Vitoria.
BBK de Bilbao.
Diputación Autónoma de la Rioja.
Caja de Ahorros de Pollença (Mallorca).
Ayuntamiento de Alcorcón.
Consejería de Educación y Cultura de la Junta de Castilla-
La Mancha.
Museo de Arte Contemporáneo de Toledo.
Museo Municipal de Valdepeñas.
Museo de la Rioja.
Agrupación Medios Regionales de Madrid.
Paolo Francesco Ribotto (Milán).
Enrico Boglione (Turín).
Diputación Foral de Vizcaya.
Colección BMW Ibérica.
Colección Gustavo Gómez Alonso.
Colección Enrique Ybarra.
Fundación Arteché.
Grupo Prisa.
Grupo Ormazabal.
Fundació Sorigué. Lleida.
Centro Cultural Caja Rioja.
Grupo Correo.
Agrupación Medios de Información.
Colección Caja Laboral.



Carrer amb ombres. 100 x 100 cm. Oli s/t.



Túnel amb llum groga. 85 x 85 cm. Oli s/t.





Lluís Roura

Sant Miquel de Campmajor (Pla de l'Estany), 1943

CREU DE SANT JORDI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

Jo em considero un pintor autodidacte encara que vaig fer dos cursos a Llotja a Barcelona, vaig rebre els consells de Fèlix Revello de Toro i Frederic Marés sense oblidar però els qui m'havien iniciat a la pintura, el meu cunyat Ramon Turon, el pintor Joan de Palau, el doctor Miquel Verdaguer i el rector del poble Mn. Joan Prat el qual em donava classes d'història de l'art després de la missa dominical en l'època en què jo feia de pastor i treballava de pagès. Aleshores pinto el primer quadre *La Casota* la meva casa natal el 1960.



El 1963 m'instal·lo a Barcelona on conec molts pintors entre ells l'andalús Paco Toro, participo en exposicions i concursos, assolint el guardó més important en obtenir la Medalla d'Honor del Premi Pintura Comtessa de Barcelona que va entregar-me S.M. la Reina Sofia el 1981 a Madrid.

La meva primera exposició la faig a Vic el 1970 i després han sigut moltes arreu de l'estat espanyol i de l'estranger com a la galeria Acquavella de Caracas, Basilea, Ginebra, El Portús, Cabestany, Brussel·les, Miami, Sant Petersburg (Rússia).

Molts són els llibres que he il·lustrat i la majoria editats per mi mateix; *Els Pobles de l'Empordà* de Montserrat Vayreda, Lluís Roura de Lluís Racionero, *De la Cerdanya a l'Empordà* de Francisco de Zamora, *Camprodon, una vall del Pirineu* de Baltasar Porcel i Mn. Julià Pasqual, *Els aiguamolls de l'Empordà* de Jordi Sargatal, *L'Escala, imatge de tres segles* de Lourdes Boix, *Andorra el cor dels Pirineus*, amb Antoni Morell i *Terra Santa, any 2000* de Josep Valls en què vaig fer fins a cinc viatges a Israel i en són fruit també sis grans pintures exposades de forma permanent a la Basílica de Castelló d'Empúries.

Trobareu obra meva a llocs públics: a l'església Parroquial de l'Escala, al Museu Olímpic de Lausanne, al Museu d'Art Estranger a Sofia (Bulgària), Al Museu de l'Empordà a Figueres, al Museu Mayte Spinola a Marmolejo (Jaen), al Museu del Futbol Club Barcelona. A l'Escala a la parròquia de sant Pere, hi ha l'obra "Jerusalem" de 2x3 metres, i una altre pintura a la capella de la Verge del Carme. Parròquia de sant Pere de Figueres, en el baptisteri es troba l'obra monumental de 3 x 5 metres "El paisatge del baptisme de Jesús", fou un encàrrec de l'Ajuntament de Figueres, essent l'alcalde Santi Vila.

Així mateix tinc obres escultòriques com *Miratge Empordanès* a la carretera Figueres-Roses, *Columna Emporitana* a l'Escala-Empúries, *Pla de l'Estany*, obra del Rotary Club Banyoles instal·lada a Mata-Portuques. Aquestes obres han estat realitzades en mosaic amb un treball conjunt amb l'artista-mosaïsta Arman Olivé Milian. També a l'Escala dues obres "la columna Emporitana de 11 metres d'alçada i "Miratge Grec", on la configuren quatre figures femenines, extretes el seu dibuix d'unes cràteres del museu d'Empúries estan traslladades i modelades amb fang, dins el conjunt de l'obra. També "les quatre estacions a La Selva" Massanes, i on en aquest poble hi tinc un carrer dedicat.

El 2004 vaig estar guardonat amb el premi Gironí de l'Any en cultura per votació popular, guardó convocat per la Universitat de Girona i El Punt Diari.

Els últims anys, a més de pintar, fer exposicions i editant llibres, l'últim el que es va presentar al museu Dali, "l'Alt Empordà, passat i present dels seus pobles" obra pòstuma de Montserrat Vayreda, vaig ser col·laborador de Catalunya Radio, en el programa "El Suplement" de Xavier Solà, he fet diferents viatges arreu del món i que els últims temps he sentit una gran passió per la fotografia, i que estic desenvolupant a diari, fotografies que molt sovint son presents en els medis escrits i a les televisions en els espais del temps -fotografiar un fenomen atmosfèric en aquell instant és una emoció tant forta com estar davant d'un paisatge i traslladar-lo amb els pinzells i el color a la tela- són moments en que voldries parar la vida d'aquell moment i fer que aquella emoció viscuda i sentida sigui transmesa eternament per qui ho necessiti.



Sol rogent a Darnius. 38 x 61 cm. Oli s/t.



Badia de Roses des d'Agullana. 38 x 61 cm. Oli s/t.





Rosa Serra

Neix el 1944.

CREU DE SANT JORDI DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

Té el seu estudi a Olot on realitza tot el seu treball creatiu, obra que combina els volums i els buits, en gran força i sensibilitat a la vegada. Parteix de paràmetres clàssics per arribar a una estilització rotunda fragant l'abstracte. Les seves escultures van des de petit format, fins a obres monumentals. Té diverses escultures en llocs públics repartides per tot el món.

Olot, Girona, Barcelona, Madrid, Munich, Beirut, Thuir, Palma de Mallorca, Lausanne, Kuwait, Lillehammer, Seül, Tokyo, Rio de Janeiro, Miami, Singapur, Pekín, Nova York, etc.

Ha realitzat la *Suite Olympique*, una col·lecció que consta de 38 escultures de temàtica esportiva i que es troben a la seu del Comitè Olímpic Internacional de Lausanne. Té escultures en diferents seus de comites olímpics, com en el comitè olímpic d'EE.UU, a Colorado Springs.

Durant el 2015 ha realitzat escultures monumentals, per a Shangai i Pekín.

El 2016 ha exposat a Le Boulou, Ginebra i Maastricht.

Aquest 2017 ha viatjat a Pekín per realitzar un important projecte escultòric.

També ha realitzat una exposició de 70 escultures a Bratislava.

Actualment està exposant a Moscó.





Meditació. 18 x 13 x 17 cm. Bronze.



Família. 27 x 12 x 8 cm. Bronze.





Joan Josep Tharrats

Nascut a Girona el 1918.

Després d'unes divagacions postimpressionistes i una breu etapa abstracta sota la influència de Kandinsky i Mondrian, la seva pintura experimentà el revulsiu de "Dau al Set", grup i revista al qual assistí Tharrats el seu naixement el 1948. El 1950 va tenir lloc la seva primera exposició individual. A partir d'aquell moment exposà amb creixent asiduitat a Estocolm, Zurich, Basilea, Roma, Londres, Compenhague, Colònia, Nova York, Chicago, Los Angeles, Toronto, Mèxic, etc. així com a Barcelona a la sala Gaspar. Va pendre part a les Biennals de Venècia, Alexandria, Sao Paulo i Tokyo, New Spanish



Painting and Sculpture de Nova York, Biennial Hispanoamericana, Salons d'Octubre i Maig de Barcelona, ARCO de Madrid, les exposicions d'art espanyol dels museus de Tokyo, Osaka, San Francisco, Bruselas, Munich, Helsinki, la Tate Gallery de Londres etc. La seva pintura té una admirable varietat de recursos plàstics i manipulacions, fent gala d'una infatigable inquietut experimental.

Tharrats ha realitzat més de dues-centes exposicions personals, la meitat han tingut lloc al nostre país i la resta en museus i galeries de l'estranger, als Estats Units, Canadà, Mèxic, Japó, Suècia, Noruega, Dinamarca, Polònia, Anglaterra, Alemanya, Suïssa, Itàlia, França...

La seva obra està representada als principals museus d'art contemporani d'arreu del món.

En el 2001 Joan Josep Tharrats mor a Barcelona



Sense títol. 1960. 70 x 100 cm. Mixta s/p.



Nou Dia. 1983. 97 x 130 cm. Oli s/t.





Íciar L. Yllera

Formació acadèmica

Beca Erasmus, Grado de Filosofía y Master de Semiología, Alma mater studiorum Università di Bologna, curso 2018-2019.

Estudiante de cuarto curso en Grado de Filosofía Universidad Complutense de Madrid (UCM) 2017-2018.

Beca Iberoamérica Santander, semestre de estudios de Estética y Teoría de las Artes, Facultad de Filosofía y Letras, Universidad de Buenos Aires (UBA) 2017.



Experiència professional

- Participación en el proyecto *Meninas Madrid Gallery 2018*, a cargo de Antonio Azzato, Madrid (2018).
- Exposición individual *Re-tratar*, Club de golf La Faisanera, Segovia (2017- 2018).
- Exposición colectiva *Arte contemporáneo*, galería Abartium, Barcelona (2017).
- Ilustradora de la *columna Tomando notas*, en la revista mensual Melómano (2017- 2018).
- Exposición individual de pintura, Galería *El Claustre*, Figueres, Girona: *Re-tratos: una reflexión plástica sobre el Teatro* (2016).
- Participación como artista invitada, *Happening: Zona Incontrolable II*, San Lorenzo de El Escorial (2016).
- Exposición de pintura, Galería Fernando Latorre: *Something special: Iciar Yllera y Daniel Merlín* (2016).
- Colaboración como artista invitada en el videoclip *Será Mejor*, de la cantante Rozalén. (2016).
- Participación como artista invitada, *Happening: Zona Incontrolable*, San Lorenzo de El Escorial (2015).
- Exposición individual de pintura, Casa de Cultura San Lorenzo de El Escorial: *Demandas mudas* (2015).
- Exposición colectiva *Desnud-Arte*, Centro Cultural Lucero, Madrid (2014).



Twain. 146 x 114 cm. Mixta s/t.



Herzog. 65 x 80 cm. Mixta s/t.





ÍNDEX:

Pròlegs	5
En recordança	27
Aguilar Moré	29
Josep Beulas	35
Xavier Carbonell	41
Clapera Mayà	47
Montserrat Gudiol	53
Manel Mayoral	59
Antoni Pitxot	65
Josep M. Subirachs	71
Tití Tapiola	77
Resum del 2013 al 2018	83
Aguilar, Enric	111
Anoro, Manel	115
Baqués, Josep	119
Borrell, Jaume	123
Bosch, Manel	127
Brugalla, Josep	131
Cárdenas, Marcos	135
Cassany, Toni	139
Cejudo Nogales	143
Comes, Joaquim	147
Cots, Lluís	151
Crisostomi, Michela	155
Díaz Alamá	159
Domènech, Josep	163
Farrés, Montse	167
Ferrando, Paco	171
García Antón	175
Giralt, Camil	179
Granja Llobet, Antoni	183
Huedo, Vicenç	187



Isern, Jordi	191
Jensen, Frank	195
Jubany, Jordi	199
Landa, Jon	203
Llorens, Eva	207
Malvehy, Eduard	211
Mateu, Joan	215
Mir, Juan	219
Montull, Elena	223
Morago, Carlos	227
Moscardó, Ramon	231
Mulero, Nathalie	235
Peidro, Miguel	239
Plaja, Josep	243
Pujolboira	247
Quincoces, Alejandro	251
Roura, Lluís	255
Serra, Rosa	259
Tharrats, Joan Josep	263
Yllera, Íciar	267
Relació de llibres publicats per la Galeria d'Art El Claustre	273



Relació de llibres publicats per la
Galeria d'Art El Claustre:

- El Claustre V Aniversari
- Girona de Catalunya, pinta Venècia
- Girona de Catalunya, pinta París
- Girona Olímpica
- Girona de Catalunya, pinta Viena
- El Claustre X Aniversari
- Girona de Catalunya, pinta Florència
- El Claustre XV Aniversari
- Girona de Catalunya, pinta Roma
- El Claustre XX Aniversari
- Girona de Catalunya, pinta la Provença
- El Claustre XXV Aniversari
- El Claustre XXX Aniversari
- El Claustre i Martínez Lozano
- El Claustre i Jordi Isern
- El Claustre i Granja Llobet
- El Claustre i Roca Delpech
- El Claustre i Jordi Jubany
- El Claustre i Josep Baqués
- El Claustre i Toni Cassany
- El Claustre i Carlos Morago
- Les Terres de Girona
- El Claustre XXXV Anys

D'aquest llibre editat amb motiu del
XXXV Aniversari de la Galeria d'Art

EL CLAUSTRE

de Girona, se n'ha fet un tiratge de dos mil
exemplars, adreçats a autoritats, pintors,
col·laboradors i Socis del Fons d'Art de la
Galeria

El Claustre, SL
Fotos: Galeria d'Art El Claustre
Disseny i maquetació: Roser Bona
Impressió: Gràfiques Alzamora
Dip. Leg:

